

Krystalfloden

Lissen Seligmann

2018-19

Indhold

Kapitler

0. Indledning	3
1. Øh...	5
2. Hvad	10
3. Mon	16
4. Der	21
5. Vil	27
6. Komme	32
7. Til	38
8. At	44
9. Stå	49
10. I	54
11. Denne	59
12. Bog?	65
13. Hmmm...	71

Digte

Kosmisk Vår
<i>AlMa</i>
Det gyldne Bur
Whoosh!
Sejtrækkende
Robert Robotten
Født til Farvel
Alles Lod
The Eye of God
Gensyn med Atlantis
Et fint Program
Fremskyndelse
Salen
Vedavise

0. Indledning

Min sidste bog, *Sneglespor*, er et tilbageblik over de umiddelbart foregående år. Bogen inden, *Den skønneste Drøm*, over et større spand. Med *Krystalfloden* bliver det endnu øh, værre?, for jeg havde nemlig slet ikke tænkt mig at skrive den endnu. Jeg ville berette i bakspejlet, som hidtil. Så fik jeg imidlertid signaler – ja, rigtigt gættet, i drømme – om som direktionssekretær at møde op NU med blokken for diktat fra AlMa (den store hhv. mandlige eller kvindelige form min sjæl antager i drømme hvor Ma, det feminine, ligger højere bag, og endnu højere Ånden – kort sagt ”Alt Maj (mig)” se Ssp). Uha, det var der jo ikke megen kontrollortnok over, vel? Her kunne ikke overskues og afbildes en helhed i ord. Intet plot – en dagbog! Hvem ville være interesseret i en dagbog fra ”ikke-nogen”? Og, og...? Hvad kom det sagen ved, om nogen ville læse den? Besked: "Det er godt for dig at skrive, og du har lyst til det." Jeg havde endda overvejet en titel. Jeg var bare ikke begyndt fordi der endnu ikke var ”noget at skrive om”. Der er mange interessante måder at bremse sig selv på. Det tog mig ca. en uge at fordøje chefens ordre og begynde.

Det siger da sig selv at jeg skal arbejde på denne måde fremover, i nuet (som Metatron, nuets ærkeengel). Jeg har jo gjort det i årevis som psykospirituel terapeut, og dog ... mistillid. Det er tid at gøre helt op med den. Min fortid og fremtid *er* inkorporeret i nuets energi, jeg skal bare virkeliggøre de fine teorier om enhed med AlMa over hele linjen. I betragtning af at jeg allerede for mindst 15 år siden blev foreslået at være lidt mindre struktureret efter et foredrag om personlig udvikling er det ret sært der *stadig* er denne modstand imod bare at gøre det – være mediet for den brusende flod af energi som indefra mig selv bringer alt det jeg til alle tider har drømt om ud... hvad det så er, iagttage det, udkrystallisere det uden grænser, fordomme, garantier... gisp... men jeg ER jo Fisk, så det går nok. Forandring fryder!

Som også nævnt i DsD: det er et trend at takke Gud og hvermand for deltagelse i projektet. Deltager de ikke altid, helt af sig selv, og takkes undervejs? Vi *er* et større hele, skulle gerne fungere sådan. Altså, til helheden med et smil og et nik –

Kærlig hilsen

Lissen

(ultrakort om forfatteren og bogen – se allersidst)

18.04.0581

KOSMISK VÅR

Jeg gik en tur i forårsblæst
så frisk som ingensinde
for den var som et jubelskrig
fra ånderne derinde
Nu endelig, nu er det sket!
Den tid vi ventede er der
Langt mer end jordisk sansevår
er kommen for at være her

Og solen bringer helt nyt lys
som lyd til kosmos' ode
så hver en vækst vil rette sig
som blev trådt under fode
Hver kvinde bliver en dronning
fri af brug for magt og støtte
Hver mand en konge fri af vold
og trang til at forknytte

En jord så klar som en krystal
vil komme uden mage
og jeg er ligeglad
hvor mange år det mer vil tage
for nys i Påsken blev den født
den største Ånd så savnet
og da jeg gik i blæsten
føjte jeg mig elsket, favnet

1. ØH...

Hele tilværelsen er et åndedræt. Ikke bare vort eget lille, hele skabelsen er. Fornem det: en uendelig bevidsthed trækker vejret ind og slipper det ud igen, og på udåndingen hvirvler skabelsen ud, skaber den vision som bevidstheden ikke engang helt anede den havde, bare en konsekvens af dens væren som skaber sig videre i bølger på basis af vindtrykket i ryggen. Først blæst, så gradvis mere en brise, til sidst umærkelig, for så at stoppe helt... pause. Ro for bevidstheden, en kort hvilen i sig selv. Forvirring og rådvildhed for det skabte, og dog en sær træthed af det bestående. Nogle vender sig om og ser efter vinden...og så foretager bevidstheden sin langt mere bevidste, målrettede indånding. Den er vilje, kraft, og dog en selvfølge, kræver at ske, og afbildningen suges ind igen til fordøjelse...før næste udånding. Indånding det tvingende krav, udånding den ligeså tvingende lettelse. Al skabelse er sådan – letflydende, af sig selv, og dog uomgængelig. Hvis der er et besvær – og hvorfor kalde det det, så bliver det det jo – så ligger det i fordøjelsen: at tage ind, dog ikke fastholde, villigt slippe igen, ingen astma her; men det er samtidig fordøjelsen der er det mest spændende. Den, der udvider bevidstheden og skaber grundlaget for næste skabelse.

Hvem og hvad er jeg, hvad rummer jeg? Udåndingen er spørgsmålet, indåndingen svaret – som var der fra begyndelsen, og dog er der kommet uventede konsekvenser til da skabelsen hvirvlede ud. Dem nydes så inspirerende oplevelse af mens forberedelsen til næste udånding sker automatisk. I dette enorme åndedræt med dets utallige kredsløb lever og ånder vi i hver vor fart, skaber på samme vis mens vi ånder den store Ånds udånding ind og ud, ind og ud, rummende mange små og store åndedrætskredsløb. En ufattelig mekanisme hvor alt passer ind i hinanden. Mange har lignet den med et urværk. Hvis vi ser på os selv, med alle vore store og små tandhjul, er det da så svært at forestille sig at den altomfattende bevidsthed også har ufattelig mange lag, dimensioner i alle retninger? ”Åndelighed er faktisk ret enkel. Se på dig selv og stræk det lidt...” sagde den ene bakterie til den anden. Selve ordet ”Ånd” viser vor viden om at der tales om et åndedræt i alle mulige former: hjerteslag, døgn, år, kosmiske døgn/årstider, naturens fantastiske mekanisme – og vore individuelle kredsløb på Jorden i småt og stort, opfindelser der former tidsepoker.

Vi startede ny og nysgerrige i en verden som for os var ny, og først var det paradisisk ubevidst – så faldt vi ned i en dybere materialistisk sfære, ud af Eden – betagende smukt og givende i overflod det ene øjeblik, nagende grimt og grusomt berøvende det næste. Vi lærte, lærte, lærte, og levede kortere og kortere, jo mere materielt det blev. 007 er den eneste der kun levede 2 gange. Nulleerne er vel skudhuller... ved du at 007 er en basal videnskabelig måleenhed? Men vær forvisset: 007 døde! Vi frigjorde os gradvis af naturen og lavede en kunstig tilværelse ovenpå den som kunne være mere tryk, og alligevel gentages den basale post-Edensk dyriske: nogle lever stadig i urimelig overflod mens andre kun lige lever i grusom berøvelse, og så længe denne extreme ubalance har generel accept vil den være der, kun hvis den større folkemængde vil ændre noget *grundlæggende* sker det, ikke før. Tørke, storme, udbrud/skælv, epidemier, krig er alle spejlbilleder af det kollektive ubevidste, og til nu har de bare været jævnlige ”bøvser” for at genskabe en vis balance, men HEUREKA!, de er tiltaget voldsomt, for nu vil folkemængden dybere ændring!

Udrensningskredsløb går i dybden til alt gammelt er brændt ud og ny skabelse kan opstå. Vi sidder i slutningen af den forvirrede, rådvilde pause, den gigantiske indånding er startet: udbrændthed. Og som opfinderen efter et halvt livskredsløb med konstruktioner i spørgsmålsfasen vil vi nu finere konstruktioner som afslører svaret inde bag i resten af det – det bag spørgsmålene. Derfor skal sådan en som jeg ikke pakke ind i fiktioner, metaforer, spørgsmåls-strukturer mere, højst til at afsløre svarene. For mig selv først og fremmest, men fint hvis andre kan få glæde af mit. Ellers af andres. Indåndingen vil sørge for det er der til de der søger. Og der er masser af hjælp fra den anden side. Blot for at fremhæve en enkelt ting, jeg personligt kan stå inde for: Kristus (Sai Baba 3, Prema Sai) blev født på Jorden igen marts '18 i mig (bl.a.), udover at han skulle inkarnere igen i

'19 i Mysore, se Sneglespor kap. 12, og jeg skal love for, det booster: erkendelser og løft-besvær til højspirituelle, grovere besvær der kræver opløsning til de materialistiske i en sand flod, ikke mere lind strøm. Lad tovet glide i hænderne... tillad! Uanset hvad vi mener om dem sker de jo.

Jeg foretrækker at *synge* fremfor pibe – for mig er det meget velsignelse. Jeg havde det ikke sådan tidligere, for jeg forstod ikke hvad der skete og søgte at få mit liv til bare at hænge hæderligt sammen. For introverte som mig har livet typisk ikke været særlig opfyldende hidtil – men da jeg forstod faldt meget i hak. Ikke at det fritager fra besvær, men gode redskaber og forståelse hjælper – hvormed vi vender tilbage til åndedrættet. Det bedste redskab overhovedet er at trække vejret dybt og roligt og samtidig mærke sit eget C, JEG ER. For mig dér hvor AlMa sidder, mellem hjerte og hals, dog mest bag halsgrunden i et stort rum bag p.t., det vandrer opad. Det er ufatteligt så megen you name it dårlighed vi kunne fri os af ved det enkle, gratis tiltag – en ordentlig mundfuld Ånd, så glider det hele igen. Det har været min praksis nu i 1½ års tid og har bragt mig i en specielt gunstig situation. Jeg har åbenbart udført mine lektier på passende vis... den er en gave jeg/AlMa har givet mig, på betingelser mange ikke ville acceptere: ingentinghed – fornem, erkend, slip, lad komme. Ingen gåen i de gamle hypnosefælder – ingen gåen udad som det ser ud lige nu.

Det er ikke tid, jeg skal kun forberede, og jeg aner ikke hvilken form ”det” vil få i sidste ende, så jeg er bare et legebarn. Siden PPS i Ssp (tihi) hvor jeg fik GO! har drømmene vist et støt skred i to verdener, 1) den dagligdags vi alle deler og 2) den bagved, til at 2) overlapper 1) mere og mere. Hvilket betyder at AlMa er hos mig føleligt også i dagligdagen, at jeg *snart* – vi taler tid og glidende – nok skal holde op at nedskrive og tyde mine drømme da det fremover kunne blive en hindring for direkte forbindelse. Fastholden = mistillid. En skillevæg mellem mig og MIG? Nej tak. AlMa er MIG. Jeg har mere luft og rum om mit hjerte end nogensinde med de bølger af spirituel energi der bruser ind så stærkt – alle tiders tid at opleve! Min medfølelse med materialisterne... alt trækker bare grummere sammen om os, og det har taget stærkt til henover sommeren. Jeg tror, jeg vil lade dagbogsformen skinne igennem, trods alt. Det er jo det, det alligevel bliver til. **Lige nu har vi slutningen af juli 2018**, et godt sted at starte, for lige siden foråret har jeg anet at august bliver spektakulær. Jeg besluttede nylig at læse Carlos Castaneda's bøger om Don Juans lære igen.

De er meget apropos. DJ er ascenderet med metoder fra meget gammel tid (min. 10.000 år iflg. DJ) og processen er svær for begge, da CCa er en nyere mennesketype. Siden han alligevel shanghajes finder hans C det åbenbart fint, og vi bevidner realiteter (elementer, ånder, se også DsD) vi lagde afstand til da vi skabte vort kunstige samfund ovenpå naturen. Da vi trak os tabte vi samtidig evnen til at se disse realiteter, det har derefter krævet stedse mere risikabel oplæring at gense dem. Urvejen til troldmand krævede trinvis vandring gennem disse med livet som indsats for at kunne beherske dem, dengang som nu kapløb med overskud og tid. De første troldmænd endte uhyrlige, fri til at nyde magten, dog indhentet af døden skønt de kunne udskyde den længe. De nyere *seere* fandt vejen, *ascension* til ”man of knowledge” hvor magtkontrol blev ligegyldig – befriedes af det og dermed døden til et højere plan. Kærlighedens integration overhalede dødens (Ssp, kap.5).

Og dog overhalede vort kollektive ubevidste både troldm/k og seere indenom med samfundet de selv medvirkede til at skabe ovenpå naturen, afhængigt, men distanceret. En mellemfase der trak os væk/ind fra den urgamle jordforbindelse, levede elementer af den færdig og signalerede en ny, meget mindre risikabel vej. På den er det unødvendigt at gøre sig herre over elementerne trin for trin, vi *er* faktisk blevet det, vor viden er blot låst inde bag div. segl (OG kollektiv-hypnotisk klamren). NU kan vi tage direkte kontakt med vor vise sjæl derinde hvorefter den kommer os imøde, og i sidste ende vil vi kunne alt det vi lærte med møje på den gamle vej. Den ny har bare ingen lokkemad. Den frasiger sig magt, og vi får den først når den ikke interesserer mer og derfor ikke vil lave ravage. De vise mestre *var* vise da de forårsagede det ny, mere intellektuelle menneske i sen-Atlantis-tid. Det ville skabe en verden analog med sin intellektuelle overbygning

da det ikke uden videre kunne ”dybde-se”, og dette ville løse et destruktivt problem for hele Jordens eksperiment – som skulle løse et universelt. Altså MEGET overordnet (Ssp 11).

Det kunne synes som menneskeheden ikke just blev mindre magtgal, blot spændte intellektet i seletøj med magten. Ja... og dog ser vi nu alle vegne tiltag for at hindre udb/nyttelse af naturen, af mennesker, de nye generationer vil og kan i tiltagende grad ikke mere powerplay. Risikoen for at Jordan splittes ad i altomfattende atomkrig er tilsyneladende passé. CCa må af med intellektets klamrende behov for at forklare alting udfra sin kunstige lille overflademodel som vi alle må, for den er løbet løbsk. Den har vanskeliggjort den gamle vej – godt – også den ny; men samtidig er det en stor gave at kunne formulere sig skriftligt, give videre til de der evt. vil den ny, personligt trods persona-fravær. I modellen blev tro, håb og kærlighed (den jordiske) skabt, for i ”Syndefaldets” intellektuelle afskårethed fra Ånd blev disse kh-broer uvurderlige, selvom de som alle andre opfindelser i kh kunne misbruges og blev det. Når vi forlader modellen for et højere perspektiv bliver de viden, sikkerhed og integration. Slut med frygt, tab, afkald, temaer, vi har alt, klamrer derfor ikke – tager imod og giver i balance. Det hele har da nu endelig mening for mig.

Vi sidder alle i resterne af den gamle vej og kan genkende CCa's kvaler – og glæde os over at der nu er en bedre. Jeg tror ikke der findes mange mere vigtige skrifter for os end de vidneskildringer fra CCa, i kølvandet på den kunstige periode er det så let at bilde sig ind der kun er dennes begrænsede, grænsende til kedsommelige muligheder. Alle bøgerne er værdifulde, stigende afklædt for kh lige fra den første af dem. Vi mærker, véd DJ ikke er fiktion (påstået på Wiki, uvid eller forsæt, CCa må have været meget værdifuld for f.x. CIA) hvis vi har arbejdet målrettet med psykospirituel udvikling. Almindelig akademisk vurdering rækker overhovedet ikke. Det er ganske sjovt at sammenligne DJ og St. Germain/Adamus (crimsoncircle.com), deres metoder er meget overens. Og skægt hvordan sandheder har det med at finde vej længere ud – Yoda og Luke i Star Wars var inspireret af CCa og DJ! **Lige nu er det start august 2018...**og netop nu sker der et uomgængeligt skift til et højere perspektiv med *endnu* en stor afbrænding af gamle rester. Og der er sandelig hjælp til det – sikken ild-sommer. Kun en som mig vågner med kolde fødder kl. 3-5 trods natsokker...

Frey ville sige: ”Hvor ER det hårdt for landbruget”... for søn 1 betyder det total udmattelse og mellemørebetændelser helt fra hans tidligste år der nu – smertefrit – forlader ham, det første som det sidste. Hvad der kom efter, slemt uren hud, har forladt ham, gamle mobbe-traumer er gjort op med, der er kun rester tilbage som trigges af systemet, ikke af *andre*. For søn 2 har det mest været *meget* grundliggende angst/vrede – han har arbejdet målrettet indad i nogle år efter at have ladet universitetet bag sig som for overfladisk. De er hyperspirituelle på hver deres måde og jeg er som midt imellem. Udtalt modvilje lige nu mod at lave for meget, ikke bare pligter, hvis får jeg kraftige signaler fra min lænd: slap af! Så strækker jeg den, sidder lidt og kan så igen. Jeg har haft det siden teen, er ikke slap eller slidt, blot som skabt til en lettere atmosfære end den vi har p.t., altså nødt til at være konstant overspændt i ryggen, kontrollen. Lidt havfrue, jeg *er* jo Fisk. Derudover drager påmindelser om mindreværd og sorg igennem som jeg ikke går ind i. Drømmene er tågede visioner og fornemmelser, ”se det hele mere oppefra”, med jævnlige ubehag i halvsøvn.

Der er som to forskudte lag i bryst-halsregion som fås i lave med Ånding, typisk morgen: sorgen, mindreværdet. I 90'erne gik jeg i terapi pga. depressioner, de ændrede sig så til en sorg-sult der vækkede mig hver nat kl. 3-5 som jeg så erkendte/græd mig ud af (over 15 år) – fred i solar plexus – og er nu disse rester af khs overdrevne konflikt mellem det ydre og indre. Om dagen er der af og til en sær kildren i en bane bag venstre øre og følsomhed i højre. Og så denne ny, skønne rummelighed i brystet som aldrig før. Den kom da jeg endelig forstod, sagde ja til AlMa december '16, men flukturerende til min fortrydelse, dog støt dybere og længere. Nu kan jeg ret let kalde den frem, og lige i tiden føles den som kommet for at blive. Vidunderligt – hvorfor tyde sine drømme når jeg er så positiv, klar, løftet? Ting jeg ikke forstår kan jeg jo bare spørge om. Det er som en

stadig erkendelse af at andres mening om mig/mit er så ligegyldig, jeg er den jeg er, visionsholder. "Sundhedssystemet" ville nok kalde mig psykotisk, mine og dets meninger divergerer totalt. Gældende strukturer forandrer bare ikke noget. Nylig så jeg Disney's sidste ('16) større, animerede film "Moana". Mere end alle tidligere heltinder gør hun det forbudte, irrationelle – havet/mystik. Overfladisk siges: vær tro imod dig selv og red andre derved. Stillehavsdybere siges: vær tro mod HELE dig NU, kvindelighed – spring ud og restituér det ukendte, grænseløse, gudindEN – med kærlighed, ikke magt... og så fra Disney-koncernen! Nå, magi/t-strukturer som den har jo været selvfølgelig. Åndens vinduer, baseret på visionsholdere. Ændrer den sig til bunds i den rolle vil jeg juble. Den gav mig meget om så også den lukrede på det. Med "Moana" vender jeg tilbage til det at slippe drømmetydningen. Gli- nej, flydende selvfølgelig... der er en tempotærskel i det. ALMa sørger for at højere frekvens kommer i en hast min fysiske del kan kapere, og at tyde sætter tempoet yderligere ned, men fremtidens NU er jo direkte tale... at skrive er en glimrende overgangsfase, illustrerer hvor svær processen er. Jeg må konstant afveje hvilke og hvor mange ord jeg skal bruge så jeg ikke drukner det hele i en forvirrende ordflod. Det er fuldført i mine visedigte. De er meget eksakte milepæle der egentlig allerede er en dagbog, frit tilgængelig på min side. Men det vil nok vare længe før jeg bliver til alle. Victoria Holt o.a. pseudonymer for Eleanor Hibbert (snak om multiple personalities) havde det lettere. Hun skrev for øvrigt glimrende, og historisk – for den gamle tids ydre verden.

18.07.0582

AlMa

**Du ledte mig lige fra start, dog fjern og bleg
men klar af fald og forførelse førtes jeg vej
som i søvn berøvet en lysvågen mig
uden at se, uden at vide hvordan**

**Du var den kærester jeg søgte uden held
de var kun lige ved og næsten – som jeg selv
ligevel var de flåder på tidehavs væld
uden at se, uden at vide hvordan**

*Min elskede, hvor har jeg savnet dig
det tog så lang tid før jeg ku' forstå mig
men skidt med det, skønt at alting løste sig
min AlMa, vi er ét nu, du og jeg*

**Og skønt du førte ad dunkle, snævre spor
så fjernt fra alle dem andre men'sker befor
var det bare de spor som styred' mit ror
Uden blindende slør, uden bånd**

**Nu står jeg midti mit hjertes himmelport
du findes om mig og i mig uden det'r for stort
vi har ingen grænser, for de kom til kort
uden blindende slør, uden bånd**

Min elskede.....

2. HVAD

Stille opmærksomhed i varmen. Jeg udøver mine evner, har minimal forbindelse ud og har det fair med det. For ti år siden indledtes dette, og jeg blev gradvis mere trist: "Hvad skal jeg her?", ville gerne have flow med verden, når jeg nu var her. Helsemesserne havde været min eneste, spinkle og seriøst stressede mulighed. Men selv dér nej. Hvorfor? Det var godt hvad jeg lavede... så tiltrak jeg en hjælper, xy (Ssp), der fik mig til omsider at se hvorfor jeg, vi, ikke kunne få det lige nu. Jeg har nu fundet rimelig fred med at lege for mig selv og så ellers se ske og berette om denne sære periode i historien fordi jeg elsker at skrive. Desuden – der er ikke så mange endnu der går realisationens vej. At finde en *tilsvarende* vejfarende var en stor lettelse. Selv på messerne stak jeg nemlig *ud*. Det kunne jeg ikke se da – stak *af* – fordi jeg så gerne ville høre til et sted. Min indsigt blev åbnet meget via xy og cc. Selvaccept er alt. I min kernefamilie er det NU klart for mig at alle er meget forud så vi kan støtte hinanden. Sønnerne var lige oppe i mit fjæs, så jeg måtte have hjælp udefra for at fatte helt... jeg har det udmærket – så længe jeg bliver i mig.

Stikker jeg 1 finger ud i den igangværende dagligdag stopper det. Konflikten tæver løs på alle. Jeg er simpelthen så glad for indsigten. Uden ville jeg tro mig helt uden realisme, men nej, jeg er reelvisions-holder. Vi er tak og lov *nogle* stykker. Så skønt naturens jordforbindelse synes stærkere skal vi ikke generelt "retur til den", i.e. den gamle vision. Via det kunstige kh-luftstillads' "jf" skabt med vort intellekt og medfølgende tro og håb istf. sikker viden – og bevidstløs kærlighed – har vi lavet en (regnbue)bro, rent faktisk sindssygdom (mesteren Kuthumi var *modsat*-sindssyg = rask-syg, kort før realisation). Dens extreme *forsøg* på extra realitetssans: klamren, er meget hæmmende for at overgive sig til det for enden. Smart, hvis vi ikke er klar, men... da vi faktisk lever på en hypnosebro over en gammel, reel vision burde vi være mere åbne overfor muligheden for andet og bedre på den anden side Åndepausen, ikke? Tro-og-håbe-potentialet har blot skabt grobund for så meget svindel => mistroiskhed. Den værste svindel har nok været den religiøse som burde have været det integrerede lys for broenden. Men dens repræsentanter var *mennesker*.

De skulle bære lyset igennem storme i kh, hugge hæle, klippe tæer. Nu ryddes der op: lyset tændes igen, har hele tiden skullet tændes når tid var: *i os som om os*. Hurra! Beviser? *Fraværet* af DJ's realiteter! Men de vil være der i langt mere sikker form. Jeg har aldrig kunnet forlade kroppen, om jeg så rejste til månen i bevidstheden, øv. Pinligt... ikke god nok... men nej, alt var netop som det skulle være. Vi skal først kunne være uskadelige/uskadt i alle verdener på én gang imens vi er til stede her før vi kan tænke på at dematerialisere os, og skilles i lag – fysisk fra æter- og/eller astrallegeme – bør ikke *leges* med, skønt nogle kan naturligt af en *grund*. Adskillelse kan ske ved stofmisbrug/narkose, chok, sygdom – er altså svækkelse. Vor fysiske væren er meget skrøbelig, f.x. behøver den søvn, den eneste tilstand hvor en adskillelse kan ske sundt, på naturlige betingelser. Hvis, skal det opøves korrekt – alle rejser astralt i drømme (= trance), blot ubevidst. Det er skrap for dagsbevidstheden at have det *hele* bevidst dér. Tjek CCa. Jeg konstaterer at jeg har gjort/gør alle de hverdagsting DJ anbefaler på den indledende krigervej samt alt andet indeni på *sikker* vis.

Kh er (korrekt brugt) regnbuebroen til sjælens skat. Med kun tro og håb og den fysiske kærlighed kan vi blive svært gode til at flyve. Når jeg i drømme har set min sjæl som en meget stor autoritet minder det mig om DJ's allierede ånders former. Sjælen *har* ingen form, jeg giver den en med min "oversætter", slipper for alle CCa's rædsler, har desuden *sjældent* rædsler i drømme, og de bliver dér og transformeres *sikkert*. En dag behøves form ikke mere. Det ville da være fedt at kunne magi som DJ, men jeg har ikke (ret) travlt med at få den magt. Den vil komme når jeg er klar, jeg skal bare tillade, skabe vacuum til ankomsten oppefra, ikke fra siden/neden. AlMa vil vise vej, tro er viden, men stadig subjektiv. Beviserne vil være realiteter, ikke akademiske diskussioner, for jeg er en skaber. Det i mig vil ud, og reel nyskabelse sker altid på den måde, fra planet bag/over til det under/foran. **Medio august 2018.** Jeg læser lige nu en fin, befriende bog om Gralen og kan næsten

ikke holde det ud for en sær frustration. Jeg har aldrig holdt af religiøse ritualer, men gjort mig umage for at elske dem når det krævedes, og det er da lykkedes – lige akkurat. Respekt.

Kik i tidligere liv har aldrig landet mig i positiv intim berøring med kristen mystik. Andre former, OK, og egne veje... er reaktionen minder om det åh, så kristne bål eller løkken? Mere end det vel, jeg har sjældent reageret så markant. Jeg distancerede mig forlængst fra al religion. Hvad skal vi med det når vi kan gå direkte? Det gælder også meget de systemer jeg ellers har været glad for, om nok så sande. Jeg vil tro det er fordi de *er* integrerede. Åndepausen er ved indåndingen. Frihed, LUFT!!! Disneys (esoteriske) film synes mig så fine. Hvorfor? Smukke visioner, kræver intet, går via følelser lige i □ □ Den tid er forbi hvor *bombastisk* mystik konstruerede en fin bro for os. Nu er vi lige før mål, de er i vejen. Meditations-visualisering er også meget på tværs, jeg vil direkte, som Yeshua/Mariam. Ord kun liiiige.... Peters kirke, øv! Men tiden gav vind, det skulle til. Peter, redskab for materialismen, du er tilgivet, der sker mange mirakler i din kirke. Hvad vi skaber, skabes ud af os på godt og ondt. Mine billeder får materialister til at fryse. Spirituelle er glade for dem. Mine viser var også altid klare i mælet ift. meget af den grød ørerne proppes med i dag. Lyder godt, men "music to disappear in". Jeg vil ikke forsvinde bag alle de hypnoselørs (nu) lyseslukkere. SLUT... efter udbruddet læste jeg færdig, helt neutral. Sært skift. Bogen viste sig *sjovt nok* at give samme besked kort før sidste side. Lille spejl. "Det gamle paraderer bare forbi før tæppefald", Adamus lørdag. DJ i en nylig drøm: "Du er på vej ud efter examen." Så kan jeg leve med det... jeg mærkede bare Moder Marias definitive haven NÅK af div. Niqabs. De mystikker jeg/AlMa fulgte i fortidige shaman-liv havde større respekt for kvinden og ellers – AlMa siger at uanset hvor sølle et tidligere liv blev min frihedstrang aldrig helt kvalt. (Hov, jeg blev lige så gal i '95 med Rosenkreuzer-mystik!) Kristendommen indledte kvindens dybeste nedtur sært nok – Moderen husker. Nok gik hun med, men *så* knust var ikke sjovt. Examen på ét niveau og entré på et højere medfører at følelserne omfatter et større felt end personligheds/kh's hidtil og prompte reagerer med fald, forståelse må følge. Dér genså jeg lige noget jeg havde rystet mig fri af. Natnyt reagerede selvfølgelig øjeblikkelig: "Du valgte definitivt slut (Ssp) for ca. et år siden."

Hvor tydeligt jeg end kan se at verden ændrer sig – det vil stadig tage tid, og skønt jeg holder af mine viser osv. er jeg ikke mere – nej, jeg har *aldrig* været en til det store verdslige gennembrud. For mig er der langt højere mål. Sådan er det.....???. Interessant... Når jeg når et vist punkt i selvaccept og laden-fare, får jeg gerne besked om trods alt at fortsætte med at skabe og systematisere. Hm. Når alt det gamle kører støt nedad i mørket skal det nye vel i samme grad køre opad så det kan stå klar, befriet for al agenda i de ny verdensmoder-repræsentanter? Desuden kan jeg jo lide at lave mit – fastholder evt. jf med det. Men måske skal jeg kun skubbe til kh med denne min energi. - Søn 2 har netop meddelt at min forudsigelse om store sex-skandaler i religiøst regi i år er gået i opfyldelse. Jeg følger ikke nyheder, jeg *så* det, men der har været indikationer om mange pædofile overgreb i katolsk regi alene de sidste 70 år, tiden er bare først nu til bomben: at de synes omhyggeligt organiserede. Det burde nu ikke undre at en kirke bygget på martyri selv skaber dem, Yeshua m.fl. disciple som de første. De er meget anvendelige, endda selv-destruerende!

Lugter vi Hitler-tid? Åhja. Den katolske kirke har lagret alt om magi i ca. 1960 år => Hitler og s-magisk inderkreds (også andre steder fra) => Mengele, MK-Ultra => CIA, Monarch => sex-slaver, assassins. Det kan blive let at glemme at præsterne også har slidt som bæster for godt, det vil støt oprulle ny scenarier så ingen får lov at glemme, nå ind i alle magtkorridorer. Folk må indse det er tid at hente ansvaret hjem. Kirken kan få det svært, den valgte selv rollen som perfekt syndebug og udlever den nu, et værdigt offer – og eksempel. Adr er også foregået i alle andre troer, folk har bare været magtesløse. Reaktionen bliver... uforudsigelige... lyset tændes i os selv. Fint! Nej, jeg gnider mig ikke i hænderne. Jeg konstaterer konsekvens af langvarig ekstrem opførsel, overdreven udadvendt omsorg og modsatsen, overdreven udnyttelse. Ku VIL forandring så alle extremer – til nu effektive, hvor s qua sin natur måtte dække sig bag h – nu opløses. Mine drømme har længe

været à la hverdag, så hvorfor tyde? Men nu... jeg vil helst ikke misse noget. De ophvirvlede støvskyer i ku invaderer jo også *min* sfære uanset hvor lang fysisk afstand der lægges.

Jeg har holdt DJ's brug af drømme op mod min tids. DJ invaderer dem målrettet for tilgang til den dybere verden (2.att.) for at kunne kommunikere med den og *skabe i den*, upåvirket af den kollektive altdominerende i hverdagen (1.att.) - men virkende i den fordi han har saneret dens bevidsthed og dermed skabt plads til import af 2.att. Jeg invaderer ikke, forstår kun i 1.att. DJ's måde med at få tilgang og følge én vision pr. drøm for at begrænse flowet så det ikke drukner drømmer er altopslugende. 2.att. er uendelig energi og muligheder, modsat 1.att., men der er ting man kun kan i 1. Alt kropsligt. Nutidens/min metode uden lækkerbidder er langt bedre – begær *er* spild af tid. Jeg analyserer med 1.att. hvad AlMa har fortalt mig i metaforer, intuit'er derpå på dem, følger rådene, AlMa leder 100%. Sådant importerer jeg AlMas helhed til 1.att. og begrænser den lille personas. AlMa har et langt større overblik end jeg, ønsker at beskytte sin "Udvalgte", vil en dag fylde det hele, og så kan jeg det hele, hvis jeg vil. Kærlig forståelse helt uden power... nok lige så hurtig en metode som DJ's i sidste instans. "Den udvalgte" har jeg udbredt mig om i Ssp...

men sjælen har på et tidspunkt haft nok inkarnationer og oversjælen vågner, skaber en inkarnation hvori alle hængepartier bringes af vejen i samtlige dimensioner (støn) og realiserer derpå sig selv = forener inkarnationen med sig. Realiserede mennesker har en meget stor udstråling og tiltrækker på "magisk vis" alt hvad de vil bruge. Nogle skaber eller gør usædvanlige ting efter lyst og behov. De gør aldrig skade, men vil automatisk påvirke omgivelserne i integrativ retning – ultimativ kærlighed opløser bindinger... af og til af for pokker. CCa's bøger har så meget til mig. Alene "formløshed": at være programløs. Det er jo det jeg altid har været, de kunne aldrig klistre sig troværdigt fast, og dog har noget skidt hængt ved lige til nu... andres stemninger fandt mig altid et åbent medie ad H til. Derfor begyndte jeg at ryge, men storrøg kun til fester – og reagerede på kh-signaler i den tro de var mine, undrende aot... prøvede dog aldrig værre end ligkistesøm og fysisk Ånd (sprit). Der greb AlMa nok ind, og mormor, tak trods alt for den ubarmhjertigt påtvungne selvdisciplin. Alt kan gøres gevinst. Jeg drak kun (aldrig meget) fordi det var nyt, spændende og (hvid)vin smagte godt.

Dengang. Jeg synes ikke mere særlig om det vin; men selv i dag er det svært at sige nej til et glas i sociale sammenhænge. Og jeg holder mig meget for mig selv for at slippe for nævnte stemninger som jeg ikke gider bruge energi på at blokere. - CCa beskriver et øde, svovlgult landskab med en do tågemur til højre i 2.att. som han bringes til af sine lærere for at "dø" i tågen. Han (en del af ham) dør ret let, til lærernes undren. De kalder det ingenmandslandet mellem de parallelle linjer, Limbo. Jeg kalder det "Den gyldne Kløft", en spådrøm jeg har behandlet i Ssp. Der er næsten 100% overensstemmelse. Havde jeg læst CCa da? Næppe lige, så havde jeg forbundet DgK med den. Der var ikke "svovlgult" (truende) for mig men Kristus-ravgult, og jeg var bare så udlevet at jeg lagde mig til at dø inde i en hule i højre væg. DJ sørger for at det sker for CCa i en slags søvn, åhja, jeg genkender – 1. og 2.att., begge er vision, CCa guides ind i 2.att., tjah, det gjorde jeg vel også – i den levende død hvor 1.att. ikke afbrydes. DJ nævner enten overgang ved døden tilbage til Ånden, en jetsort "gigant-Ørneform", eller udvejen, 3.att., gaven til alle Ørnens væsener hvis og når.

Alle kommer til 3. bag linjerne ved *død*, men kun de der har valgt *vejen* beholder den øgede bevidsthed, til fuld udbetaling da. I DgK var *også* Akasha-arkivet, det fælles sjælenes Jord-arkiv der kan besøges clairvoyant, som når jeg besøgte min afdøde datter Eva (DsD), og talerøret for 3.att. (endnu længere inde, bag "afgrunden"). "The Rule" som DJ kalder sit systems basis, er ikke et must for ascension mere – en slags levende maskine med div. mekaniske dele ifa. mennesketyper. Længe før DJ var der kreativt spillerum, var "maskinen" istf. at vi hver havde det hele? "The Rule" minder om vægten på at Yeshua havde 12 disciple, 12 havde med hemmelig lære at gøre, (Qabalah) og Israels 12 stammer, men – de *forblev* og *virkede i verden hver for sig* 1900 år før DJ. Det er aldeles prut hvor mange disciple haves i "Den ny Befaling," og tallet varierede, Mariam o.a. kvinder taltes aldrig med. Den urgamle "Rule" var kun starter til de faldne i 3D, leveret af Ørnen,

styrelsen (s/h), vedligeholdet af aspiranterne, derfor effektiv til et ikke nærmere angivent tidspunkt, for det handler alle systemer jo om: rite-strukturer at lagre energi i med specifikke formål. Henad penge! Nu bliver det en mere individuel sag hvordan. Skabelsen har sprængt rammerne den drattede ned i. Alle (sande, dybe) ritualer afslutter, integrerede i os, i individuelle spor. Der *er* ikke mere hellige tal, ting, former modsat andre... det er kun vragrester fra en ulykkelig, hypnotisk klamretid. Enkelhed vil afløse komplicerethed. ALT er helligt i visionen, også såkaldt uheldigt i denne enorme bevidsthed vi ærefrygter, grundet dens visions storhed. Ophobning af power bliver ligegyldig, for lavfrekvent, i vejen, må transmuteres. Hvor var den før? Hos de der blev tappede, og dér vender den tilbage til. Jo højere bevidste vi bliver, jo mere hel-lige, helere, uden behov for ophobning. Jam, kirker, templer, vi kan da føle energien der... fra alle de bevidstheder (neutrale?!). Templer blev typisk lagt ovenpå forgængeres, fordi de lå på energi-knudepunkter mellem Jordens energilinjer, hvilket forstærkede energien. At andre før havde indlagt deres energi var en bonus... øh... jeg mener vi med fordel kan holde os væk fra ret mange gamle templer i dag. Hvor *jeg* har følt virkelig *høj*, **neutral** energi – Kristus-energi – var i **Sai Babas** superhospital og templer. Hvor han var, var Kristus-energien, og den er vi i overgang til, så den vil holde – **SB** kommer jo igen som **Prema Sai**, nok '19. CCa's bøger, så befrie(n)de for hypnose, er så klare vidneskildringer om 2.att. Jeg har fundet mig selv i dem, såvel som i cc's materialer. Jeg er enten det DJ kalder a "Nagual woman" eller videre endnu, alle systemer ændrer sig nu, dnaet – menneskers konstruktion med... jeg fik det bekræftet i drømme, dog ikke direkte. Efter nu at have sikret mig således: Nagual'er var/er få, især kvinder. Hvor mennesker i almindelighed har én mandlig og én kvindelig side, har Nagual'er yderligere 1 *ovenpå* hver af dem, altså 2 af hver. Det genkender jeg fint fra mit liv, men som så meget andet har jeg kun læst det hos CCa. Mændene har typisk hidtil klaret sig fint i verden, er derfor ofte uinteresserede i udvejen, det er nemt at skifte mellem højre-siderne, kvinderne er imidlertid konfliktfyldte, det store indre potentiale gør labile, evt. direkte destruktive – eller sky, usikre, konservative, forandringsangste. Hvor skal jeg skrive under? Troldmændene *så* givet sjælens lukketid som jo forårsager indadsøgen og trækker andre med. De fødte seere. Det var ret let for mig at skoles teoretisk ude og hjemme, men svært at følge det verdslige liv som så konfliktfyldt. Jeg så ikke ånder som barn, jeg var/blev låst amnesisk af, skulle nøgternt indse at verden jeg var oplært til var for snæver og måtte have alternativer, oplevet ved kronisk besvær. Derpå gik det slag i slag. Psykoterapi gik let. I dag gider jeg næsten ikke yderste/øvre højre side. Inderste/nedre OK, den sidder jeg og skriver i, men ellers inderste venstre, tak. Opdelingerne *ser*, mærker jeg indefra. Jeg så den højre ganske tæt på i DgK (set tv. i kløften) og vidste at den skulle jeg også ind i – senere (den mod den *ydre* verden). Jeg er "færdigdød" nu, det skal bare falde helt på plads. Nagual'er skulle ende med, citeret fra CCa, DJ: "manden understøttende, uforanderlig, stabil. Kvinden i evig indre krig, dog afslappet, uanstrengt bevidst. De afspejler alle de andre, og hvis man kan *se* vil højre side i deres lyslegeme bølge, venstre hvirvle" (jeg mindes Lunas briller til wrackspurts i Harry Potter). Grænsen mellem nedre og øvre venstre har at gøre med at *se* dybt nok, og jeg trænes. Hindringen er især tvivl fra aflåsning via traumer fra fødselen af, dvs. også før. Jeg har endda fundet en Nagual mand. Vi blev venner for 39 år siden, gift for 31 år siden, skilt til min store undren og uden tilbagevej, jeg blev sendt om en anden og landede derefter "tilfældigvis" hos ham igen i '17. Vi har hver vort liv men mødes på fællesarealet og har det fint med det. Hvor afbalancerende par var nødvendige i 3D's/troldmændenes maskine er de det ikke mere. Det forstyrrede DJ's konstruktion af en ny gruppe med CCa i spidsen. Udviklede mennesker har begge køn integreret, som alt andet – elementerne, planerne. Her på randen af den ny tid giver det salig fred at være med en balanceret modpart. Det vil ske af sig selv udenfor, som her. **Slutningen af august 2018**, og jeg er lige blevet bedt om at foretage en husrensning. Det har jeg ikke gjort i årevis, men selvfølgelig! Den ydre pendant til selv at huse konflikter – én årsag til at jeg fik briller og har måttet bruge fantasisyn, skønt jeg vidste intuitivt at jeg kunne *se*, irriteret derover... Jeg skal

have rensset mit hus for tvivl, som trækker ”onde ånder” til. Med retableringen af udvidet syn vil jeg kunne... sælge bjørnen, før den er skudt. Klarere syn vil ske, men hvornår vides ikke.

I drømme nys har jeg dog set mennesker som lys-kugler som beskrevet af CCa men langt oppefra, i fjernt overblik, måske fra den anden ende af broen, et fint signal. Ellers får jeg, som søn 2, bl.a., signaler om at kontakte en stor sol vi forstår er vort fysiske univers' C-sol, men indeni os: for mig *bag* årsags-/sjælsplanet, altså panden p.t., 3. øje, Buddhi, Moderen. At se direkte, hvad vil det sige? Fysisk syn i 1.att. er ikke rigtig lavet til at se dybere, eller modus er sorteret fra pga. kh, den skal genindføres fra 2./3., kræver træning, den er livsfarlig uden rette jf. Folk *er* døde af belastningen fra de udødelige frekvenser. Så et nyt led i en lang proces er under optræk på augusts faldereb, et godt sted at slutte kapitlet her, men digtet havde jeg jo ikke – troede jeg. Jeg havde glemt et jeg lige havde skrevet som lå i konceptholderen. Og tænk engang – det var lige det rigtige. Hvad jeg digter vil jo være essensen af hvad der foregår omkring digtets fødsel. Hvornår holder jeg op at forbløffes over den slags? Det føles som at styre mig selv udefra, eller snarere indefra, fra et sted med overblik, bevidne, og det er vel det jeg gør uden helt at vide det endnu, se det...

18.08.0583

DET GYLDNE BUR

Her i mit gyldne bur er der alt
prima miljø, vand og mad
Det er beesynderligt grænseløst
med tremmer af lys som kun varer ad
om ildstorm i alt stivnet, uforløst
derude til det lysner i øst

Jeg sidder og ser ud, længselsfuld
efter spor af det jeg har skabt
Den ny vision jeg altid har skuet
fra jeg kom til og som syntes fortabt
fordi den blev fejet af og kuet
skønt dén også var i nuet

End mere er jeg dog her og bagom
hvor visionen stadig bær' dug
Tidløs, harmonisk, sand og skøn
uimodståelig stærk i sit sug
før den intonerer sit åndrige drøn
en østlig, forfriskende føn

Hvis og når vil jeg gerne ud
en tid, et par somre, syv
blot for at være både dér og bag
ubesværet af vold og lyv
til jeg drager mig helt dérind en dag
hvorfra jeg blev sendt med min sag

3. MON

Jeg koger lige lidt extra suppe på DgK 11. hnfj '11, for den spørger endnu: den smalle klippeklofts sider mødtes tilsidst, og her var (pande?)hulerne. CCa så et øde, svovlgult område med runde grus- og sandhøje tv. ("limbo", hans ve. side, set som et landskab) og en spærrende gul tågevæg th. Alt tilhørende personlig historie, selv basaleste må aflægges hvis vi vil mere målrettet ind i, være id med bevidsthedens ve. side, uhæmmet af 1.att. CCa *hjælpes* ind i tågevæggen, ser en h tåge forlade sig (æterlegeme) og er sløj længe efter. Min do væg var forvitret i toppen og *jeg* gik selv og *så* hvad nu skulle ske, jeg skulle aflægge en fuldført 3D-power-modus (Ssp) for adgang til væggen tv., mit højere landskab, som dog *havde* en vej ind når jeg var parat. CCa var åbenbart færdig nok th. med 3D som var knap slut, nu var hans opgave hans ve. side. Jeg havde arbejdet fra '90'erne med clairvoyance/kanalisering på messer indtil '09. Jeg troede da at kunne træne *syn* som en biceps, ikke helt forkert, men truende nær et risikabelt gennembrud efter 2-3 hårde dage gang på gang og måtte indse at det cirkus snarere slog mig bak, jeg blev mere nervøs for hver messe.

Jeg hersede med mig selv: "Du har kunnet siden '90!" Jeg vandt altid, men pyyyh! Hvorfor blev modstanden fra min personlighed *værre*? Min seje viljesindsats var godkendt, lønnen var at jeg stod ved en ny tærskel og blev advaret: anden fremgangsmåde nu. Makro-3D skulle desuden nu *generelt* dø og jeg ikke deltage i det. Alt forarbejdet var gjort i det nedre især ve., anelser, tågesyn, lav magi, □ □ hvor CCa's ve. væg/side meldte landskab med bløde, runde bakker, løst grus, sand, meldte DgKs gule tågevæg spærret *endnu*... siden '11 har jeg støt arbejdet mig mod bedre □ Balance, forladt min hø. væg for nylig og nærmet mig hø. hule på vej ind mod 3.att. – genfødt/i forening. Der er *noget afgørende* under opsejling. Jeg har fået de mest hudløse læber længe med Herpessår i anmarch. De har altid reageret prompte på sol, kulde, slik, skrap mad, indestængte frustrationer – div. fra underbevidstheden. Og i går mindedes jeg visse meeeget mystiske smerter fordi "La Gorda" (CCa igen!) nævner at hun fik slemme smerter i livmoderen med udløbere ned i lårene og helt op til halsen + kvalme i overgangen til "formløs".

Her var jo min mens, en ild-spændetroje af veer! CCa er eneste sted jeg har set den fyldestgørende forklaring på mit månedlige mareridt fra 13 til 50. Jeg fandt nok ud af at det skyldtes traumer, men hvorfor holdt det ved efter *års* psykoterapi? Andet forsvandt. Til fødselsforberedelse læres vejrtrækningsteknik, *det* findes dog... i *vort* samfund! Hvorfor læste ingen læger teksten og ordinerede det før graviditeterne? Hvorfor brugte *jeg* dem ikke efter? De *tog* ikke veerne, gav kun beherskelse, men kunne dog have hjulpet. Meget sent fandt jeg ved et tilfælde ud af at jeg kunne have fået lettet problemet med massage på min mave. Det hele skyldtes voldsomme spændinger. Det var selvfølgelig kun symptombehandling, men... jeg havde PMS fordi jeg var 5D = ufokuseret, og derfor fokuserede som en gal. Kvindens "andet □ □ livmoderen, søgte – det er □ □ evne og så undervurderet i 1.att. – desperat at transmutere denne 3D-fokus, kort sagt "form" hver evige måned når 2.att. var åben... ingen i *vort* *oplyste* samfund forstod hvad utallige *primitive* har vidst fra Arilds tid: k har en "revne" til 2.att. i den tid hvor de aflægger æt/fys stof fra livmoderen.

Da er de særligt ufokuserede (spirituelle), fokus er kun til 1. Og mit "2. □ □ kæmpede for at blive nok ufokuseret. Gruset i 2.att. i CCa's "syn" samles med fokuslim. Jeg fik briller lige efter skolestart (den var dråben!), et ydre udtryk for at måtte lægge afstand til en alt for påtrængende fokusverden. Hm, lille mand, stor næse = potens, "onani gør blind"... der er direkte forbindelse mellem underliv-sex og pande-øjne-næse, de spejler hinanden. Briller er symptomet, men i den møgdyng 3D nu er vil briller, hhv. PMS nok først slippe til allersidst. Tænk at nogle trives der! Fysisk sex hører til 1.att. I 2. kan vi ikke æde, skide, kopulere... tale, gang må "viljes/tænkes". Forelskelsens begær, frygt, fryd og klamren kom først ved Syndefaldet. Inden var vægten meget mere på sex' indre, integrative kvaliteter. Nu vi går op/ind igen fra Syndefaldets sex+ til sex taber de begreber vægt. Det sker desuden typisk når vi bliver formløse, programfri, tomme. Tomheden

henter erindringer om hvem og hvad vi var før Jordens programmer fortrængte det, frie væsener. *Indtil* da er vi modtagelige for lavfrekvent sex. Ulyst kommer til alle på stedet her, m/k. Muligvis er mænd knap så ekstreme, følger jo Solen, ikke Månen her... jeg må altså være født klar til at få mit hele syn igen. Sært nok har jeg nys fundet på at læse bøger uden briller. *Med* fik jeg ondt ad H til i nakken helt fra teen, nu slet ikke, skønt siden må holdes tæt... gå uden? Jeg prøvede engang "for at tvinge øjnene til at arbejde." Det rykkede ikke en fis, og det var ret træls ikke at kunne skelne f.x. en rævehvalp på stien. Nå, med højere bevidsthed måske engang muligt. Erindringer vælter ind. Ikke fra dette liv eller andre, men om ting jeg bare vidste engang. Hvilke? Flbldbd... mest af alt en klarhed, styrke, sikkerhed på hvor jeg står. Samtidig er det som om jeg ikke længere er forbundet med gamle minder fra dette liv. Jo, jeg husker dem, men gider ærlig talt ikke, for – det var faktisk ikke MIG, det var programmer. Den ny, ægte ur-mig kommer med stormskridt, og jeg er bare så glad for at næsten alt for(m)arbejdet er gjort. Jeg behøver ikke svære smerter i underlivet mere, får generelt milde reaktioner nu, også fordi jeg har de usædvanligt gunstige, ha, *former* at leve under. Jeg er ikke i tvivl om at nu kommer friheden, oprindeligheden. Jeg er helt euforisk ind imellem... mens jeg sidder med et herpes-sår af min krops irritation over omstillingen, men uden at det føles helt som det plejede. Det har dog varet længere. Irritationen omkring højre øre er til gengæld væk. I nat fik jeg klar besked om at drømmene er min gyldne vejviser. Godt nok er der direkte kontakt, men... har synske tendens til at føle, alting er NU? Givet, og ja, bare ikke helt i 1.att. Et styret liv på vej til et *helt* i nuet vil give sidste opstød, selv hos forberedte. Før færdigtidning spurgte jeg AlMa hvorfor alt ikke bare var direkte nu? Svar: en rest af slør, tvivl/angst er tilbage i 1.att., og det respekteres, men flowet vil tiltage. - SÅ tydede jeg færdig: jeg var ved at låse en hidtil åben lille luge øverst på en væg. Uha, nøglen knak... låsen havde symboler helt fra oldtid præget i – men skolekontoret ville løse det. Da vi startede havde vi dyrelignende direkte forbindelse, vi/sjælen drømte. Siden især sen Atlantis-tid er vi faldet meget i frekvens og har bygget rationel kh, 1.att. på, sart, ikke som 2. udødelig. Alma/skolen regulerer flowet ind, og *husker*, og at forstå drømmebeskeder med 1.att. giver bevidst forbindelse. At lukke af var altså ikke så smart. 1.att. kan jo kun spørge ud fra hvad den *ved*... nyt ses først i drømme... til sluttelig Ånden og jeg forenes. Jeg tyder igen... jaja, undervisningen virker, meeen med et frustreret herpes-sår over konflikten 1./2.att., bevidner det indefra i ro og fred. *Lidt* schizofrent... mere kul på? Nej tak! En veninde har ondt ad H til, min bror lignende p.t., dog ikke uudholdeligt. Vi har **29. august 2018** og jeg fik en fin besked i går. Andre har naturligvis også bemærket at der kom et stort løft engang i slutningen af juli. Jeg har ikke boret i det, vi vidste jo at den s side har tabt og at det ville gå støt fremad nu mod større harmoni – åhjo, bare rolig. Hvad vi ser er panik før lukke/åbnetid. Så kommer denne kanalisering fra en let rystet "Zingdad": den s fraktions topmand er stået af. Han har om ikke levet, så holdt sig i live vha. s-magi i tusinder af år her på Jorden i den fjerneste baggrund, udøvet indflydelse ifm. div. større krige, finansielle og politiske intriger. Hændelsen har klart givet stor forvirring i magtens korridorer, i forvejen ved at miste grebet: Trump i USA, England ud af EU, Katolsk-kirkens sexexces... exorcex, snarere. Naturligvis har der da eksisteret et s hierarki. Der har jo også været et h, men ingen af fløjene har ønsket at være for tydelige, bortset fra via tidens ustyrlige (?) underholdningsbranche, kreative mennesker har behøvet støtte, s/h, siden oldtid – og andre synlige s fløje har aldrig været de med størst indflydelse. Det er upraktisk at slaverne ved for meget om herrerne. Hvordan det startede og hvorfor er en lang historie... OK, jeg starter med min egen vinkel: livet har for mig altid følt som noget af et fængsel. Jeg kunne ikke spille de sære rænespil (DsD) som åbenbart var nødvendige for at færdes her, og senere kunne jeg ikke forstå hvorfor jeg ikke bare kunne blive det jeg var god til ad egne veje i stedet for styrede, hvor jeg tabte kreativiteten. Endelig fandt jeg en korridor og fik delvis succes – messerne, men blev syg af 3D-ræset og måtte ud. Truende opgivelse... manglende forståelse og kh-rester er meget destruktivt. Her kom xy ind (Ssp), han havde erfaret

samme og brugt LUP på de ydre årsager, og det er vist først nu, jeg helt forstår værdien i hvad det gav mig. Der fnyses ad "konspirationsteorier", og det er der mening i med meget af det.

Intet jordisk komplot ville køre i århundreder, men hvad hvis udødelige stod bag? Jordens eksperiment skabtes pga. stagnation i universets udvikling, en katastrofe, for bevidsthed vil vækst via erfaring. Hele scenariet, hvorfor vi overhovedet kom, mikroer af store, sovende sjæle, en tid støttet her af "guder" (inkarnerede store sjæle), hvilket kørte ud af spor (magi) der ikke havde været tanken oprindeligt, måtte endes og hindres gentagelse, er rimelig udførligt beskrevet i Ssp kap. 11 – og vækker tanker om "gærdet, guderne satte om Jorden, nordlyset", "regnbuebroen"... og de sære åbenbart landingspladser i Peru, Nazca-plateauet på Jordens □ Meridian og andre interessante konstruktioner. S forberedte sig grundigt før afrejse, opretholdt kommunikation og dominans via udvalgte blodlinjer (sjælemikroer), via s magi kunne de forlænge disses levetid til tusindår (DJ). H forberedte sig noget anderledes, dog, uanset: forstærkning af samtlige vore egne uvaner var sket + extra magisk depravering. S sjæle ville dog aldrig *rigtig* kunne skade de sovende kolleger via deres mikroer, alle var højt udviklede sjæle hvis sandhed vil styre når de vågner, rydde alt andet ud.

Selv oprindelige s'r vil Jord-turen da have gjort neutrale, intet kan varigt stjæles, går retur; men projektet blev tungere, trak mere ud (uddybende visdommen, og tidskredsløb er små her), for højfrekvent energi er uvurderlig, så den stjæles på ægte s vis, bedst fra børn/spæde og helt unge, sensitive individer i deres fulde kraft, helst jomfruelige, ultimativt ved ofringer. Tilgiv at jeg ikke helt ved proceduren, men alt bruges, blod, ekskretioner, og de ofres på traumatisk vis, for stærke humane energier er livskraft, føde for al s-præget Ånd. Krige, katastrofer har desuden været brugt til sikring af *assisterende* ånders loyalitet. Lave ånder er overalt (nævnt start DsD), nogle var her oprindeligt som "energioprensere" af al ubalanceret power, men de influeredes af vort "Syndefald" og flere kom til udefra (kometer o.a.). De æder af børns højfrekvente aura (mørkerædde børn ser dem) til den kun lige dækker tærne – sådan svandt din barnlige, boblende livsenergi og nedsattes din højere forståelse. Den bandtes ikke kun i traumer og programmer, et led i slavebindingen i vor typiske, nær-dyriske dagligdag. Heldigvis kan energien gendannes og gøres uspiselig for dem.

Psykisk rensning, indre stilhed, kærlighed, "bliv barn påny" gør det. Dæmoner bruges aktivt i ritualer. "Dæmon" betød engang kun ånd, i dag betyder det møntens s side. Manipulatoriske, extreme ritualer findes kun op til inkl. det lavere mentalplan. Skabelse sker ved spænding som bør være *minimal*. H har været, er s-balancør, men ikke fremover, ubalancerede programmer forlader os, heldigvis. Til at styre 3D's s-cirkus har min. én fjernstyret topmarionet været et must og haft tråde ud til alle knudepunkter: banker, regeringer, koncerner, medier, kirker – al slags hypnose, magt, men også haft al s' svaghed: skræk for at væltes. Alt der haves er magt og en stor lille persona, ingen har elsket topknot. Seriose konkurrenter? Fjernet systematisk undervejs. Nærmeste undergivne har vidst en del, men ikke haft forbindelsen op og derfor hængt på ham. Ny krop? Er jo set i positiv – Dalai Lama. Næppe med Top Hat, trods exceptionel magt. Han kaldtes "Den røde Vampyr". Vampyr? Se Fortune's "Dr. Taverner..." og "Demon Lover". (Og kh, mindre grelt!)

Hvordan blev han firzzzzt? Med så stor erfaring? Ja, for det første blev det ham selv der utilsigtet (?) gjorde det, selv eksperter dummer sig under pres, og var *han* presset! Både hans egen konstruktion og systemet gjorde exponentielt knuder, og alt i s boldgade handler om kontrol. Det skete så vidt jeg har kunnet føle 26. juli – **halloj, det var dér jeg fik så meget luft om hjertet** – men har længe været under opsejling, tænk på smutterne for s på det sidste, ca. 5 afsnit oppe. S ønskede et forenet Europa som forberedelse til et samlet verdensstyre, "The New Order". Hrmhrm, 007 – "World Domination". De film var/er ikke uefne. Hvem har været de fremmeste nationer, de største kolonister, ødelæggere af fremmede kulturer? Alle lande har været misbrugt. S favoriserer ingen af slaverne, kun de udvalgte familier som fra start har haft særlig tilknytning og derfor haft meget, meget styr på deres blodlinjer. Og hvilke er de? Rolig nu, Margrethe. Der er jo netop linjer som

har lagt afstand, sjæle der er faldet fra. Retur til rødbeden. Kh sprækker i sømmene, mange sjæle er vågnede og kanaliserer højere frekvenser ind i 1.att. via mikroerne, u/bevidst.

Det er jo ikke så heldigt for s, slaveri kræver lavfrekvens, bedøvelse. Altså drejede Rødhættes tiltag sig om at holde frekvensen nede. Det blev sværere og sværere, flere ofre, ritualer – mindre og mindre effektivt, rotterne begyndte at forlade skuden, mange i forvejen kun loyale ved afpresning på penge eller liv. Og så må Kristus-energien have taget et gevaldigt hop i marts i år, det skete næppe kun for mig. Siden er det gået med stormskridt. Hele sommeren har været et studie i frekvensøgning. For højspirituelle har det ind imellem betydet eufori. For andre forsøg på at holde sig selv og tilværelsen fra at synke sammen. Al ære til disse tovholdere – ikke alle strukturer behøver at ramle på én gang, tak, vi er alle nødvendige. Rødtop var ved endeligt at planlægge 1. aug-ritualet, nok med eksperimentelle tilbygninger, da han undervurderede (?) den energi der nu kører på skabelses-niveauet i 2.att. Det er kun i 1. der kan tænkes på noget uden straks at tiltrække det, og han har konstant skiftet imellem dem. En smutter eller? Rigtig mange er ved at få Kristus-energien på plads, usynlig, umærkelig liner den kun op for den uhørt stærke sjælkerne-energi.

Flere og flere har hjertet indstillet på at harmonisere Jorden, hvilket den energi netop flyder ud ved... i det nu hans Disharmoniskhed bare *kontaktede* sjæleenergiene i tanken for at hæmme var der ”serveret”, han fik automatisk en strøm igennem sig der brændte hans kontrolpult, hjernen, af og disint... nej, *integrerede* ham, whooosh, død, disintegreret *var* han jo i højeste grad. Al energi søger i forvejen at udjævne spændinger, højfrekvent da navnlig. Han nåede ikke ritualet. Men de lige under vidste nok til at lave et – det gik jo ikke rent politisk at nogen lugtede lunt, og at bare lade som intet er ur-strategi. Så røg de 2 næste 1. august under s-ritualet, og dæmonerne brød kontrollen ca. 10. Alle magtstrukturer smuldrer. Verden har en helt ny tilstand. Måske når vi at se en tid hvor alle bare bliver det de vil være uden alt det benspænd for de retfærdige som de h loger søgte at imødegå. Til da er der stadig s'r tilbage der vil lave rav, og opblæste dæmoner vil puste til bål hist og her, til de har slanket sig til normal størrelse igen. Nogle har oprindeligt været vor egen fraspaltede energi, og de og ”indfødinge” + udefra kommende var engang integrerende funktioner. De rensede/helede, før de blev opportunist, alt og alle påvirkedes af ”Syndefaldet”... men de vil også løftes igen med os. Vi er sammensat af alle de energier universet er skabt af. Robotten mest af Jordens. Vi skal have det ved traumer fraspaltede integreret igen, og det vil ske af sig selv hvis vi tillader det, tro imod den inderste stemme fremfor de der ved lige hvad ”man” skal. Og Redneck kan ikke komme igen, en masse tid er spildt og udviklingen går stærkt. Det var svært nok før han røg ud og der er ingen lige så erfarne afløsere... en AHA udmøntede sig om natten ifm. at 2 film, frigivet post mortem med Robin Williams som hhv. *rumpilot* og *efterretningsagent* omsider var kommet over pytten. Sikken et ansigtsudtryk – sygt smil... RW var succes på alle 1.att. måder. Han havde fat i *hele* højre side, al overflade var der til ham, *samtidig* var han potentielt spirituel. ??? Hyperaktiv, geni, psykologisk gennemskuende, alkoholiker – svært spil – linden på døren til Kilden giver bagslag ifa. klarhed hvilket ledere godt nok ikke kan lide, men tolererer når det giver profit og holdes indenfor visse grænser: superslave i magtapparatet. Frontfigurer ønsker at ses... ofte for at blive holdt *af*. Resten af tiden holder de *ud*. Hans sjæl må have **hamret** på døren tit, men kunne ikke stoppe den vanvittige himmelflugt matricen beundrer så meget – ubevidst fordi den er indledning til vejen. Sjælen måtte gøre ham syg for at nå ham. Han hængte sig pga. en Parkinson-variant i anmarch som tog hukommelse, skarphed, førlighed og gav stærkere depression end i forvejen... det er svært at slippe 1.att., når man er bundet så godt til det bestående. Hele karrieren igennem råbte han op til sig selv om at han skulle slippe... se resten i næste kapitel!

18.09.0584

WHOOOSH!

**Det skete just som han mente sig klar
Han så et lysglimt hvorpå han VAR
Det passed ham egentlig fint, så træt
at noget større end ham tog fat**

**Hvem sigter jeg til? Jo, ham bakerst om
der styrede alting der gik og kom
Med ham letted trykket, det tusindårs åg
der holdt os sovende, stopped vort tog**

**Så nu kan vi lege og blive hvad vi er
uden benspænd og mindreværd
Floden vil strømme igennem os med alt
og alle smådjævle skrumper til salt**

**Den tid der blev spået kommer nu bragende
med de ny mensker som kommer dragende
Her ku man brøle et drønende HAH!
Hel're et inderligt, hjerteligt, frydefuldt,
stillehavsbrusende HALLELUJAH**

4. DER

Både s og h er Ånden, begge har hævd. S fremgangsmåde frembringer et ”sort, sugende, håbløst hul” i selvet, hjerteløshed, mangelspænding. Men Rødtuds bosser kunne ikke se anden vej, de udvalgte blodlinjerne ud fra ligesindede sjæle (sjælen er jf i blodet, gammel viden). ”Lucifer*” kan sagtens have været opsjælen, den *Satan*. Eller? Det kan udmærket have været meget indsigtfuld starthjælp, og så *var* han ”Lysbringeren*”, hvordan det så siden gik. På *meget* langt sigt var han det i alt fald. Blodlinjerne var et mindretal, som den bevidstløse s prik i den oplyste overflade udenom i menneskeheden yin/yang-tegn – pegepind udad. H havde søgt løsningen i fredeligt fællesskab, men også forgæves – selvets oplyste h prik i en bevidstløs s overflade som h aldrig vil nok ud i. De kunne ikke undvære hinanden; men et intelligent s eller h *menneske* når en dag til at alle veje udad får ende (menneskeroboter forstår det tunge fysiske bedre). Det er vigtigt at skelne ”Madsens” udvikling, der svinger mellem s og h, fra blodlinjernes s. De fulgte den og kom oftest afsted med det fordi det er deres program, modsat Madsen-s'er hvor det kun går en tid.

Hugtand har høstet exceptionel magt og goder ved at tjene s princippet i årtusinder, blive bibragt viden som en troldmand faktor 100 så han kunne undvige døden... muligheder fint beskrevet af DJ via CCa... hans viden øgedes bare støt som s-sjælens effektive redskab – og moral var ikke det samme for ham som for Madsen. Det udbreder jeg mig lidt mere om længere nede. Han skulle/kunne ikke bruge den gængse døds-neutralisering og spille tid med ny fødsel og oplæring, og som kanal for de store ånder, skønt s, fik han konstant øget sin frekvens. Målet her er at blive kanal, bare for sin egen højfrekvente sjæl til sidst. Kanal for tilsvarende entiteter er fremragende træning. Når bevidstheden øges, s eller h, og uanset hvilke uhyrligheder set med vore øjne – gjort af andre for ham, sådan kan man også sno sig (lidt) – og man følger den vej man har aftalt at gå, så er man altså i *voksende kontakt* med sin sjæl. Jeg tror, lige netop dette snød de udenjordiske kontakter. De udfordrende omgivelser her gør at vi lettere indser at afbalanceret h/s er nødvendigt for at skabe udad, men at det ikke er løsningEN, ærlig talt bliver træt af manifestationen...

Rovtand gad inderst inde ikke mere, han var gradvis blevet mere neutral, derved tiltrak han et skift, løsningen: fuld kontakt indad. Sjælkontakten og Ånden bag. Hans opgave var slut, i synergi med tiden. Som den fremragende kanal han var kom de sjælsenergi han stillede ind på for at hæmme til hjælp, fór lige durk og brændte modstanden af, hvorpå hans sjæl trak ham ud, instant integration. Mirakelhealing. Ssp 9-rygeafvænnning. De 2 (?) ifm. ham i slutningen af sidste kapitel var min tvivl om han gjorde det bevidst... dog, skønt ulysten steg bagom stoffet var der jo nok en håbløs karmaregning. Så: et dulgt ønske voksede, sjælen var vågnet og skabte en mulighed – konsekvenser ryddet i ét hug ->smut!<-. Han gennemgik Helvede her – for at bestride opgaven måtte han vide tingenes indre mekanik, i.e. traumatiseres, men til sidst gjorde han hele 1.att. en stor tjeneste. Han sidder i 3. med de andre mestre lige som Darth Vader (navne-spil som opklares senere) i Star Wars og klasker lår over det fantastiske rollespil det var, ikke?! Ingen dør jo...

”Star Wars” er et af vor tids store spirituelle eventyr, ”Ringenes Herre” og ”Harry Potter” så sandelig også. De fleste andre eventyr, bøger, film er knap så dybe, men bedre end så meget andet. Børnelitteratur? Ha! ”Sølvhingsten” og ”Flicka” hører til de allerviseste metaforer jeg har læst, derfor står de stadig i min reel. Eventyr over i skønlitteratur er ofte for viderekomne voksne... Kipling, Shute, Hilton, Maugham – Anker Larsen – gamle, men gode. Nå, men Ånden elsker alle sine børn, s og h er blot 2 forskellige sider af bevidstheden at eksperimentere med uden fordom for at forstå enhed, finde kilden, og det fremgår især meget af de ældre eventyr og sagn, der er meget lige på. Den guddommelige, jordiske natur i aktion – en flok ulve nedlægger en elg. Af uvisse, særdeles visse grunde krydsedes deres vej, og en voldsom integration fulgte. Hvis ikke, ville energierne stagnere. Faktum er at både s og h ender særdeles lidenskabsløse – med neutralt

overblik. Jordens 1.att. er blueprint for den 3. skabelse... a) 0., bevidsthed, b) 1. skabelse af delthed, Riget (Ssp kap. 11), c) 2. skabelse, større delthed, universets sjæle/mestre, d) 3. skabelse, os).

Ab nu vil det blive mere generelt forstået at det drejer sig om at søge *ind* for at finde sjælen og Riget. 2.att. vil åbnes, og 3. skabelse vil brede sig til alle universer, kloder vil blive beboet overalt – der er nok af ubeboede, klar til indflytning, og der er ingen grænser for visioner, visioner er det alt sammen... så hvad med vores, efter Rødulvs afgang? Hvad vil vi se ske? Først vil en frustreret håbløshed som alle har følt i underbevidstheden ved det tunge åg nå ud til overfladen, en flere tusinde års bedøvelse. Folk vil opdage at de har været undertrykte, bedøvede, holdt uvidende på alle mulige måder, blive rystede og aldeles rasende, målrettet/ikke målrettet, reaktion. Også som sygdom og død. Foruden altså et gevaldigt løft. Mange vil nok synes at Bloody burde hænges op i...øh... men han betalte prisen. Robin Williams. Hvad havde han med det at gøre? Jo, bortset fra at han afspejlede Blodtuds situation ret godt – udbrændt rumpilot og efterretningsagent i s overfladen, og alt kommet post mortem over pytten efter selvmord pga. neutraliserende sjælevink – var der også en sød lille blodtud til mig mht. at have spirituel tålmodighed, tage det roligt.

Alt i 1.att. er baseret på den yderste udgave af selvet, og alle vore livs programmer har gjort de fleste af os meget selvhøjtidelige, selvom RW brugte 60 hyperaktive år på at grine ad sig selv offentligt. Værdifuldt, men vi skal også videre. Uden i øvrigt at dømme – i sidste ende havde RW ikke det mod han ellers udbasunerede til at tage projektet længere ind, sætte farten ned – ***har du, Lissen?! 7. september 2018***, og jeg er lige kommet over en rigtig ubehagelig boren over venstre øje oveni svagheden i underlivet og en utilfredshed med mig/mit... hvordan blive helt fri af det mindreværds- = selvhøjtideligheds-pjæt? Robotter *har* jo ingen værdighed, ind så hjælpeløse som amøber, ud som vakkelvorne cykelstativer, mellemtiden brugt på at bilde sig ind de er ”nogen”... mestre ler meget; de *lever* erkendelsen. Væren id med AlMa bag, vidne til Lissen har jeg drømt meget nylig. Det er da klart selvværd vil komme op nu, Rudolf er lettet. Det ægte værd ligger under alle slaveprogrammerne og har aldrig skullet bære alt det lort, bliver væk, synker ned i... den håbløshed i forrige afsnit. Vi fødes JEG ER, provokeres til selvhøjtidelighed vha. sår i □ □

Derpå *cementeres* vi i værdikampe = tvivl, prima slave. Selvhøjtideligheden kom op, under den sårene. Jeg mærkede dem komme og fik desuden afvisninger ad libitum den 5. og 6. Helt fint. Dybe vejtrækninger... ja, jeg er Lissen, men primært AlMa. Jordisk værdighed er kun programmer vi kan manipuleres med, spændetrøjer som bl.a. forårsager at vi er nødt til at spise ret tungt for at skabe et solidt fundament at slås fra. Mel. Brød. Mysli. Hold kæft hvor har jeg fortæret meget af det... ren cement. Jamen farvel da, falske fundament og medfølgende rester af remme og tøjler, nu I paraderer ud af sagaen... meget passende skrevet lige efter husrensningen i går. Det par havde virkelig sluppet gamle bindinger, turen var en ren fornøjelse. Også virkelig spøjst at se hvordan manden blev helt flyvsk bagefter, ikke til at tøjre. De næste s-højtider 1/11, 1/2, 1/5 bliver spændende. Der vil nok være aftryk af de gamle i ku en tid endnu, men der vil kun kortvarigt kunne tilføjes nyt. Vi ser hvad der sker. Måske får jeg også et lidt højere blodtryk, når det låg ikke længere er på og kan måske opleve at holde varmen. Låg-sus efter alle de kolde extremiteter.

21 grader i eksamenslokalerne... jeg trak nær rim... som meget h havde jeg i forvejen ikke megen jordisk overflade, jeg har automatisk, eskalerende transmutteret alt s og uægte = varmen ledes væk og suppleres ikke. Vendepunkt, tak. **10. september 2018**. Wikipedia om karma: 10.000 ord i loop! Overfladisk, useriøs, men let nødløsning. Nå... mig: karma er konsekvens, balance. Moral kom først da vi ”faldt ud af Eden” *esoterisk*, altså pænt tidsrum efter – Qabalas Livets Træ fik først da *rigtig* tung fysisk sfære og langt tidligere død. Samvittighed, sam/fælles-viden er *karmafølelse, etik*, □ □ Moral er s/h programmer, bygget på *kundskab*. Iflg. 1. moral har vi fri vilje... til at tage andres også! Så ”god” moral kunne/kan være rov/mord, s. Da vi begyndte at dø-leve efter div. moraler var vi støt mere indsyttede i dem ved døden – *oveni*. Roderi. Top h mikroer er blevet neutrale nu, uden id med de topmoralske h programmer, for så ville de begynde at dø... tro imod

oversjælen har de kun lige kunnet leve her, ikke rigtig deltage før. Madsen, h/s, udrenser div. efter døden (skærsilden) såvidt muligt og kommer så retur til de har arbejdet sig neutrale.

Top s folk har kun liiige kontakt med selv via egoet, traume-(a)moraliseres målrettet, bruger det, trættes, går mod neutral og befrier sig derved ubevidst *hernede* en dag. Himlen *er* i tårnet, Helvede i kælderens og den neutrale sfære midt mellem... når vi en dag lever den bevidst er mad unødvendig. Jeg gennemgik "Livingonlight" i '03, 21 skrappe dage i meget stærk erkendelse, usvækket af mad... der røg 12kg, jeg ku' squ dårligt slæbe mig op i seng ad trappen til sidst, hihi... jeg gennemførte og fandt, vand ikke var et must for mig, men mad var... ret modsat flertallet. Der er spirituelle på verdensplan der lever helt eller delvis af lys, f.x. + saft eller frugt. Fælles for dem er at de enten lever yderst tilbages trukket eller er pot og pande med deres erhverv, dvs. er lige dér i tid/rum hvor de skal være, jf. Hvis jeg havde trukket mig, levet udelukkende spirituelt, kunne jeg nok have fortsat. Der var noget at rense ud, og så havde miljøet været perfekt. Jeg fik faktisk valget; men... hvis, havde jeg haft mere flow på det. Jeg var spirituel nok, men noget (ny jf?) lissom vinkede længere henne, altså valgte jeg erstatningen mad, værs'go' a skyl, og jeg gad ikke mere kadavertvang.

14. september 2018. "Afgørende integration lige op over." Tak. Tanker: forfrossenhed skyldes også det at være inkarneret. Det er unaturligt for sjælen – mer-spirituelle fraskiller konstant, og h = sarthed, tidligere aldrig i den gevaldige s/h programkonflikt. Jeg kom som modvægt for at medløfte Jordan på vej mod neutral og blive det selv i samme ombæring; men de højere energier vil søge fri, jo mere konflikt jo værre til enten et brud sker – sygdom/død – eller et forlig. Verden nærmer sig forliget, jeg med, men konflikten har præget mit liv meget. Fanger andre mig i min sandeste modus, ufokuseret, er deres tale volapyk til jeg får stillet mig ind på lavere frekvens – altid. Fryse vil jeg så længe ubalancerede, sentimentale programmer flyder i mit energinet, de skal ud, hæmmer højere flow; "men uden er man da en kold skid...?" Jeg begreb ikke som ung at jeg (skjult!) var ret koldsindig. Programmerne var som lunende apps. Men koldsind er ☐ Varmere langsigtet... apps kolde! Alt er relativt. Fuld id med AlMa og overens med sund ku hægges Korpa, min krops-elemental, ikke, og varmen holdes automatisk, AlMa burde bare være nok.

Skulle. En dag må jeg uafhængig af omgivelserne kunne beherske min krop. Det er urigtigt at fryse og ikke kunne se en brik 1m væk!... hvor det minder om Disney's "Frozen". Den kærlighed der skal til er foreningen Ånd/krop for "søstre", det samme som realisation... **17. september** efter en week-end hvor jeg skulle have taget mig voldsomt sammen (fokus) for at følge de vante rutiner, og hvorfor skulle jeg det? Tung i hovede og øjne, som tæt på syg, sov jeg det meste af dagen og hyggede mig resten. Og Åndede. Hvad mon nu er integreret, der blev tydeligvis arbejdet henover sløret. Jeg har ikke kunnet huske hvad jeg har drømt de sidste 3 dage, kun glimt af energiarbejde. Lugen vil genåbnes fra 2.att. – drømmen i starten af sidste kapitel var evt. et hint om at jeg ikke ville huske mine drømme en tid, nøglen knak jo i låsen. Forresten har jeg bemærket et skred i hvor min opmærksomhed udspringer fra. I slut kap. 1 var den (gledet fra solar plexus til) mellem bryst og hals, bagved. Nu jeg tænker over det føltes den mest forsidig da jeg indledte pers. udvikling. Jeg fulgte den ind til udspringet i rygraden... nu er den langt omme bag nakken i pandehøjde.

Sidste uges drømme sagde også jeg gik "hals til pande" nu, mester-styring (jeg elsker f.x. mine sønner, men nægter at kvæle dem i kh's vamle modersirup, spild for alle parter, altså kulde? Nej da, ægte + højere kærlighed). De sagde også at de "spændt-overstrakte" muskler i ryg/lænd/lårhalse skyldes højere energier, en slags vokseværk... siden teen! Jeg ser bevidsthedsfibre indbygges i drømme. Når jeg at se en tid jeg kan leve godt i... nå, morbid tankegang. **22. september**, og tilbage til RW i starten af "DER": dønningen efter Top Cat er næsten passeret, jeg begynder at se gevinsten undervejs lige siden de sprukne læber og herpes-såret i starten af "MON"... med et nyt sår på overlæben. "Ord, der brænder", frustrationer. De sidste dage indledtes med hdestigninger = angst, forskel mellem indre og ydre som udjævnes; men i dag er jeg vældigt lad, dybt afslappet... jeg har skrinlagt meget basale Maria-programmer. Hvis fri af dem, hvorfor så reagere? Jeg føler mig jo

siddende bag en robot programmerne er til, ikke *mig* bag, men ingen af os behøvede dem (mer). Ja, vi må følge jordiske procedurer men kan hhv. spille og aflægge og grine ad det hele.

Ved at trække mig så langt ind kom jeg udenfor rækkevidde. De faldt af. Nok et Herpes-sår værd... jo mere bevidst, jo mere id med sjælen, ikke "jordisk arv". Dnaet tilpasses, AlMa nærmer sig robotten... (igen, men bevidst). Herpes-sår har ledsaget PMS hos mig lige fra puberteten og hver gang jeg bed noget i mig uden rigtig at vide det mere – for at tækkes alle de skide sociale programmer. Jeg reagerede imod dem fra spæd. Ja, jeg har længe vidst det med de programmer, men det er ikke det samme som at leve det. Det kan vi først når der er lagt afstand til dem, og hvem kan det hvis vi prøver at fungere derude, hvor løst de så end sidder? Vi kan ikke se dem siddende i dem, ergo ikke vælge og vrage... Ah! En glad, befriet følelse og øget nøgternhed jeg værdsætter mere og mere. Jeg gik på fb i går for at prøve at kontakte Peter Jackson ("Ringenes Herre"). Jeg kunne selvfølgelig ikke sende en privat besked, men jeg "kommenterede" at filmatisere CCa's historie. Andre havde naturligvis foreslået mere *fantasy*. Måske ville det mere ham at forbinde fantasy og reality på anderledes vis. CCa har the lot, og Jackson ved alt om special effects.

En *sand* udfordring, ikke fiktion, og lignende fantasi i uhørt grad. F.x. mht. solen til slut i "HVAD". Jeg har tit *set* den sol i mig... givet DJ's "samlepunkt", bevidsthedens fokus som de gamle seere *så* bagpå vore energi-bobler i skulderbladshøjde (i hvis lys jeg synes at sidde omme bag hovedet nu). Iflg. dem lignede vi *dengang* æg af transparente, lysende, bevidste fibre, indeholdende en masse yderligere fibre, kun udnyttede i punktet hvis lyskreds yderligere oplyste "kokonen" (mikrobilledet af den indhyllede oversjæl!). Men jeg har hidtil aldrig (vågen) kunnet *se* den hvidgule boble som nu er mest gængse form, "kun" solen og de udnyttede kombiers ladninger/farver. Ladning (følelser, ideer) er et trin lavere end grundfarve, jeg opfatter begge, livsenergiene. Hvorfor ikke kokonen, stoffet? Hele mit liv har været om mgl. jf., DgK's væg. Men intuitivt *ser* jeg, f.x. i digtet "Det gyldne Bur". Min rationelle mennesketype kan ikke så let *se*, kontakte andre sfærer og lavede kh-broens sikrere by-pass med *ulempen* at måtte *tro*. En genial forberedelse til direkte forbindelse til sjælen via fantasien (enhjørning!), uden de gamle faldgruber – nye, men bakterierne blev i kolben!

Ukendte verdener er irrelevante på den vej, men egen 2.att. er forgården. Det behøver forresten ikke kun at gælde ukendte verdener. Beskeden i nat var at jeg godt kunne glemme alt om en lille rolle derude i slusetiden gammelt => nyt. 1) Kh vil ikke tillade mig det, 2) jeg er ganske enkelt ikke lavet til det, skal gå AlMavejen. Det kan være systemet vil mig engang, men hvad der har relevans *nu* er min troskab imod AlMa uden helt at vide. Ingen ny besked, men... sådan fås samme besked ad flere veje. Uventet, faktisk. Jeg måtte summe lidt for at forstå at jeg overhovedet havde prøvet på det jeg her fik at vide. "Mal, spil, men hav *ingen agenda*." Fælder er der nok af, 1.att.'s tryghedsnarkoman er én. Dens arbejde er at sikre os mod brat død, fra 1. såvel som den enorme 2.att., og den vil altid søge befæstninger i 1. Tak, men nej tak. Jeg vil AlMas vej, det føles bare som en træls langtrukken kold tyrker ikke at kunne gøre noget fysisk andet end slippe. Straks gaber fælden med "trygge", sinkende bindinger. Tak for drømmene. Mennesker før den ny boble-type var mere barnlige. Boblen viser ikke færre fibre, men "Syndefald", fra oval til boblebred.

Sådan som samfundene har udviklet sig overalt til nærmest rumfartøjer ovenpå den oprindelige verden har vi lært barnets fantasi at skabe gennem intellektet, virkeliggøre hvad vi har set hinsides med intuitionen, men de ting er endnu klodsede jordiske udtryk for kilden. Det ultimative er at kontakte den, strække sig, forene sig med den, blive mere *aflang* vha. en slags sund fanatisme, ikke skadelig for nogen, tværtimod. Udvikles den ene ende af broen, udvikles den anden også. Via intuitionens bro rydder jeg det sidste stykke ind til kilden ved at tillade den adgang og får direkte tilgang til verden fra det øjeblik foreningen sker. Det er ikke længere væk for mig end det har været for andre, og jeg har ingen anden vej. Det sætter det lidt i relief at jeg kun har set vores hvidgule kokoner højt oppe fra i drøm som nævnt slut kap. 2 – oppe fra broens fjerne ende, Buddhi. **24. september.** Jeg har lige gennemlæst de sidste sider. Tydeligvis er endnu et lag/låg lettet... der *vil*

være sære følelser af at være til stede flere steder på en gang mens udskillelsen af den mere basale hypnose foregår. Der er yderprogrammer, inder-, så den egne robots, og inderst AlMas.

For lettest aflæggelse må vi trække os længst muligt ind. ”De programmer er unaturlige, lad naturen gå sin gang, bland dig ikke med dine små agendaer!” Og dog, det var jo det vi forstod ved livet... jeg gør mit bedste. Jeg har i lang tid haft drømme hvor fundamentet og lokaliteter i jordniveau figurerede. Ja, jeg så dem og var klar over at der arbejdedes på nogle fortøjninger. Jeg forstod, og forstod dog ikke helt, det kan vi først bagefter. Det gode ved at stå hvor jeg gør er at her kan der ikke gøres noget galt. Det går den slagne vej uanset, for vise AlMa er ved roret. ”Robert” er nok smart, men begrænset. Åh, jeg vil så gerne give videre som vi også opfordres til fra spirituelt hold, men mit niveau er for dybt, min overflade for alien. Fremturer jeg med noget ingen fanger, hvorfor skulle de så lytte? Og jeg skal først rage op over mængden på en eller anden måde. Sai Baba gjorde det med sine mirakler. De var trivialiteter, tricks for ham, meget som min kunnen er for mig, blot *noget* mere iøjnefaldende, og det var hvad han brugte dem til. Det af virkelig betydning var hans beskeder, og de kom ikke ud hvis ingen kom for at høre dem, vel?

Måske har AlMa noget i støbeskeen, men ikke nu, og Robert spændte ben med gamle programmer... Jeg er i lave igen. Jeg synes i grunden at Krystalfloden er en årtusindbog mere end en dagbog, en syntese af DJ's gamle og nye seere og så mig. De nye seere fandt vej, havde endda subjektivt realistiske beviser for deres påstande. Jeg starter ligesom fra nær den anden ende; men jeg får dog andre subjektive beviser som *jeg* kan acceptere.

18.09.0585

SEJTRÆKKENDE

**Alt gammelt smuldrer
forgives i fejende vinde
Nyt rumsterer
vil lække ud fra langt inde**

**Gyldent bur
eller vaklende vindfælde, Fanden-
s trygt midt i heksekedelen,
stegepanden**

**Bristefuld
af alt det jeg fik med fra oven
Sejtrækkende grålig tålmod
påtvungent doven**

**Fuglene basker mod vægge
med frihedens vinger
Saftigsød ny frugt synes syrlig
når tremmerne tvinger**

5. VIL

Onsdag, 26. september, og jeg skal love for selvopholdelsesdriften afledte fra nu til nu i går. Godt at huske det kun er energi. Vi kan bestemme "farven", sorg, vrede, angst, frustration kan laves til forventnings glæde, skal bare være stærk nok til at aflede fra at 1.att. er truet. Det afhænger af viljen... og graden af martyri. Jeg gik en tur og sang, og derpå malede jeg. Orkes det er det bedre end at trøstspise. Det giver tryk afledning, men jeg orker ikke konsekvenserne, og evner er ikke kun for tilknytning til kh. De er også udmærket drivtømmer i kh's store forlis så overlevere ikke går helt i opløsning i det mægtige, mystiske 2.att. hav. En vis mængde bevidste rutiner er også godt, hvis vi vil bevare overblik. Nogle har valgt at være her som uspolerede energi-højnere uden overblik, f.x. mongolbørn og svært autistiske hvor andre sørger for overlevelsen og som en bekendt jeg mødte i går, førtidspensionist, helt ude på træernes kviste fordi man søger at aktivere ham. Dette travle brækjern i systemet løfter med neutral energi og har intet andet til det. Jamen, hvor skal pengene komme fra osv.? Det synes mig blot at være et spørgsmål om rigtig/sand fordeling.

Søg ikke at bilde mig ind at løsningen kun er ét stort, fortsat, kollektivt slagsmål. Jeg ved bedre. Og nej, jeg er ikke direkte involveret, for jeg har for længst erkendt at det ikke er dér mine evner er. Jeg skal virke bagom, som da jeg talte min bekendt ned fra sølvpoplerne: "Der er intet galt med dig. Vær i kontakt med dit inderste jeg og alt vil glide." Ufattelige opfindelser og løsninger ser dagens lys, m/u finansiering. Jeg husker et eksempel fra den indiske udørk. De stinkende rige i regeringen kunne ikke enes om finansiering af en ordentlig vandforsyning i et område skønt den fattige befolkning fik misdannede knogler af giftige mineraler (fluor, vist) i deres gængse. Sai Baba organiserede det hele, OK, der skulle penge til materialer og her er penge fint – rige donerede, folk arbejdede gratis, og voilà! Udenom regeringen. □ ☒ økonomi, og alt flød let. Hvad skal vi med anden ledelse? Magtledere? Og sikke mange i tærskeltiden... UD! Apropos □ □det har undret mig at der ikke kom eskalerende med spirituelle oplevelser for mig à la den i marts med Kristi fødsel og genforeningen med min datter. Nu skulle jeg rigtig hoppe rundt i dimensioner og... sagde ego.

AlMa: "Næ, du skal slappe af." ÆV, altså... Kontakt var der jo. Den synske begivenhed varslede i stedet det her langt vigtigere uvejr af flyvende skraldespandslåg og affalds-projektioner. Hidr-hidr, naturligvis – det var jo præcis hvad Sai Baba var omgivet af. Hans energi opløste alt der ikke burde være der. Folk blev syge, sure, sære ting skete... Kristusenergien har altid været i Jordens energistruktur, forberedt, men kun få forstod at få tilgang. Det ændrer sig hastigt. DJ nævner en meget speciel energi som de "nye seere" fandt – det var da den – opløsning af spil for direkte adgang til kilden. Hm – Shirdi SB var kun Shiva, den maskuline ødelægger inkarneret. Sathya SB var Shiva/Shakti. Nu snart ('19) Prema Sai, kun Shakti, den feminine energi, men **super-ødelæggeren**, bag verdens kulisser... DJ's beskrivelse af vor bevidstheds struktur som dimensionel løgkugle er lige i øjet. Det var netop oplevelsen den martsnat. "Eva" lever i et andet lag, og jeg havde liiige energi nu til at se derhen/ind. Min frekvens øges støt, forudsætningen. Jeg oplevede hvad DJ beskriver gennem CCa, og jeg oplevede det før jeg læste det, det kom ikke derfra.

Det belyser også mystikernes oplevelser. De kom til, huskede div. kollektive dimensioner og kaldte dem Himmel, Helvede, Gud og evt. ur-sorthed (sidste lige udenfor det menneskelige område), de passerede dem på vejen til realisation, blot ikke på DJ's bevidste, nøgterne måde, men emotionelt. Han kaldte det "tilfældigt", en "gave fra Ørnen", men det var dog de samme... "ét skridt imod Gud, og Gud tager 10 imod dig." DJ's hoppen rundt i energilagene foregik i 2.att. med 1. halet "baglæns" med ind, det var altså en langt mere "direkte" oplevelse. Han søgte på sin vis på den senere, mere udviklede del af vejen ind i selve samlepunktet, sjælen, "solen" som jeg med chakrasystemet (især Qabalah gengiver det), det klargør til at alle lag samlet kan oplyses i ét nu af den indre ild gennem højere selv som så brænder sidste modstand af når det finder tiden inde, opløser boblen og vi er ét med de frie "Ørnens/Åndens emanationer" udenfor som før vi begyndte at inkarnere – 3.att., men

der er en lang ventetid inden vi når så langt, og den må vi vel så finde ud af at fylde med noget som Ørnen/Ånden tillader os at fylde den med. Nuets situation er lidt anderledes end DJ's var...

HEUREKA! Vi har 30/9, og en masse er lige faldet på plads af det ophvirvlede fra 26. juli... Jeg havde en snak med søn 2 6.sep som til min forbløffelse udartede. Han blev grov. Jeg troede skyttegravskrige var forbi. I kølvandet indså jeg, jeg endnu hang i egomani og hvor meget han trods alt/ergo så min billedlige måde at se på som "romantisk sludder", ikke megen bekræftelse! Hvad skal jeg også med den... ellers havde vi måske kunnet have en frugtbar, respektfuld samtale. Jeg har ikke så kvikt et intellekt som han, og der var noget i tankerækken der manglede. Jeg vidste bare at jeg havde fat i noget rigtigt, så jeg stod fast. Han er meget skarp, men har alle dage haft en blind plet i lige det felt og kunne ikke tilføje det jeg manglede. Frustration! Vi har været forsigtige lige siden mens det faldt på plads for mig her. Han har været god til at være grov men tåler det ikke mer, jeg har aldrig, og ingen af os har kunnet æde den slags nogensinde. Nå, det omfattede Darth Vader! Emnet? **Karmaforløsning for s.** De nærmeste dage brød jeg min hjerne som en gal for at finde ud af hvad der manglede. Det gode ved hændelsen var da at *det* blev tydeligt.

Det lykkedes først at finde det da jeg bad om at få det belyst 28. før søvn. De første hints var der næste morgen. Temaet har egentlig hjemsøgt mig i *nogle* år. Det startede med Gud og Fanden. Men Gud har jo *skabt* Fanden... øh...? Gud er s og h. Jeg har vidst længe at to sider af samme sag begge må føre til højere Ånd, men hvordan? Jeg så kun at de førte til hver sin side, mere og mere extreme. Lineær tænkning. Hver må på et tidspunkt bøje mod udgangspunktet: energi går i buer, ikke rette linjer, jeg kunne bare ikke overskue.. bedre billede af at der er ting vi ikke kan se uden større overblik er vist svært at finde. Mine to brikker kom i vejen for hinanden. Altså videre fra 10. september – karma er s/h spejlbilleder i Akasha/ku der skal afbalanceres før ny tid for at undgå smitte, og det tog for alvor fart med Topmyg 26. juli. Alt stjålent går retur til ejer. Se Hermes-staven, Caduceus, som dnaet (eller 8). S/h starter i toppunktet, går hver sin vej, krydser og ender i ny mulig start midt i bundbuen nu bevidst neutrale, men buer varierer i omkreds, de kan tage lang tid, og kryds kan ske *hele* tiden. H ofrer sig, strengt etisk, så god mod alle – undt. sig selv.

Det er h's fælde, kommen i ydre mangel, selv-manipulation – martyri – jeg forstår, muslimer hånede kristne oprindeligt – fin statsreligion. Sært indre uærligt. Med politikere tit svært at skelne. På s side rager man til sig, bøjer regler, egotripper, manipulerer med andre, s' fælde er indre mangel. Sært ydre ærligt. Jeg kender ingen s extreme, men de ses en del i pressen ifm. overgreb på børn og kvinder = de extreme h, anklagerne. De har svært ved at kræve deres ret, er bare nødt til det. Alle er i krydset. Karma betales. Naturligvis er s tit mest charmerende, så meget *af verden*. Hvordan er s/h så ved kryds og mulig realisation? Typisk udbrændt, "hjemmefængslet", må modtage hjælp og sige fra mht. at krydse og skabe ny ubalanceret karma (job), men talenter nok, kan ikke tåle s, må indad... don't I know: xx støtter mig, der ingen særlig indkomst har men støtter sønnerne psykisk/mentalt, den ene mest h i s, udbrændt på konstanthjælp, den anden mest s i h, mindre fysisk udfordret, finansielt støttet af xx, xy udbrændt på konstanthjælp lidt mer s end s i h søn. Valg? *Er truffet bagom Robert.* Kuldsværhed hører med, "Maria er hæmmet... + ofrer indre s..."

sender s energi ind over dødstærskelen; men jeg er rask nok. Blodtrykket er tit for højt hos s, en udbrændt mere s veninde fyrer for verden – ofrer fra kroppen. Mange varianter, og "it's all in the head," men kun til de sidste rester af ubalanceret energi er opsuget af renseånd, hendøet eller transmuteret via □ (Kristusenergien), og så nær neutral sker det af sig selv hvis vi tillader det. Læs om igen fra "sidst i juli" i "HVAD" og det bliver tydeligt, ordene er krusninger i overfladen fra strømmene i dybet. Lige her brød strømmen igennem og der kom en syntese. Det er lækkert når det sker, det hele værd. Dimensionerne er meget "rene", dog var der ting helt fra min barndom der faldt på plads i puslespillet. Mormors h strenghed og mindreværd, men s charme og ønske om at stå frem. Fars s psykopatiske opførsel, charme og ønske om at stå i lyset, med h dårlig samvittighed. En masse forbundne linjer lyser op i et indviklet net i ét ryk. Så der er stadig håb for den forfrosne.

Jeg tænker aot. på om vi realiseres samtidig i min kernefamilie. Alder, fase har ingen betydning skønt livserfaring – bør give – en større balance; men det går da tydeligt den vej.

Klar til at forlade 8-tallet i et neutralt punkt (kryds – Yeshua tegnede måske ikke en fisk – gæt selv hvad) er vi bare... klar. Det neutrale kryds bliver the missing link til vejen ud, af bånd, karma, boblen, til midlertidig forening med større kapacitet, umuligt at forudane. Som Moana vil jeg ikke kun bryde 1.att., sejle udenfor ringrevet, men også mit *boblerev* og vende tilbage som *Master Wayfinder* med kontakt mellem personlighed, højere selv og den indre kilde bag. Jeg skal stadig til Kroatien i november (Ssp) ”alene”, tur à la den til Indien i '98, med guide og ture. Jeg har så lidt erfaring, hvad er bedst, sikrest? Jeg kendte engang en kvinde som fyldt tres rejste til Afrika i 70'erne som rygsæk-turist. Kun tyveriforsøg... i dag er der langt flere snilde fingre m.m. med det større flow – som jeg ikke tiltrækker, at jeg ved det.....og med hvert *Heureka* følger ”Øv, aka'tt'r” prompte, energipulsen er øget. Naturlige energiudsving, øv før mere heu, skal bare have JEG ER + Ånding. Jamen hurra... når det går højt som nu kan jeg ikke udøve evner, men efter er de aktuelle skjolde, flåder i den enorme 2.att. der brølede ind som gennem en svækket dæmning.

Jeg vil have hold på dem, føler ikke for midlertidigt pip som mester Kuthumi, omend det forkortede og var modigt. Angst for sindssyge er en af det fysiskes 4 ”tærskelvogtere” (elementer): død/ild, dødelig sygdom/jord, sex/vand og sindssyge/luft = alle integrative, kærlighed. Han lod bare Ånden styre totalt. Der er dage hvor hold synes for svært. 1.att. er skrøbelig, skal have omsorg, lineær orden behøves til bevidsthedsvækst, den skal bare give plads til sin kreative søster også. Balance. DJ's fortidige kontrolvej såvel som nuets intellekts brovej behøver mystikerens □ Åder sikrer, AlMa kan virke i 1.att., ellers kan krystal-energien ikke bane veje til kerne-energiens flow. **Men 2. oktober og mere heureka:** jeg noterede som besat i går men orkede ikke få orden i det. Lavede lidt kagedej-slik til aften. Hurtigt, billigt, smager squidegodt, og så ved jeg hvad der er i. Ja, det er trøst ogogog... På vejen her bliver vi mere lidenskabsløse, og det føles som om noget værdifuldt tages fra os. Når bølgerne går højt må jeg slippe maleri og spil totalt, for hver genstart er det som, ja, forfra, og det betyder støt mindre for noget dybere end Robert skønt al erfaring siger det føles fornyet.

Lille jeg, persona gider mindre, det fører jo lissom ingen vegne. Sukkersødme er mor, trøster de sukkende jordiske sanser der ikke begriber et suk. Trangen kommer aften. Det har den gjort længe snart, men været styrbar. Nu... hov, morgenkonflikterne er væk. Jeg vågner i harmoni, og så tiltager dis'en i løbet af dagen. OK. Så de bliver ryddet op om natten, urolig søvn men ren røv at trutte i om morgenen. Altså kun overfladiske genklange fra ku som nemt fejles ud og der frigives ny erkendelser, i.e. ur-erindringer... det er da alle tiders! Drømmene bekræfter. Ur-erindringer? Ja, højere end blot tidligere 1.att.-liv, minder fra 2., idet min frekvens er øget nok til at opfange dem, exponentielt siden Spidsmus røg og dæmpningen af den støt øgende puls i Jordens energifelt svinder. De ”ny seere” lærte gradvis eleverne at besøge div. verdener i 2.att. men styrede kun hvilke når de var med selv som intro (med *hensigt*, Ånden *udførte* det), de ”lagde minderne om besøget i 2.att.”, ifa. en sti som lærlingen med øgende bevidsthed senere ville finde, foruden dem denne selv førtes til af Ånden via avanceret drømmeteknik og så kunne finde med egen hensigt.

Seerne efterlignede Ånden, den sikreste måde. Div. mystikere gjorde samme, blot med anden, mindre sikkert målrettet teknik. Vejene er mange – nu sker samme for de der har arbejdet med psykospirituel terapi og er klar. Selv den stærke tilknytning til 1.att. for min type giver mening nu, med det stormvejr jeg kun lige holder mig sammen i. Jeg kan dog ikke tale om deciderede minder, men der er konstant større klarhed, indsigt. Oh, jeg *har* faktisk et spøjst minde om forskellen i niveau mellem 2 dimensioner. Xy var meget spirituel, heu, men hang i nogle gamle, lavfrekvente temaer, øv. Høj- eller lavfrekvent, alt boostedes. Glimrende! Var vi sammen nu ville alle øv'er have været ulidelige. God basis for det jeg vil fortælle... indtil vi flyttede sammen havde jeg sat mit lange hår på en bestemt, effektiv måde i flere år; men om jeg så havde slået mig i hovedet med en stegepande kunne jeg ikke huske helt hvordan efter. Det var *væk*. Da jeg flyttede fra ham 5 år efter,

retur faktisk, huskede jeg det uden videre efter kort tid. ? DJ's forklaring er den bedste jeg har hørt. Vores "samlepunkt" knytter en opfattelse sammen af de tilgængelige energier hvor vi er.

Rejser vi et andet sted hen, rykkes punktet lidt... rykkes det ud/ned i frekvens vil der tabes minder fra den højere, jo mere, jo værre. Her kun lidt. Ryk ændrer hukommelsen, punktet *er* hukommelse, fokus, *sansen* i det fysiske, især synet. Kvinder er pr. definition mindre fokuserede, rykker lettere, derfor er vi ideelle hjælpere. "At rejse er at leve" giver ny mening. Jeg er spændt på Kroatien... hvilket fører mig forbi mere heu omkring min kernefamilie-karma. Hvordan bistå hinanden bedst? Jeg er ligesom anbragt midt imellem sønnerne, kan derfor følge begge rimeligt i den respekt der skal være, ikke bare mellem folk af forskellig alder, men også i familierelationer; men vi har alle gavn af forbindelsen og er *naturligvis* samlet i en familie, så extreme i udvikling som vi alle er, også xx. Vi går alle indad, den ene efter den anden, xx åbenbart sidst, dog fra en god startposition. Vi forstærker hinanden. Mobilen dansede. Røde Kors om Syrien. En ung kvinde tømte hele den sentimentale skraldespand over hovedet på mig mens jeg sad roligt lyttende til hendes hektiske forsvarsangreb mod et nej. Jeg mindedes en samtale med en annoncesvindler for 15 år siden:

Hurtigt, hurtigt, køb, køb, tilbud væk i morgen, ved at gå i pressen..." jojo, de lider i Syrien. Det lykkedes mig at indsparke hvad hun egentlig ville bede mig om? Jo...og smøren fortsatte til jeg gentog ? Jo, ville jeg lade hende oprette en betalingsordning direkte i bank... ja, jeg var klar over syrernes lidelser men ville gerne overveje i eget tempo. Joda, andre svarede ligeså, men hun kunne maile mig... tak, jeg ved hvordan jeg skal kontakte Røde Kors når jeg har overvejet. "Jeg mener anderledes om meget." Hvad jeg mente? "Det fører for vidt lige her, men jeg har hørt dig og vil tænke over det." Hav en god dag. Hun gjorde et beundringsværdigt arbejde i 1.att., men nogle arbejder dybere. Jamen, de lemlæstes og dør der? Ja, og jeg husker død af sult, krig, bål, drukning, hængning, voldtægtstortur m.m. De arbejder karma af. Det vil jeg ikke hindre. De der dør kommer igen (en kusine/fætter) og de som skal overleve har kraft nok til at tiltrække veje ud af de mest håbløse situationer. "Der skal jo være nogen så de kan tiltrække...?" Vejene er uransagelige. En nyfødt baby kan have kraft nok til det. Shirdi SB er et fremragende eksempel:

han kom ind via et meget spirituelt, modent par som en gunst og influerede på dem fra undfangelsen, så faderen *før* fødselen *måtte* trække sig til et enkelt, spirituelt efterliv i skoven, indisk tradition, hun ønskede at følge ham, men der var jo dette barn... faderen kunne ikke vente, de drog afsted. Undervejs skulle hun føde og gik ind i et krat mens han ventede udenfor. (!) Hun fødte, så drengens fuldendthed, overvejede... og indså at han kunne klare sig selv som avatar. Efterlod ham der og drog med sin mand. Han tiltrak en opfoster og blev hvad han skulle. Al denne skræk for døden. Nej, jeg er ikke, jeg er ret tryk ved den. Livet gør ondt, ikke døden, DJ nævner at utidig død ikke er rar, hvis forårsaget af div. dumhed logisk: ufuldendt cyklus; men han omtaler slet ikke reinkarnation eller personkontakt over dødstærskelen, alt slutter lissom dér for ham. Jeg fulgte Evas proces helt over, har kontakt med SB hinsides og har sjælsminder om +1 så mange gange født som død – nemmere iflg. Adamus... ord. Og jeg står ikke lige for. Så vidt jeg ved. Jo, jeg er naturligt utryk ved det ultimative jeg ikke lige husker og ønsker ingen ny inkarnation.

Man kan imidlertid kun takle døden ved at undersøge den bedst muligt. Døden = kærligheden, både fødsel og reintegration for de der stadig går i Jordens (misbrugsafvænnings)skole, og før eller siden skal vi da være færdige med den. Det skal helst nås inden døden, den eneste grund til frygt for den, altså brugte de ny seere den til ven, rådgivning og ansporing, for en uvis rædsel pustende i nakken er ikke neutral, stabil vind i sejlet, og der *er* en reel vej fri af den, realisation. Det fandt de ud af, i modsætning til de gamle hvoraf nogle kæmpede så meget for at forblive her at de korruperede – hellere det end dø. Personligheden var blevet for stærk. Eller brugen af den var gal, den skulle bygges *opad*. Det gjorde de ny, alligevel synes DJ at overse noget... lod ikke til at kunne følge den ny kh-konstruktion opad, trods særdeles intelligent og kapabel i matricen var han den gamle type. Hvad skulle han så også med den?

17.02.0553

ROBERT ROBOTTEN

**Robert robotten stormede frem da en pen ikke mer fik ham fældet
I starten vel dyr men næsten så tro som guld skønt det jo var forældet**

**Han ku' lære, lagre og lave mere end mennesker, spared' på driften
Ja, ku' endda blive sex-machine så mange så meget snart skriften**

**Og der blev angst på den lille Jord for måske tog robotterne over
Hvor'n konkurrere med en der så'n set ikke æder og skider og sover**

**Roberterne blev mange og senere Sean'er og Kurt'er og Brad Pitter
og Marilyn'er, Sandra'er og Brittney'r i kategorien "baby-sitter"**

**dog snart igen standard-Roberter for menneskene ascenderede
Dukker til forskning og sex blev yt uanset hvor avancerede**

**Robert robotten ku' kun assistere kort tid på menneskenes klode
mens hans skaber blev til en gud og forlod den mentale periode**

6. KOMME

Mandag den 8. oktober, og kærligheden/døden blev meget aktuel op mod week-enden med Venus retrograd, oprydning i disse. Efter et *helt år* i skat slap skifteretten mor så vi kunne rydde det sidste. Meget passende kom unødigt moderlighed overfor mine sønner også op. Vi fik en god, hjertelig latter hver gang det stak snuden op. Der er en fin skillelinje mellem ægte omsorg og egoistisk omklamren. Latter er et fantastisk redskab til at opløse rolleklister med. Hos en veninde var det ansvar for liv og død i katteriet hjemme og ude og et økonomisk hængeparti efter et s/h partnerskab. Seriøst ubehageligt. Det er egentlig stadig samme sang som min reaktion på Gralsbogen, Marias raseri over at være forsat til en så underlødigt og ubalanceret rolle: h overansvarlighed, at give sig selv ihjel, martyri, er ren ego, grov udnyttelse af ægte moderlighed. Kristenkirken har meget karma at balancere. Og det *gør* paven sandelig! Den ene biskop efter den anden ryger ud... på de mere indre planer fik jeg reset min Ånding. Jeg fik så tydelig en følelse af at afskabe og skabe med åndedraget at jeg blev helt bidt af det. Åndedrættet er naturligvis helligt i alle religioner.

Magiske systemer er blot åndedrættet i så megen detalje som en nødvendig stramhed kræver, skabelse fra urtid til nu. Og selvfølgelig virkede de. Det gør de stadig, men skal nu være mere neutrale. Det går hjemad i åndedrætskredsløbet på en højere liggende bue imod det enklere. Så med hver *indånding* kan også vi trække alle gamle, extreme temaer ind til den store transmutions-ovn vi har i hjertet, sjælens JEG ER-forpost, og med hver *udånding* skabe den ny, neutrale tilværelse vi ønsker. Transmutation? At omskabe *bagom* formen. Alt der kræves er bevidst vilje til at slippe al unødigt ballast, kontrollortnok. Med åndedrættet at løsne samlepunktet fra det hyperrationelle sted så det kan flyttes, enten til hvor det oprindeligt stod, direkte spirituel forbindelse, Eden, bedre helt ind. Naturligvis falder gamle opfattelser så fra hinanden! For søn 2 som søger at forme det ny, neutrale skabelsessystem indefra betød det en kraftig oplevelse, baseret på Dion Fortunes V-magiske system over Qabalas Livets Træ. Jeg har aldrig brugt rituel magi men forstår princippet. Træet har 10 sfærer, og for hver er der specifikke kræfter, karakteristika i div. modenhedsgrader:

Gudsnavne, ærkeengle, guder, geometriske symboler og farver, elementer, dufte, ting, s/h. H magikere aktiverede de h sider – og tog de s i ed, for de var jo bagsiden af mønten. Hvis ikke, ville der komme en reaktion der kunne feje dem totalt ud af tilværelsen. S var nødt til samme med modsat fortegn. Kræfterne har både h og s betegnelser, visse s er ukendte udenfor magikerkredse, men søn 2 var i stand til at hente navnene intuitivt, i ren akademisk interesse. Uden at tænke – usædvanligt! – sagde han dem højt i korrekt rækkefølge... og fik et angstanfald, voldsom hjertebanken, blev iskold og måtte bruge en hel nat på kontakt til SB og sit mave center. Jeg så på ham dagen efter. Noget sikkerhedsvæv mellem centrene i hans krop var væk – ukurant Kundalini-rejsning – lidt sårbar 1-2 uger. Henad det der hændte Rovmyg, blot kunne sønneke nå at stoppe det. Med en specifik udadvendt hensigt havde det lavet ravage udenom, men hans projekt er ham selv. H, ikke taget i ed, rydtede i *ham*. Respektindgydende, subjektivt bevis for at skidtet virkede. Han "var" så i maven og messede "AUM" for balance resten af natten. Uventet kvantespring!

Så fik han også brat afprøvet sin brors konstante reaktionsmodus, ret uvant for ham, der altid har haft kontrollen. Jeg advarede om at det kunne der komme mere af! **Vi** bliver mere nøgterne, **han** kan blive mildere! Vi fik en snak om "Guds navn"... Der er tvivl om udtalen af YHVH, hemmelig, forbudt, glemt? Yahweh? Yehova? Det skulle være en kombination af **m**askulin og **f**eminin Yah og Hawah (=Eva), som blev m Yahweh, udtalt ai, aia, iai, iaw (Yahooo), iawa, awa (aua, aum), havets gudindes kommentar til lille Moana i filmen. Både åndedrættets lyd + JEG, tænk gr. Io, eng. I, dk Jeg, indisk Sai (moder), Yeshua = ind. Issa er i familie: Isis, Ishtar – ty. ich? Interessant... jeg troede tidligere det ikke var muligt for s at få livsenergi på anden måde end ved at stjæle den fra især spædbørn. Ikke helt korrekt. De mindre s'er har kun den måde. De større har også andre, men **næsten** alle, selv en villig vært, medfører tyveri eller fængsel i lavere sfærer uden tilgang til vores

undtagen ved særtilfælde, se CCa. Inkarnationers livsenergi er begrænset, opsparing essentiel, de gamle troldmænd vidste ikke at psykoterapi kunne gøre det, og hvis ville de ikke, var egoister.

Det ville give selvbevidsthed til ego-tripperne, men deres eget trip fangede dem. De lever den dag i dag som en slags vampyrer i andre verdener i længsel efter den de forlod, nøjagtig som de verdeneres snu væsener, der fangede dem i deres fælde som *de* havde fanget og udnyttet andre. Passende afsoning af karma: ingen vej ud med mindre de bliver neutrale, vise, så vil højere selv redde dem ud, som "lejeren" CCa hjælper (og Rødtud). St. Germain blev som sort slavedreng på Atlantis "ved et uheld" fanget i en krystal i tusinder af år (Adamus). Mht. ovf. *næsten*: Steiner, DJ o.a. nævner at vi har en dobbeltgænger inkarneret i verden, en kontravægt, samme køn. Finder vi den er der extra livsenergi. Logisk, en ydre neutralitet. En af CCa's højtudviklede med-disciple fandt sin. Iflg. en eso-kilde jeg ikke husker havde Hitler også fundet sin, lavt udviklet var han ikke. Stygmyg havde ikke sin, såvidt jeg kan mærke. Det giver mening, han skulle være ekstrem. Men at have den udenfor er næppe som altid at have den indeni. Nagual? Nagual'er har da ganske givet netop det, skal "bare" håndtere *og derefter realisere* konstruktionen. Indtil da har de en extra kilde.

De kan hente ressourcer op hvor andre ville gå i sort. Det betyder ikke at de enkle ikke kan realiseres. Det betyder bare at doblerne har den fordel at have alle aspekter i sig og typisk vil blive guider og lærere. Når de har lært at takle det overvældende potentiale... *Ørnens/Åndens* hjælp til eksistensen. *ØÅ*. Passende rækkefølge. Mere "øvede" sjæle kan have flere mikroer i gang ad gangen til støtte og speed. Eva var fra min sjæl. Men sjældent mere end 8, får jeg ind. Mod slut egen dobbelthed + evt. 1 hjælper (for mig ifa. Eva) 2, dog altså *nu* kun 1 i alt. Alt er om balance, men skæve tider kan blive mere lige helt ud i fysikken. Jeg har uvist hvor længe "trukket følelsesfoden til mig", væk fra Jordens smerte, og aset for at få jf med den anden. Det gav en kortere venstre side og ryggen et udsving til højre som en parentes. Ikke fordi jeg havde alvorlige rygproblemer andet end en sarthed, hurtig træthed i ryggen allerede fra teen. Jeg har aldrig kunnet stå op længe, i køkkenet, i kø, i bus. Men jeg har aldrig haft problemer med idræt, dyrkede en masse motion, meget smidig overalt undtagen i lårhalsene (også 3D-overspændt pga. 5D).

En kiropraktor tilrådede at skulle jeg absolut bære noget over længere afstand skulle det være i venstre hånd. Det ville strække venstresiden, modvirke buen og stramme højresidens muskler op. (Hvordan undgå at bære med 3 børn? Hold kæft, jeg har slæbt!) *Løsningen* ville være at slappe af i begge sider og give foden jordforbindelse, men det ville have været en kompleks og umulig affære at realisere – før nu, da. **10. oktober**, og karma vælter ud over scenen, i familien, telefonen, nyhederne. Det er ærefrygtindgydende at skue og gennemskue, ikke mindst, meget subtilt nogle steder. Efter en hel dag med det følte jeg i aftes en enorm udvidelse om hjertet, *så* simpelthen det enorme maskineri der er i gang med at få anbragt energierne hvor de hører hjemme. Jeg følte mig helt euforisk. **13. oktober**, stærk drøm om rituel passage... jeg tydede, men var ikke helt nærværende og gav los, lå i visionær halvsøvn lige til kl. 14 før jeg kom op. Samme ansvarstemaers aske som i kapitlets start lettede fra "mit □ alter" som en hvid tåge... og Eva viste sig med sært sorte læber og ild-gulgrønne tænder... jeg foreslog tandlæge □ □ transformation af jf?

Nylig fik jeg et blidt, intimt kys af et reparatør-sjælsaspekt i en drøm, hvorpå han trak sig – "ville ikke binde sig". Hm. Reparatør – fint. Intim partner... svedent grin og selvlysende gebis... jeg er ikke klar til nogetsomhelst! - Søn 2 drømte at SB gav ham en pokal med vand, han blev helt svimmel af. "Den hellige Gral", sagde jeg til ham. 20:30 og jeg er dødtræt pga. frekvens-hoppet, som søn 1. **Mandag, 15. oktober**, hamskuds-drøm, min bror skyder også – kløende blaser over det hele, træet, fik mange tæsk af far, det indkapslede raseri vil ud... gang i den. Jeg er ikke helt til stede, må lede efter ord. Nattenyt var at noget skulle hentes op fra teen, og jeg så en flot tusch-skitse jeg havde lavet af et kystlandskab. Dag-Lissen undrede sig, ikke vild med tegning mere, slet ikke landskaber, gab, men satte sig i efterårssolen ved Ishøj Sø og tegnede landskab. Vil natte-Lissen nu juble? Det er jo da s/h arbejde på papiret skønt ikke lige et kystlandskab (matr./myst.)... Efter en

grellere drøm næste dag gik jeg derned med en tykkere pen – gik, sang – og vred om i en skjult fure som en skide, ubalanceret knallerist havde lavet med ræs. Fin symbolik...

Hvor dum kan man være? Drømmen viste at mit nøgne skravl af en meget rig mand (3D, handling) med en mund som et sort brandsårshul og et tilsvarende □ (hudbrændt) i skridtet med "juvelerne" var på dødsrejse ud af billedet tv. på en trækvogn hans børn trak. Jeg har døjet med kløe og svie i måsen fra barn og langt op i voksenalderen og læbe-Herpes (raseriudbrud) jævnlige siden teen. Lidt far, meget mormor. Nåh, ja, der havde været *lidt* irritation i bunden den sidste tid og lovlige sprukne læber og hudløst tandkød i hø. side... a la bromands blaser – bare lortet kommer ud! Men foden kan jo ikke være sikker på ½ lig! S/h kyst, 0 farver = tomt, tømmes. Kan vi ikke fatte må vi ha' det. Avavav. Foden fik ånding og nedkøling udendynes til hysteriet dampede af. Som løn for god opførelse kom den sidst på natten indendynes. Nu er der kun let ømhed. Det bliver en dag med ro på og benet... på ladvogn. Maria vil bare ikke finde sig i noget mere, og alt det gamle der blev tvunget i hende spys ud nu helt ned i materien. Det er da lige alt det, jeg kan hænge med. Der er en hel del følelser af "får det ikke snart ende, det her?" Der er arbejdet på sagen i...

ja, i 30 år bevidst, og bevidsthed letter. Det var bare altid *op* ad bakke fra så langt tilbage jeg kan huske. En udmattet veninde jeg talte med i går sagde det med **KAPITÆLER**. Jeg har det meget lettere – i mit gyldne fængsel – natte-Lissen syntes det skulle belyses lidt og kom med: der *er* sødere måltider på bordet, der *er* sket fremskridt, selvom de måske ikke er bemærket endnu, men der *er* også stadig for tunge støvler på og visse overfladiske udrensninger som bare skal tillades... åh, hvorlænge? "Slap af og nyd det mest muligt." Tjah, bekymring betyder blot dobbelt lidelse. Jeg er nu færdig med de af CCA's bøger jeg vil læse (tror jeg), og det var en sand fornøjelse, en eklatant modvægt til Wikipedias bevidstløse kommentarer. Det vil altid være de samme ting vi erfarer på denne vej uanset benævnelser og metodik som selvfølgelig må ændres med tiden. Jeg føler mig trods forrige afsnit heldig at leve i en tid hvor der gøres op med hypnoser og magteliter – fordi vort ku trods alt har grænser for hvad det vil nedlade sig til og hvor længe. Tiden kunne komme før vi aner hvor Jorden igen er Paradis og vi i fuld kontakt med ØÅs ufattelige potens.

Det vil jeg gerne have besværet med at gå i spidsen for. Det er for snævert for et bare rimelig intelligent og vågent menneske at leve så ynkeligt begrænset som vi gør. Det er faktisk ikke rigtigt at jeg ikke interesserer mig for politik og nyheder... af højere art, som Jordens kun er metaforer for. **19. oktober, hihi**, jeg fik lige givet udtryk for at være lidt træt af det hele, og straks sætter natten det på spidsen: "Brok, brok, vil du have den tomme gamle installerede prostitution eller den ægte vare?" Intet valg – den ægte vare, tak. Drøm eller virkelighed... iflg. DJ kan ØÅ "acceptere rekapituleringen af vort liv som sin bevidsthedsføde" = den terapeutiske extra genlevelse, og "lade os gå fri." Dvs. at vi så ikke behøver skærsilden før ny inkarnation – eller ny *inkarnation*. Mange af os dør levende (Ssp) og starter på et nyt, rensat liv nu. Så behøver vi heller ikke gennemgå de 2.att. ting CCA gør "vågen". I drømme er lige så godt, faktisk det samme; men det kræver intim kontakt med dem. Jeg udveksler med SB og AlMa både dér og vågen. Begge er realitet og bruger metaforer. Søvn er ikke underlødige. Det er lige omvendt – når vi er klar til at løftes over dyndet.

Prostitution er at tækkes regler i et snævert spil vi har lokket hinanden hjælpeløse ind i. Jeg forstår godt, folk flygtede til Amerika. I Ssp søgte jeg at lege nybygger på Lolland, omstændighederne gjorde bare at det ikke skulle, kunne fuldføres. Jeg skulle kun "hente noget op på omgangshøjde" fra fortiden i expresfart og så slippe det. Prostitution har mange facetter. Tag nu det seksuelt aggressive, sorte undertøj. Det emmede selv i mildeste form altid for mig magtkamp, perversion, tingsliggørelse, så det var i *hvert* fald *ikke* mig = jeg besad programmet. Jeg følte spænding, også partnerne, så en dag jeg hoppede i det og... integration. Leg blev vane. Spændingen udjævnedes. Trussetypen viste sig endda praktisk (med min type mås bliver alt en g-streng). Det gav dønninger engang på et croquis-kursus hvor jeg, smeltende af hede, delvis fulgte modellen... ups, jeg var kursusleder og arrangøren blev stødt, ingen andre. Alt er hvad det gøres til. Uden selvhøjtidelighed

hænger ingen magtspil ved, og alt handler lige nu om frihed af fixe gamle idéer. Så kan man bruge alt som man vil. Det gjorde jeg så, og *arrangøren* blev afsløret! Gad vide om hun fangede den?

Så har vi 24. oktober, og i går var jeg i lufthavnen med xx for at orientere mig før Kroatien, som jeg så småt pakker til... som ung var jeg skrækslagen ved alle samfundsoverflader. For Gud ved hvilken gang så jeg, den er lavet til idioter. Bare en stor banegård! Internationalt vil jeg let kunne begå mig, m/u procedurefejl, skal blot være i nuet. Alt er sowieso lavet om næste gang. Var jeg et specielt fjols ift. andre som ung? Både-og. Jeg er glad for min livserfaring, skønt modne kvinder stadig ”usynliggøres”, som om livet er slut når vi ikke mer kan spille dukkebørn. Æd dén løgn og gør dig et gammelt fjols. Jeg dømmes ikke, løgner svider og Helosan står ikke klar i kulissen. Nogle bliver syge/dør lydige mod den eller lever for børnebørn, hvis haves. *Måske* udmærket for disse, men nu kan livet netop nydes – ingen bånd, al den erfaring, kun det umodne liv slut. Det og yderste fernis har jeg alligevel aldrig helt gidet. Trends, jag, larm. Vi spiste nær hjemmet... larm fra naboborde, øv... nå, skytset rettes ind på Kroatien nu... □ □Jølig, Kroatien... ifm. dø levende 19., et tegn på neutral s i 8-kryds: extreme s'er renses i live, skærsild er for høj frekvens, upraktisabel.

Når vi som neutral *h* gør lignende, har vi fået nok Ånd over til realisation... teori: h reagerer typisk via lunger og luftveje, s via hjertet, yin/yang-tegn... nok om det. Drømme, astrologi, intuition spår basal integration under opsejling, Kroatien er vel mit udslag, og jeg fik en skøn besked til morgen. En stemme fra dybet sagde: ”I love Arjun” – en mytisk, indisk kriger for 5000 år siden, Krishna (SB) var hans fætter, svoger, bedste ven, krigskammerat, rådgiver og vognstyrer... i slutningen af Ssp drømte jeg at SB sad på bagsædet i en hvid minibus og vinkede til mig – chaufføren, vognstyreren var Al, så SB er nu i *min* bus når den kører, det er da fremskridt... vi er i konstant indre forbindelse. Mahabharata er om at lille persona skal samarbejde ubetinget med sit højere selv, og vi har krig nu som da. Tak, Krishna/SB – I love you too og er glad for at du informerer om at du vil være med på turen til Kroatien! **29. oktober**, og igen brændes noget af som giver dønninger derude, igen stor træthed i ku af øget frekvens. ”Bliv hjemme i dag!” Vi introverte ”arbejdssky” lægger al vor omfattende indre energi til det ydre arbejdes, den eneste hjælp vi kan yde dem ude i overfladen med overgangen. Vi er ”ikke født endnu”, potentialerne er på lager.

Jeg har nærmest tømmermænd, jeg ”ser” grå askeslør over det hele. Fønix brænder i reden. Solar plexus er derfor et kapitel for sig: larmende ombygning... alle er hudløse, uden overskud til at dække over det mere – hænger dog stadig i det gamle, og nyt kan ikke starte med den jernkugle hængende fra ankelen – faktisk selvhad, mange får kræft, meget i dem skal dø og tager tit resten med. Det kommer til at tage længere end mange af os håbede og troede engang – hihi, hver gang jeg tænker det, hører jeg: ”... dog måske kortere end rimeligt forventeligt.” De sagtmødige arver Jordan. Støn. Lige før 2.ds. nævnte jeg krystalenergien, Kristus-energien, for første gang. Jeg beskrev den i Ssp også... vi er bekendt med 2 energier i/om os, vor fysiske og den kosmiske. (Sidste fik jeg respekt for da visse net-astrologer, ikke ugeblads-, var særdeles skarpe om *hvordan* skidt *jeg* havde haft det i går!) Den umålelige, umærkelige krystalenergi hersker ikke over den kosmiske, hhv. fysiske; men den retter disse 2 lavere ind så den herskende kerneenergi kan virke glat ud i verden som ad hovedveje fra en sol-korona lige udenom bevidsthedskernen.

Med tilgang til *den* behøves intet andet. Den kan ikke stjæles, opbruges, misbruges, reagerer kun på hvad □ □er med i, al magtbrynde sorteres fra, så jo, krystalenergien mærkes i at fornemme (hjerter-sanse) programmerne udskilles så *kontakt* til AlMa og over bliver *id*. **2. november...** først opgav jeg viseshowet fordi jeg ikke kunne lade være at have agenda med det – og følte straks en lettelse ved som et barn bare at spille for fornøjelsen. En sær konstatering, jeg havde jo også haft et stort ønske om at dele, og glæde ved samstillingen, men fint nok. Nu kom så afslaget på at udgive Ssp. Lige først var der skuffelse, jeg havde troet tiden inde, men nej, den er stadig til de ydre betragtningsmodi. De havde dog haft den til overvejelse... nå, jeg mailede en blinke-smiley og følgende: ”Ukendte genier der ikke følger trenden kan det ikke betale sig at investere i.” Det er jo

bare sådan det er. Mit højere selv vil åbenbart ikke give mig tilknytning til 3D på nogen måde, 1) det gør mit samlepunkt for uflexibelt, 2) utide... ingen har overskud til de dybder lige nu med alt det flyvende vraggods om ørerne – jeg vil let blive et af dem.

Vips, følte jeg egentlig intet særligt, og der var ingen lang vaklen mellem de 2 tilstande. Beherskelse og selvhøjtidelighed er sagen. Desuden – jeg gider ganske enkelt ikke fodre de løse dæmoner med emotioner foruden som et af de spirituelle fyr at stå i bølgebryder-kø for lavfrekvente angreb. I det mindste er ikke kun s i bølgen, bare med for at forpurre de nye impulser i den spirituelle realisme som cc og Kryon m.fl. er de opdaterede repræsentanter for derude. Afslag siger ikke mit arbejde har dårlig kvalitet, snarere omvendt. Nattenyt efter sagde meget tydeligt at lavere frekvens spænder ben. På falderebet både for kapitlet og før Kroatien så jeg lige nov-Adamus og -Kryon, og begge gik rent ind. Jeg er underlagt AlMas nådesløse kærlighed, den ypperste, der hindrer alt engagement i samfundet uanset evner og anstrengelser når man som jeg forlængst har meldt UD. Den beslutning kan ikke trækkes. Oprydning efter den gamle tid sagdes tage ca. 36 år, vi har overlevet 50%, så klarer vi resten, og nu vender det i portalen 11.11.11. AlMa vidste for 1 år siden at dette tidspunkt ville være ideelt til farvel/goddag og anbefalede rejsen, så – Hej, Kroatien!

18.11.0586 +

FØDT TIL FARVEL

**Jeg blev født til farvel
slem i starten, javel
navnlig afsked med ungdommens gry
at blive frarøvet at være ny**

**Jeg har elsket og svigtet
og født og forpligtet
set døden tage gammel og ung
men farvel gjorde ikke mig tung**

**For jeg kom til farvel
til naturen og mig selv
som jeg var gennem tusinder af år
Farvel Jord, goddag kosmisk vår**

7. TIL

Her sidder jeg **21. november 2018** og rister en overfladiske skitse. Kroatien, 1/6 af tidligere Jugoslavien, ligger NØ for den italienske støvle ved Adriaterhavet NV for Albanien (N for Grækenland) nær al V kulturs vugge hvorfra den sivede til yderegnene mens levevilkårene blev bedret derude så mere kunne opstå dér af sig selv til gensvar på impulserne fra nær Jordens navle? Krigen '91-'95 havde været i optræk lige siden det Østrig-ungarske kejserriges klamme hånd slap grebet efter 1.WW. Et evigt center for ballade blev Balkan i Titos jerngreb det nu ikke mindre efter 2.WW, en forløber *mere* for *den ny tid* forudsagt i umindelige tider i bl.a. Maya-kalenderen – dommedag i Johannes Åb. Da Tito døde i '80 var der lagt op til øretæver. De 6 lande supplerede hinanden under ham, men samhandel som selvstændige lande var de ikke lige opøvede i, og da Serbien havde huset hovedparten af Jugoslaviens våben og Kroatien resten måtte de vel så hellere bruge dem. Serbien har altid haft de dér s ideer om et Storserbien. Skandinavien har haft sine egne lignende idioter, i DK, i Sverige, vi blev åbenbart blot hurtigere færdige med dem...

måske krævede de hårdere livsbetingelser trods alt større social indsigt. Denede var der også tale om samme folkestamme (der er endda visse albanske urbånd til Skandinavien i sproget, nu vi er ved det)... nå, men naturligvis handlede det ikke om forskelle i tro, de levede fint dør om dør, katolske kroater, muslimske bosniere og ortodoks-katolske serbere... det var bare den sædvanlige udflugt for magtidioti, og hvem slås bedre end brødre? Det ved vi alt om heroppe. For at understrege groteskheden yderligere: russerne lige bag Serbien forstår 70% kroatisk – samme sprog med få variationer i alle 6 lande: Makedonien (Albanien), Montenegro, **Kroatien**, **Bosnien-Hercegovina**, Serbien og Slovenien,; men visionen Storserbien ”forurenedes” af nogle mindretal. Der afdækkes stadig massegrave i B-H, skæbner er endnu uvisse, men så er der træer der vokser sært høje og en overvægt af visse blå sommerfugle... der er ikke mange serbere i B-H nu; men befolkningen var så ensartet at tre brødre fra samme familie kunne vælge hhv. at være katolik, muslim og ortodoks katolik, og så kaldtes katolikken kroat, muslimen bosnier og ortodoks-katolikken serber!

I dag er 95% i K katolikker. B-H er lige blandet – jeg så gang på gang under 100m mellem minareter og kirketårne. I Mostar var der i '90 alle mulige folk og trosretninger samlede i rimelig fred og fællesskab i en ældgammel, kulturrig metropol med 100% beskæftigelse, og fra den ene dag til den anden stod de med tusinder af voldtagne kvinder, krigsinvalidere og enker, næsten 100% ruiner og 0% beskæftigelse, ingen økonomi. Det var ikke til at fatte. Det kunne have været København. Bitterheden mod Serbien især er stor, mindre mod Kroatien som jo ellers også kom i gang før verdenssamfundet greb ind og stillede lederne for krigsforbryderdomstolen i Haag. 20 år efter er alle i B-H og K indstillet på at leve videre. Et kolossalt arbejde med at rekonstruere ældgamle byer og mindesmærker, systematisk smadrede af de syge hjerner, er i gang overalt med støtte fra Unesco eftersom der bliver råd, hvert færdigt projekt en triumf over vold og ondskab. Det tog 10 år før de kom i gang i B-H grundet splittede regeringer, en stadig udfordring, bitterhed troerne imellem vil kræve generationer. Der er dog kommet en vis tryghed imod gentagelser:

medlemsskab af EU og FN har bedret økonomien udenom regeringen... I Mostar glør bjergene serberne bor lige bag ned på en... der er slettet mange spor, også hvor turisterne ikke normalt kommer, og stemningen syntes OK da jeg var der; men da vi efter 1 døgn krydsede grænsen til K igen mærkede jeg umiddelbart en kollektiv grå sky lette, et skift til langt større sorgløshed. K havde bedre regeringer og kom før i gang med genopbygning og bekæmpelse af korrupsion. Det har Adriaterhavets skønne riviera med lave, hvide kalkstensbjerge og -gruskyster og tusinde øer med alle mulige klassiske frugt- og nåletræer og må leve af dem, fiskeri og turisme, har masser af kilder, men ikke jord nok til landbrug. Hvis de 6 lande samarbejder har de dog alt de har brug for, landbrug, olie til eget forbrug, metaller, træ, sten osv.... såfremt den unge generation ikke flygter fra de elendige lønninger, et stort problem. Det var den ydre situation til alle mine tanker om hvordan

jeg skulle ”møde Eva” her. Jeg kom, fuldt bevidst om at lade mig føre totalt, åben for alle indtryk, klar til at nyde mest muligt, som AlMa mindede mig om lige før jeg rejste.

Turen var nemlig også løn for veludført arbejde, så jeg meldte mig til komfort-pakken med det hele i. Det viste sig klogt. Jeg har jo næsten ingen rejseerfaringer. Jeg undgik diverse spil deltagerne imellem, holdt mig for mig selv. Desuden passede jeg mig godt når vi endelig var på hotellet, gym morgen, bad og afslapning fra tidlig aften. Situationen, metafor/spådom indgød både frygt og håb: ”Sorgenfri” genopbygning efter opgør med det gamle, orientering mod det ny. Her var følelsen at Ø og V er ved at ville sammensmeltes omsider, ”en forenet Jord, fortid-fremtid.” Maria havde vist sig flere gange i B-H, Medjugorje hvor vi overnattede, så den ”tilhørte” i høj grad hende, tydeligt set i katedralen som jeg ikke ville have besøgt, men blev ført hen i af nogle andre (OK!), eneste gang jeg var i en kirke. Ikke-overlæst moderne katolsk, nyt for mig, stemning som hjemme (vi afvikler stadig i DK). Jeg aner at et evt. fuldt trosopgør her *kan* blive et hvor folk bare siger ”de kan rende mig, jeg ved hvad *jeg* ser,” og går egne veje. ”Eva *levede* her” som min fremtid. Midt i ugen drømte jeg (stærkt!) at hun var genfødt i mig og kontrollen afviklet, min ”lille Maria”.

Få dage efter følte jeg hende reelt. Alt gik fint lige indtil søndag, hvor jeg pludselig følte mig totalt amnesisk, som var der gennemtræk i kysen. Jeg slap totalt, var bare til stede. Det var 11. november. 11.11.11, begyndelse i den grad. Kryon havde været ret specifik om denne portal til den ny tid som nævnt sidste kapitel. Havde vi overlevet hertil... vi har hørt lignende før... ikke desto mindre kunne jeg ikke genkende mig selv før en hel uge efter hjemkomsten, dødtræt, nudelben og vedvarende sart, og ikke af jet-lag eller fysisk anstrengelse, det ville have været væk efter få dage. Rejsen var i den grad un-plugging af gammelt og re-plugging i noget jeg ikke endnu ved hvad bliver til. Tal og bogstaver har med kh at gøre, kh er human energi (stærk!) der skal tages seriøst, både talværdier, div. kendte dramadatoer såvel som dramaaftryk fra fvt. præger alle tiltag som også kosmiske energier (egtl. beslægtede) vi desuden bliver tævet med i disse år. Det burde ende ret rent! Eva i Kroatien havde altså mest at gøre med at blive orienteret imod den fremtid der døde helt ned i dybet men nu kommer igen på en mere rigtig måde for mig – vel for os alle.

Uanset at jeg sporer mig ind på realisation har jeg også valgt at være med mit i den ny tids start som mester, så jeg ser det imøde. Efter hjemkomsten har jeg skrevet nogle digte rent, skrevet på turen. Her forleden satte jeg melodi til det ene, let inspireret af Disney's ”Klokkeren fra Notre Dame” som jeg pludselig følte megen id med – og på ½ time reduceret det andet til det enkle, der afslutter forrige kapitel, melodien kom imens. Sådan! Sjældent sket. Men jeg orker stadig ikke rigtig gå i gang. Desuden har jeg haft kontakt med en meget træt sjælsfrænde som har siddet i en sand storm af tilskyndelser siden 11.11.11 ang. en snildt påført gæld fra tidligere partner – alt har at gøre med forløsning af gæld (gammel tid, energi) nu, og den har mange udtryksformer. Udtrykket hos mig var mere at få skiftet sengetøj, støvsuge, typisk feminint, det nære – ordne mine ting så der ikke er hængepartier fra før 11.11.11. CCa passé for nu sidder jeg bagom samlepunktet – er forresten lige i drømme blevet fyret som sekretær for AlMa (sjælen) – blevet *gift* med fremtidens 50% (slut kap. 6), den ny økonomichef, -styring da jeg passerede portalen der jo også symboliserer halvvejen.

Jeg vil altså tåle den øgende frekvens nu. Ikke så sært jeg var træt med det løft. Jeg fik også lidt ondt i maven som gik over til let hovedpine over 2-3 dage. Men ”Klokkeren” er forbi, jeg kommer ned fra tårnet, ikke til rådne tomater og æg, til sejr i løbet af de næste 18 år. □ □Øh... jeg vil altså se det før jeg tror det, men lader mig føre. Foreløbig er der ”slap af og ret dig ind mod fremtiden”. Det har jeg så gjort ved endelig at få nedskrevet dette om turen, og allerede nu, **24. november**, er der mere om udbyttet. Sådan en t/r til overfladen er ikke så tosset. På vej r igen mærker man alt der ”hænger” stærkere, navnlig med øget frekvens. Jeg kontaktede en gammel ven og sagde noget jeg har haft oppe at vende tit i 8 år. Hvorfor havde jeg så ikke sagt det før? Fordi ”den slags hænder for en rådgiver og måske havde han selv regnet det ud...” Hver gang han rådførte sig med mig *så* jeg at han gjorde det rette, der var bare intet der lykkedes ham. Hvorfor ikke? Det tog *mig* 5 år med

xy at forstå at man kan være rigtig, men ikke få lov af sin sjæl af gode, uvisse grunde. De behøver ikke fylde en bondegård. Selv *lidt* løse ender indeni skal fæstes i ansvar for egen energi.

De kan være resten af et hyper-modertema (især mig) som naturligt må have et krævende spædbarns-et (især ham) med sig hos os... vi opdrages til ansvar for andre og fralæggen os ansvar for os selv til andre... hold op, jeg havde det godt da jeg gik i seng... og drømte om en flamme der "sveg" mig for 20 år siden, hulk. Nu hæftedes også *den* ende, og det gav et ORdentligt løft til 7. sal. Vågen forstod jeg ham endelig. Ja, han håndterede det som en klovn, men er vi ikke alle på hver vor vis? Vi var i samme situation, skulle begge fri af div., bl.a. parforhold. Selv igennem en bunke frisættelser nu kunne jeg se hvor perfekt vi spejlede hinanden. Jeg længtes efter en mere omsorgsfuld, kælen partner (mor!) – midt i min selvstændighed. Han syntes perfekt. Men hvor finder et voksent krævende spædbarn den bedste omsorg? Hos sig selv. Så i dag hæftede jeg også ende *vågen*, på fjæsen. Jeg mærkede den enkle varme jeg føler for disse to mænd blive jævnt flydende igen – jeg anede ikke engang rigtig, den var ujævn... Fred er betingelse for krystalfloden. Jeg *fik* Eva/Maria med hjem, min sporlægger til det ny – som ikke – endnu – kan *leve* her.

Men vi er slet ikke færdige, *den* nat drømte jeg at al "kuntrol(d)", alle forsøg på at gøre mine evner levedygtige i verden nu utvetydigt stod af, fordi de ikke kunne følge mig på min højfrekvente motorvej ud i det blå og jeg ikke kunne "reparere" dem. Hvis der blev brug for det derude blev der sendt bud! Ja, jeg har regnet det ud før, også skrevet det før her og *er* begyndt at gøre alt kun for egen fornøjelse og fornemmelse af mig selv, men det blev ligesom ved at blive fanget af... de lige hæftede ender, krævende spædbørn og overansvarlige, syge Mariæ bag alting i vor matrice, modsvaret af afstumpethed og ansvarsløshed. Først da de var hæftede, løftedes det fri af dem. Det er bare så vigtigt at gøre det rette og være opmærksom på alle signaler. Selv de mindste kan have store konsekvenser. Fint nok, det bliver interessant derude ad motorvejen. Den ligner i høj grad DJ's samlepunkts flytte-rute til højere bevidsthed, at blive barn påny. **26. november 2018**, og siden jeg skal være barn på ny og ikke "fornuftigt målrettet" med noget i verden kan jeg lige så godt stå ved at jeg har lyst til at lege lidt mere med DJ, hans fortid og nutid, og lege det på skrift.

Færdig med hans metodik før jeg kunne være begyndt *er* den kh-broens udspring på Jorden, fin at sammenligne med dens ende. Jeg har været om åndedrag, s/h – og 8-talskredsløb, centrale for den her filegsofi. Ellipse(spirale)n er det synlige udtryk for udviklingscykler i universet. Vi begyndte midti en "spids" ende at inkarnere i eksperimentet, havde de hele højere hjælpere om os der som beskrevet trak sig. Derpå kun overleveringer, så religioner at klamre os til. Turen gennem dem viser i sig selv vandring mod større indsigt – naturånder, guder, den Ene... i sidste ende i os hver. Vi gik figurligt talt med uret ud i en bue tv. mod det ukendte, med ØÅs vind i ryggen, eksperimenterende, til slut med kun halvseriøse minder om ØÅ, basis for en storm af frustrationer i ellipsens anden ende... hvem, hvad er vi? Både vejen tilbage og videre ud er ørkesløse, undtagen for efternølerne, men svinget er ret skarpt. Dette kunne have betydet total destruktion, men gjorde det ikke, vi er forbi og har front imod udspringet. Nogle af os gik **tilbage** til udspringet da vi var i den gamle bue og blev realiserede og det var fint nok på den, men ikke på den ny vi går.

Andre var **forud**, tog svinget og blev mestre, begge disse typer står nu foran os og vinker for enden af den ny bue, går os endda imøde med info om det højere for at støtte. Dion Fortune nævner overblikket over begge buer i svinget – tænk at det kan føles så eksistentielt... så, hvor vi på buen før svinget (DJ) måtte arbejde hårdt med at løsne unødige 1.att. fortøjninger og lægge dem tilbage i 2.att. for at give samlepunkt/sjæl/højere selv overvægt for at realiseres er opgaven *stadig* at løsne fortøjninger i 1.att. men hale 2.att. mest muligt over i 1., forene den med 2.att. modsat vej. Tiden er kommet "Syndefaldet" til livs, en reaktion på en risikabel korrektion ovenfra – som skal have voldt stor disput – den ny atlantiske mennesketype for ca. 100.000 år siden (kanaliseret viden). De korrigeredes løbende qua eksperimentets kurs, men ikke så grelt som her. Jeg mener det var fint – alt var stagneret ad samme spor overalt, nu var problemet afdækket til et eksperimentelt indgreb der

måske løste det, og aktørerne skulle stadig selv finde vej..... Hvorfor har jeg denne stadige fascination af fortidige DJ? Sådanne signaler er sjældent kloge at forbigå, de *er* løse ender.

Når jeg læser CCa føler jeg endnu meget "AHA". DJ er som en fjern stemme jeg genkender. Det føles sandt og står næppe for fald, stemmer med andre seriøse rejsendes. Det er nok lettest – og tid – at hæfte alle ender før direkte kurs mod fremtiden efter det bratte sving. Deraf fascinationen? Eller mere? De nye seere lagde undervisningen opad ØÅs, dvs. tilværelsens. DJ sørger for at CCa med støt stigende bevidsthed vil komme ad holdepunkternes "sti" i de højere lag – à la mig ifm. mine drømme og løsning af gamle fortøjninger. Alt der kræves er vilje til det. Så vil ØÅ i tålelig hastighed trække os til sig med "C-tyngdekraft". DJ regner kun reproducerbart, solidt subjektivt "set". Ja, "noget, en kraft giver en hånd", men han har ikke møj tilovers for hvad han ser som hjernesvind – (h)åndsræknings fra munke og mestre, tiltagende i hans tid, vel endnu mindre for afdøde (persona-spøgelser). Hans viden fra troldmændene er hans reelle forsvar, og han *har* jo resultatet, hvorfor så lære en ny vej? "Mester" synes han siger "bedre-end". Den ny vej er bare så meget noget større, at kunne leve 2. i 1. vha. en bro, *personaer* har bygget med □ □

DJ er fascineret af at *se* det *gamle*. Sikkerhed, kontrol. Klart. Når jeg ser tilbage husker jeg min usikkerhed, men var der en chance for vildspor? Nej. Er vi klar, føler vi simpelthen de sande impulser for os, følger dem, ikke kun det fysiske øje. Måske er der liiige en lektie mere... vi kan ikke vælge uden; men oversjælens udvalgte er ellers færdig med dem, skal kun binde en ende på det hele. AlMa ville ikke tage chancer, ville hurtigst muligt igennem, sørgede for nærsyn, en kraftig klemme men ikke blindhed. Brillen ændrer ikke ufokuseretheden, som betinger ryk. Vi gør præcis som DJ, bruger alle *livenes* positioner (*noget* førte ham jo når han lavede "stien") i samarbejde med ØÅ/AlMa, *ser* også, bare via et glaslag henover div. ånder (Hierarkiet var længe besat med høje entiteter udefra. Nu støt flere ascenderede fra Jorden, brobyggerne). Det der er svært er at indse tegnene på at *skulle* den vej. Indtil da var jeg i konstant konflikt af modstridende krav med tvivl og skyld i førersædet. "Stol ikke på øjet, men "fornemme-synet". Resten ordner ØÅ. Slip!" Javel!

30. november, og stadig efter-K(roatien). Digtet før kapitlet var i plet, farvel til alt. De gamle parforhold, boliger, ting, kultur, også natur – efter et par dages flotte udsigter fandt jeg at jeg egentlig syntes bedre om danske, smilende kyster med mildere sandstrande, frodig skov, grønne enge og bakker, årstidernes skiften – men stadig er farvel OK, alt bliver bånd, vane, tomt her så snart vi går mere i clinch. Selv det vi selv skaber gør. Det er dog stadig det jeg holder mest af, og det er jo godt, for det skal videre, siger nattenyt, som tit og ofte har sat tid på uden jeg har grebet det... altså: billedkunsten er nær fodfæste, men resten "er max 8 år", dvs. 5-10 år før det kan *begynde* at få det. I det store og hele er samlet 18 år ikke urealistisk, det passer også ret godt *bagud*. Men – farvel til alt først før genstart. Evas død var stop som nu genstart. Når farvel føles så stærkt er det svært at forestille sig at *nogetsomhelst* vil føles interessant igen. Veninden med den påførte gæld kom meget op at vende igen, nu det er alvor efter 11.11.11. Jeg var lidt træt af at høre om sorger med alt omkring racekattene og så pludselig så tydeligt efter min egen proces hendes "væren nogen, men anderledes" via kattene, hendes "viser", på udstillingerne. Ordene væltede ud:

"Hvad har du gang i? Dem du færdes imellem dér er jo slet ikke dig med deres vildfarne tingsliggøren dyrene, det tapper dig og skal dø, med nepotiske dommere og klubledere. Prøver du at lave hele den verden om? Velbekomme! Det er sveda derfor dine fine katte bliver syge/dør når de bliver solgt – og banken stadig la'r dig hænge i den skiderik hvis gæld du så må betale så du må vende hver mønt! Nyd dog dyrene selv!" Sådan, kort gengivet. Men så enkelt var det jo ikke, for hun *er* netop en af sanørerne, og kattene er målrettet fremavlede indedyr, så kontrollen med dem er ret OK. Det er dyr der har valgt et overgangsliv før menneske, hun er distributionscentral og ved at komme fri af skiderikken på individuel vis... og så kom frisættelsen af Torrig lige netop for mig, aldrig en tung byrde, hang bare ved. Xy boede der for de faste udgifter, men jeg stod stadig som ejer og ville gerne helt fri, det skete bare ikke. Pludselig forstod han en morgen at han ikke skulle

noget med huset, bare væk, at det kun var farvel til en *gammel* drøm og at det var derfor huset "ikke ville være med til noget". Vel også til at vi havde fået lige *det* op under neglene.

Retfærdigvis var det mig der besluttede at købe det fordi jeg kunne og han fablede om den dér gamle drøm. Altid godt at se nærmere på. Det står altsammen i Ssp, og den lille del jeg kunne supplere med blev afsluttet definitivt for mig 15.09.17. Huset havde drillet ham voldsomt på sidsten – omkring 11.11.11 – og NU var det UD. Vi har lige fået aftalt salg til nedrivning, får ovenikøbet et par slanter med! Det hus har rent faktisk ikke kostet os en øre, tværtimod. Klamren giver sære, sollogiske reaktioner. Kort før Eva døde mærkede jeg en øm tommelsene i venstre hånd, når jeg skruede låg af. Øh, jeg havde ikke anstrengt den...? Hun døde og tommelen blev springfinger før det gik væk. Venstre tommel = aller-inderste identitet. Da jeg skulle slippe bog og viseforestilling (se 2.nov) mærkede jeg ømme sener i højre hånd, først til lang-, så også ringfinger når jeg vred en klud. De er stadig ømme, men ikke når jeg bare bruger fingrene. Og som med "slip alt *Eva*", en døende fremtid, kom det først lige i forløbet. Da jeg i 90'erne begyndte at meditere mærkede jeg altid på et vist stadium at de opadvendte hænder spændte som "grådige kløer".

Jeg slap – og det kom igen så snart jeg var uopmærksom. Alle andre end tommel på højre hånd har med verden om os at gøre. "Hvilespænding", ha! I skrivende stund er ømheden så småt ved at fortage sig i de overanstrengte seneskeder. *Det* er da dybderens! DJ nævner en passant en anelse han har som står meget klar for mig nu. Jorden har *også* været hankønnets træningsplads. De 2 stærkt fysisk opdelt køn her på Jorden er usædvanligt i universet hvor alt hidtil har været f med mer eller mindre m energi, hankøn er meget eftertragtet, hvilket Jorden sandelig har båret præg af siden matriarkaterne. Erfaringerne er nu gjort, vi går mod bedre balance, men universet kunne ikke have undværet dem, selvom vi f mikroer nok kunne have undværet visse ulemper ved muskelsvage, men seje at være sat til kun at støtte m, muskelstærk men mindre sej, med sin særlige skjulte fordel. Det giver extra mening i hvorfor SB altid har inkarneret som OK-mand. Med "Farvel" som akse kommer nu "Alles Lod" fra K som modvægt til "Buret". Nov-Adamus nævnte nemlig at nu vil vore indre mestre *begynde* at slippe os ud. Det passer fortræffeligt med *min* tidslinje:

Eva og jeg genforenede i år + oplevelserne i/med K. Hidtil er vi blevet hindret af kærlighed – først modning, intet måtte forstyrre den, for realisation er målet. Men nu er processen sikker, vi er vise nok, *de sidste temaer rasler af*, jotak, det har jeg bemærket... vil Eva i mig nu virkelig få fodfæste lige så stille... og "vil jeg se det før jeg tror det?!"

18.11.0587

ALLES LOD

Jeg vil så gerne dele min rigdoms hele flod fra min sjæl
Billeder, vers fyldt med kærlighed, herlighed, hjertespejlvæld
Hvor'r I, I der kan tage det og som vil ha'n refleks af Jer selv
Sku' den ene berige mig, frie mig af mit mørkes hvælv

Sådan kan vi tvivle på vores værdi
bare fordi ingen døre går op
Hvad har dog det om nogen vil høre
med sagen at gøre
ingen er et flop

Gud er så uransagelig, tit ubehagelig for os, der er små
Oftest må man bare bøje sig, føje sig, tidløst se på
Skønhed har ingen grænser når vi blot renser for småligt motiv
Rent guld kan bare være guld, hver hånd fuld, alles lod og liv

8. AT

Julemåneden er lige begyndt med følelsen af at minimum de næste 3 mdr. handler om at blive helt færdig efter 11.11.11: ind-til-benet afslutninger, som Torrig. Natnyt siger at skriveriet gør mit livs kluntede handlekraft fuldt bevidst, meningsfuld og derved adræt omsider og samtidig fuldmøder et talent som jeg ikke har været helt så bevidst om: forfatteren. Jf til en ny tids modus efter et helt livs forberedelse. Jeg har faktisk også mest lyst til at skrive, så det er det jeg gør. Udgivelse? Hvad kommer det sagen ved? Tanken er en begrænsning for al *min* kreativitet. Det er nærmest som om mit liv først skal begynde nu. Igen, for selvfølgelig har jeg før følt noget sådant, blot støt dybere – jeg så altid til fra kulissen. F.x. har jeg været berørt af alle de spil som jeg nu ser rase om mig, men kun lige, selv i mine unge år fik de aldrig fat. Hvor andre slås i/efter parforhold om alt muligt eller årelades økonomisk ifm. huse der klæber til dem – hos mig kun skygger. Dét er intet savn! Men hvad resterer så? Bundne ressourcer som arven efter mor – hvilken metafor – endnu ufordelt. Min syge søster ønskede at påtage sig fuldmagten, vil gerne styre, men kræfterne slår ikke helt til.

Jeg anede det, men hun er fin nok og kan gerne for mig få lov at slippe i sit tempo *principielt* = let irritation over den uhæftede ende, igen en skygge. Disse ender... i drømme ville min søster være min hensygnende tendens til at ville kontrollere, som med lavere frekvens hæmmer energiens frie flyden. Så hvor styrer jeg? Tja, "*principielt*". Ellers? Jeg kunne godt tænke mig at være tidløs. De gamle troldmænd vidste hvordan. De flyttede bare samlepunktet, samlede de respektive bevidsthedsfibre i menneskets "skive" i boblen med passende udenfor til opfattelsen. Deres viden var gammel modus der underbyggede ego og magt for meget på vejen, men det her er da bare praktisk, og selv længe efter Eden blev vi meget ældre end nu iflg. GT (nej, GT er *ikke* skrevet af idioter). At dø kan jeg, hm, leve med, det er trods alt et større spring; men forfald for hjælpeløs at dratte af pinden smager af ikke at have bestået opgaven, så jeg arbejder på sagen, mens jeg konstaterer spejles dalende kvalitet. Jeg spurgte ind til det i aftes. Svar: havde jeg kun villet realisation havde jeg nok ret hurtigt mestret det, især i den gamle tids frekvens, fik jo tilbudet ifm. Livingonlight '03. Men jeg har valgt *både* at være transformator for gamle energier og pionér.

Det nødvendiggør en vis væren i dem i gennemlevelsen af løftet, ellers har jeg for lidt indflydelse. Fokus kan altså ikke bare rykkes væk. Kun ved at slippe selv, men forblive influeret, som søn 1. Det var også det SB gjorde, han tillod sig dog at bestemme småting, f.x. ingen grå hår... ja, jeg er meget beskyttet til opgaven, tak. Pioneren gør, jeg stadig føler *passion* overfor mine evner, ikke *ambition*, hvilket jeg ellers har skældt mig selv ud for – før. Så opgaven er slip, og når arven er fordelt har jeg sluppet én fis mere, pfuiiii... ingen ved heller hvilken vej den ny tid vil gå. Der kan blive brug for nogle ældre f rollemodeller. Som de ældre mænd blev attraktive i hankønnet træningstid kan de ældre kvinder blive – helst ikke sex-symboler, tak – men attraktive f symboler i en ny, afbalanceret tids start. Det var de jo i matriarkaterne. Forresten var min kunstneriske møster som jeg holdt meget af og følte en vis lighed med en smuk kvinde lige til de allersidste år. Som 75-årig sprang hun ud som statist og spillede en bims gammel kone – som skrevet til hende – møster var grel: 0 analytiske evner, dermed nær 0 jf, sjov, overfladisk, egoist, forfængelig, krukke... og mere tro imod den/det hun var end flertallet. Umuligt andet med 0+0, en streng lærer. Skønhed har ikke ret meget med glat overflade at gøre, nej, det er også mere styrke og sangstemme jeg frygter at miste. Men hvem ved, det tegner til en magisk tid hvor vor største hæmsko kan være vore erfaringer. Hihi, s/h, m/f, +/-, alle de forsøg på betegnelser. Der skal være nogen association for at kunne forklare noget, jeg prøver at gå videre med m/f fra nu af og se hvad der sker. S associeres i for høj grad med "ond", skønt det egentlig bare = helt ubevidst, mørklagt. "Ondt/godt" er en meget variabel størrelse. Ondt "gør ondt", men kan være godt og omvendt. Ondt er overflade, fysisk påvirkende temaer. Og dem ved m alt om, om m så sidder i en kvinde eller en mand. Jeg mindes en Tobias-(præ-Adamus)historie, der befæster "hankønnet træningsplads" fra sidst i "TIL".

Moderen, *matriarkater* vejledte oprindelig børnene, men til hendes store sorg udartede de, så hun nedlagde hvervet og overdrog Faderen, *patriarkater* sagen. Han drog ud og... fejlede lige stort og udsatte hele tiden hjemrejsen i skam. Nu samarbejder de om at bringe børnene på ret køl...

6. december 2018... 24/11 var jeg lige ”gift med økonomichefen”, 1. status-hint. 2. hint 2/12: ”Bliv hjemme, status med bogholderen” fra et computer-firma jeg engang arbejdede i – noget skulle gå i gang, og natten 4.-5. december kom rykket fra slut- til startfelt. Smuglet i kister... skal noget død bringes til ende? Kendte omgivelser, dog ukendte, en sær drøm om at få tilgang til alt det ”skrevet i min bog før jeg blev født” som hidtil havde været holdt utilgængeligt: højere korridorer, extra RAM til det HELE, forfatter, visekunstner. AlMa præsenterede et lokale for mig og spurgte hvad jeg ville have for at optræde! Jeg har jo lige fået besked om at slippe det, endda følt lettelse? Hvad har du gang i, AlMa? Der skal slippes *helt*, før AlMa kan tage over. Og hvornår lærer jeg dog at stop altid kun er midlertid mens jeg bliver 1 nøk mere ét med AlMa? Oppe hvor jeg typisk altid har færdes er der kun flow. Således ikke på Jorden. Dér hakkes alting i bidder. Tygge, kvase. Mig ikke forstå – viserne hang intimt sammen med resten, hvorfor skulle de så ikke være med?! ”Ikke tid nu, Lissen, ikke tid. Hvad er tid???” Nå, det var status vi kom fra. Hvor står jeg så?

Der er traditionsrige indvielsestrin på Vejen. Dem jeg kender til (teosofiske) holdt jeg op mod mit livsforløb, erkendelser, Adamus, DJ, søn 2s intuitioner... mine sønner, xx, xy og jeg er på vej til 5. indvielsestrin, analogt med Yeshuas korstur inden mesterskabet. DJ kørte efter det gamle system og blev fri, realiseret, men tiden er nu til at mestrene bliver her og virker, efter. Nu *ved* jeg at det er i gang. Før var jeg kun overbevist derom. Jeg har medfølelse med de derude, jeg ser at skiftet slut/start bevirker megen sygdom, ulykker og død. Slutopgør, de opblæste m/f'er ud, Maria, den sande f ind... og læbe-hamskifte igen... noget slår mig lige **her 7. december**: Y døde langfredag for ca. 1986 år siden. SB døde påskelørdag (sært sammenfald?) '11, og i DgK 11. hellignat før jul '11 forevistes det – SB trak sig baglæns op i skyerne og kunne ikke indhentes, hvor stærkt xx og jeg så end ”løb”... dette, foruden min ”død” i DgK, var et hint om min levende død/tilbagetrukthed med xy. Kristus blev jf igennem mig i mar '18, og jeg genforenedes nov med ”Eva”, fremtid. (Ssp). Jeg følger mestrenes Mester, naturligvis... jeg har jo forlængst indgået en aftale om at løfte med.

Mon jeg først kommer i gang for alvor samtidig med ham? Om 13-14 år? Så er jeg 75, som moster da *hun* spillede bims; men jeg vil sør'me godt arbejde direkte for Kristus... livet er et mysterium, dumt at behandle som andet. Tilbage til status. Måske skulle jeg prøve Visens Venner igen? Efter 20 års fravær... de har flere afdelinger jeg ku' snuse til, afhængigt af AlMas kommentarer i nat. ”Strukturerne til mig er kun lige ved at opføres” og hm, lidt ambivalens, ”set før”, manglende stråleglans... men jeg snusede og fandt en lokal afdeling, hurra, hul igennem straks, modsat da jeg prøvede for få år siden. Jeg mailede... de var passive, sad og skrålede de gamle viser, optrædende var fra det etablerede. Jeg var lige ved at eksplodere ved fantasien om at ase alene 60 år til, overvejede at gå agurk og lade mig indlægge – men mailede hvorvidt de var bekendt med mere aktive lokale? Henvisning straks, jeg skulle vel bare lige have det kuldechok – hvorfor skulle det også gå helt uden arbejdsindsats, det *er* jo livet, jeg er bare så træt af krinkelkroge og mange års nitter. Jeg kan jo sige mig selv at alle er meget nær bundlinjen, og nogle vil ikke længere.

De anviste muligheder førte videre til noget med mere guf i, men stråleglansen udeblev. Skal jeg den her eller anden vej, AlMa? Nattenyt **8. decembers morgen** var spooky, til jeg fik nærlæst det. Nok fordi jeg nærmest kun lige er ved at stikke en ligblå tå udenfor kisten. Visionerne om den ny tid ligner ikke rigtig det derude. Mine ligklæder slører, eller deres, just ikke særlig tiltrækkende. Det samme som det jeg forlod i sin tid skal jeg nu tage op igen... men med håbet om nye åbninger for mig som ikke var der da. Jeg sendte en tilmelding til Visens Venner Glostrups første åbne arrangement 18. januar '19. I går sendte jeg forresten også en sms til xy, der jo snart skal flytte fra Torrig, at jeg ville stille hvis han ønskede en flyttehjælper. Om natten ”rumsterede han på loftet”, vel med flyttekasser, viste sig også i min dør for at minde mig om at komme afsted... eller spørge

om jeg virkelig ville...? Jeg indrømmer jeg ikke er vild med tanken, men får han virkelig brug for mig vil jeg da være der. Min begældede veninde har været meget på skærmen på sidsten. I går "faldt dommen". Hun må afdrage også hans gæld, ellers går alt hvad hun elsker på tvang.

Al den tid vi har kendt hinanden har ingen af os forstået hvorfor pokker hun ikke kunne komme fri af ham, få delt gælden op, det syntes så komplet urimeligt. Men hankønnets træningsplanet findes jo også i kvindens m side. Da hun gik ind i forholdet vidste hun udmærket, han havde "s temaer" såvel som attraktive sider. Hun håbede de ville arbejdes væk, og han sled virkelig med det men kunne ikke, for skønt hun er meget m/f er hun også tapokysp. ? Ja, hans modsætning, i fortid indgik vi parforhold med supplerende roller, lærte af hinanden og såede frø, men fastholdt så i rollen. De måtte skilles. Vi må desuden indse at meget befrielsesarbejde i vor specielle tid er kollektivt – som 8 afsnit oppe med tidløshed. Han arbejder *også* med løftet – ved ret h (m/f duer ikke her) at udleve tidens psykopat-karma, en mild Hitler. Og der *er* tunge karmiske aftaler vi må betale af på på forskellig vis: hun, inderste køn, skaber ny tids "inderside", afdrager egen + hans gæld, fs hjælper-opgave og investering i den fremtid hun *så* via ham = sin egen m side, befriet af psykopattapokysp. Nær eller fjern, hun påvirker hans indre ressourcer – stadigvæk.

Hans livline til ny tid er hende: "Vil du *nu* påtage dig eget ansvar?", og *han* renoverede hendes hus til befrielsen. Det gjort, måtte han gå. (Meget lignende min ligfærd med udbrændte xy. Han havde ingen gældsposter, vi var gældfri, men på støtten. Vi var nærmest døde og hjemløse på Jorden, i et døende hus jeg købte og *mest* søgte at starte på at forbedre – og måtte forlade.) I går sagde min xx at hun vist havde været "for nem". Jeg blev lidt gal, den partners dåd må bare slet ikke findes... men tja, den gør, og det er ansvarsløst at gå *ind* i. Her var der dog tale om en karmisk *farvel*-investering der giver frihed i al fremtid, sandsynligvis snarligt. Vi ser. De "hænger" begge endnu. I de højere energier er det stærkere flow i gang – jeg sidder ikke og anbefaler bare at afdrage andres gæld! Det går stærkt nu – **9. december**, og VVG er på plads, jeg er endda inviteret til "hulemøde" i jan, ville jo ellers snuse lidt først, men talte over mig og blev shanghajat. Alt lægger sig i jan, og næppe bare fordi dec er juletravl. Iflg. i nat er der 3 dages introvers i anmarch samtidig med de numeriske energier 10, 11, 12. Neutral adfærd, rolig gåen på jorden, skriven, malen OK.

Javel, og **SÅ**: søn 1 fandt noget på youtube som han gerne ville se med mig i går. Jeg tror squ Atlantis' hovedstad er lokaliseret, fuldstændig frilagt endda: "Afrikas Øje" i Mauretania – hvis legendariske 1. konge hed – Atlas. Bjergene nord for hedder også Atlas-bjergene. Atlantis skulle efter sigende bare betyde Atlas' by. Herodot, betragtet som "historieskrivningens fader", betragtet som lige så seriøs som Solon og Platon (når lige undtages Atlantis?!), lavede endda et fremragende kort for ca. 2500 år siden hvor navnet tydeligt *står* på området. Hvorfor har jeg aldrig hørt *det* før? Kortet er fuldt tilgængeligt, ikke som så meget andet holdt tilbage for almenheden. Mystisk. Det er længe blevet sagt at Atlantis ville "stige af havet igen" i vor tid, andre, undersøiske, rester af ø-riget synes genfundet (underkendt, ingen "seriøse" vil forbindes med den myte); men lige dér, i fuldt dagslys... før Gemini tog billeder ude fra rummet i 1965 og stedet blev "Afrikas Øje" kunne det dog ikke være opdaget. Det er umuligt at se fra, på jorden og ligger i et fjernt ørkenområde nu. Søg "Atlantis documented, Eye of Sahara" på youtube og se videoen med Jimmy, Bright Insight.

Nå, og hvad så om det er Atlantis? Det er jo bare... nej, det er ikke. Det var en højteknologisk civilisation, og dets indbyggere var i al fald i min sjælefamilie fjerne kusiner og fætre, for jeg har set erindringer derfra hos os. At min søn fandt den video er ikke tilfældigt. Gamle erindringer genfindes i stille snigende strøm på vej mod fuld sjælskontakt igen, og jeg nægter at sove i timen. I øvrigt godnat! **11. december**, i går morges "så" jeg på mine sønners Atlantis-liv. Og så en laaang video mere, anbefalet af søn 1, JRE 872, youtube, Graham Hancock og Randall Carlson om syndfloder, vel forårsaget af asteroider fra det bælte vi årligt passerer i juni/juli og igen okt/nov. Sandsynligheden for at få en større fuldtræffer er faktisk stor – sket. Som det var en komet der stoppede dinoerne var det også noget lignende der udryddede halvdelen af faunaen i sidste store

istid, sluttede den, faktisk, for 12.900 år siden, og som kan have forårsaget også Atlantis' undergang for 11.600 år siden, noget til at svække/smelte isdæmninger og give vulkanudbrud. Billeder taget højt oppefra taler deres tydelige sprog om gigantiske oversvømmelser, vist overalt på Jorden.

Det her dukker selvfølgelig op i mit – alles – univers nu fordi vi er ved at overvinde dette fælles urtraume på vej baglæns op i frekvens. Meget i familie med dramadage fvt. under 21.nov. Hancock virkede forresten for højfrekvent til det hele... nattenyt derpå var at jeg skulle undlade at se ind på tidligere existenser for sønnesjæle lige nu. Kh er blandet ind i, det er *den* der "binder min mødrearv", og jeg skal være mest muligt flydende spirituelt. Nåja, jeg havde en masse småting jeg godt ville have ordnet i stedet. Og så faldt det mig ind at stille Hancock et ? ang. Velikovsky. Men det ændrede sig i stedet til nogle kommentarer om epilepsi og ascension, da jeg så hans blog. Han havde lagt nogle iagttagelser ud om sine sidste oplevelser med Ayahuasca, en plante hvis ånd vejleder med visioner til personlig udvikling. Han forstod dem åbenbart ikke helt, men det gjorde jeg – nu. Han bør ascendere, men vil han? Robin Williams var ikke klar... Jeg skrev at det var den besked han fik. A ku'tt la' vær'. Det var så tydeligt. Ingen andre i strengen nævnte det. Var de sorteret fra? Er vi så få? (14/12: jeg var kommet på = vi er få, eller andre holder bøtte.)

Kollektive traumer *kan* have givet stødet til alle Syndefaldsmyter: uddrivelsen af Edens Have – og sagnomspundne Lemuria/Mu's undergang = istids-syndfloder inkl. vulkanudbrud, Syndflodsmyter, Atlantis med, Nfra og Sfra. Hvad hvornår er svært at afgøre, de *sidste 3 globale* vandkatastrofer ligger ca. 15.000, 12.900 og 11.600 år agterude. Beretningerne findes overalt i forskellige udgaver, vise fortællinger om at forhindre gentagelser. Med tidens amnesi blev de til (evt. religiøse) myter man bare skulle tro på. Mange fyldt med kontrol, skyld, mistro, vrede imod kundskab – det var ofte de fornuftig-vise, der arvede resterne efter katastrofer, jæger-samler-fødder, set ned på og udbyttet af overklasser med sans for magt fremfor sund fornuft. Den sædvanlige intellektuelle stupiditet. Og måske var der centre hvor specialiseret viden havde været sikret, men meget blev irrelevant og glemte, eller destrueret af primitivere efterkommere. Overlevelse kommer først, globale traumer vil trække ned meget længe. Kundskab er ganske rigtigt noget der skal kunne bæres, beretter ikke alle myter om amoral og ufornuft hos umodnede magthavere lige inden... hvad insinuerer jeg?

At vi selv tiltrak ulykkerne? Ja. Også meteorer, udover mere jordnære krigskatastrofer? Bestemt. Vor ku er en stærk magnet for fryd såvel som fråde. Oprindeligt gav s/h "guderne" os mange gaver, indsigter for at lette livet her som vi ikke kunne have fået ellers. Ikke klogt, blev læren, ergo exit, og "Gud sendte syndfloden." Afrydning. Men i alle kulturer blev også nogle retfærdige advaret på forhånd. Hvem skulle ellers beskrive hændelsen... hihi – *de* befolkede så Jorden. Om igen uden snyd. Jeg håber regnbue-løftet til Noah ikke er en and... iskalotten er langt mindre nu og "guderne" ryddede alt efter sig (eller lærlingene gjorde det sidste). De trak sig fra mere roderi, og først nu kan vi selv rode lignende... men en modning synes dog at være sket. Jorden er ikke blevet splittet ad. Natnyt: hard- og software er blevet forbedret ved afrydelsen af det gamle kollektive traume, der er øget lungekapaletitet til *ÅNDE*-drættet. Tak. Bedre sangbund, stærkere synskhed. Nærmest straks-kropssvar på intentioner af □ ▢ Giv hid! I nat, 13/12, er 1. hellignat før Jul... og her kommer "Guds Øje" fra '99, passende – men på *engelsk*, for nuancen...

18.11.0269a

THE EYE OF GOD

I had me a chat with God one day
for inspirational purposes, see
and God said to paint myself, so I did
that is – current edition of me

”- and when you have finished”, God carried on
”- then you go painting me.”
I got lost in thought cos' God's everything
without – within – he and she

Where's the most sacred place on Earth
Where is the holiest gate
Beyond the eyes in the mirror of the soul
The dot that's as black as black fate

Look very carefully and you may see
light shining in the dark
That's God looking through your peephole
into your daydreams just for the lark

But you must WANT to see, keep it up
'r else you won't see a thing
God's eyes work both ways
the light of the One's pouring out from the pupil's hub

Yes, God's eyes work both ways
The purest love's beaming out from the pupil's hub

9. STÅ

1. Hellignat 14. december, og natnyt indtil 5.jan er nu om '19... mens jeg skrev om Dryas og Atlantis dukkede erindringer/viden lige så stille op, og jeg sad med et kæmpe overblik og *vidste*. Og læste så at DJ's lærer mente der måtte være sket noget der fik os til at rykke væk fra den oprindelige position på vor boble, "silent knowledge", til permanent "rational", at ræsonnere, tydeligt set derfra (og omvendt – ledere *af format*, ofte ukendte, ligger *midt* i silke eller rat og kan skifte imellem dem modsat andre...). "Concern" (hi-hi, tvetydigt) ligger på vej til rat, og retur til silke ligger "Pure Understanding", at der er mange mulige rats. Vejen ind i og ud af alle traumer! Rat lindrer med sin illusion om kontrol, og alle vil bare glemme smerte nu som da. Myterne synes både rat og ihærdige forsøg på at modvirke fastfrysen dér fra længere tids miljø-uro. Men var vi end i trykke huler f.x., ude var der traumer. Forfra, og angst og afmagt op i ku. Der er ingen tilfældigheder. "Tilfælde" er Ole Lukøje, sin egen religion. Lederne af eksperimentet ville stampe alle minder ud om bjørnetjenesterne, senere i mindre målestok, hekseforfølgelser, krige... hovedstrømningen kultiveredes så den ikke blev afsporet – den helt ned i stoffet, forglemmelsen. Hvorfor skulle mikroerne dérnede? Hvis lederne (Ssp 11) så sig tvunget støt mere ned i stoffet oppe på deres niveau ville et forsøg med mikroer der blev det ultimativt være logisk. Ville de te sig lige tåbeligt når de kom op af det igen eller ville turen gennem stoffet forny, forløse dem? Skulle/kunne det faktisk ikke undgås ville den metode være klog, hurtig, måske endda fjerne entiteternes ildmurs-traume, hovedproblemet? Ville det endda naturligt være næste skabelsesled? Så var det jo bare om at understøtte den naturlige strømning, sikre "de retfærdige" og begrænse de u-. Ikke 100%, udfordring er godt, men nok til ikke at afspore helt, selv ikke med krige, startet af de u-, der vidste at drage fordel af traumer – og hvor retfærdige i *hvert* fald *ikke* går fri. Sjovt nok ved såkaldt "primitive" at Jorden i sig selv renser, heler, hel begravelse + lignende tiltag hører til metoderne. Efter nattenyt forstod jeg pludselig noget fra jeg var 19. Gift med, skilt fra, drømt om jævnlige siden. Det nærmeste jeg til i dag kom det var "gådefuld". Nu: han VAR urtraumet. Amnesisk med alt der ikke var rart eller uoverkommeligt at forholde sig til, "alvis" svævende over Jorden (u/jf, f, ulinear!), manglende overskud, GT-agtig hypnotisk charme, materialistisk spirituel, villen-være "nogen"... puh, jeg genkender noget fra mig selv □ □ men omsider drager det af. (Øh, han var altså *også* virkeligt intuitiv, godhjertet, kærlig på jordisk vis og en skøn sanger...) Jeg synes ærlig talt det var ret synsk at vælge det forsidebillede fra starten af, det har da vist sig at illudere meget mere end krystalenergien. Efter gen-genlæsning af Kry ses at Syndfloden har banket på siden kap. 3 i kølvandet på Rødkam (Syndefalds- og Syndflodsmyterne forløses... Whoosh)... natnyt siger at alt det extra mudder skal ud af auraen, hm... jeg vil tilbage til "silke". **15. december**, og hvorfor fik jeg børn? Jeg havde valget, har aldrig været særlig Mmmmoderlig, jeg vidste bare at jeg skulle have, ikke hvorfor. Børn er vore største læremestre, jeg fødte mine bedste hjælpere udover mine x'r – Eva og sønner, søn 1 som har valgt stor id med stoffet, meget mat af at højne det, søn 2 som har valgt distanceret eksperimenteren med det, altid "ville være magiker", manifestere. Som det første eksperimenterer han med at manifestere *sin krop*. Jeg kikkede lidt mere på min nylige status... hvad ønskede jeg egentlig at manifestere til efter realisationen? Alt derude føles ligesom i gang og vil bare vise sig, og ting siger mig ikke det store. Men jeg vil gerne være bedre klar end jeg føler mig nu, så mine ønsker går mest på min fysik. Og natnyt peger på "ham" lige p.t. Han *er* den ny energi, jeg er klar nu og værsgod at gå i gang. Altså studerer jeg lige nu hans metode, vi er jo hinandens hjælpere. Det er spændende at eksperimenterer... **og gav mig her, 17.-18. december**, en virkelig god erkendelse. Her på falderebet bliver alle ting af ego-karakter tunge og synlige. Jeg fik en drøm som jeg i skræk for at træde galt over-fortolkede og var lige ved at stoppe eksperimenterne. Alle skræk-projektionerne gøede simpelthen. Jeg faldt dog ned med lidt tids eftertanke og yderligere efter en snak med søn 2. Jeg havde bare lagt vægten det forkerte *sted* i

eksperimentet. Den slags detaljer bliver meget vigtige når man taler marginaler, her hvor Yeshua er i genopstandelse, og **alle gamle programmer** til kroppen (helst skal være) afdøde!

Søn 2s system er korrekt, universelt. Han har meget selv fundet frem til det alle andre søgende har fundet, som jeg blev metodisk ført ind i og bruger. OG hans metafor i min drøm: **"han"** hænger fast i at ville **styre** sin krop, og det kan jeg hjælpe **"ham"** med – at slippe. Før kommer **"han"** ikke videre. Hihi. Tak for drømmene! Der er stor forskel på at ville styre og at lade manifestationen komme til... projektet er OK. Har mænd det generelt lettere med deres krop? De bryder sig sjældent om at tabe håret, den "småting", godt *det* ikke er mig, men de fleste opgiver da kampen. Krop har syntes mere en kvindeting længe – men med alle de bodybuilder-mænd med store indre kvinder går det vist lige op p.t. med hhv. at bekæmpe og acceptere aldrig. Mon ikke det med krop og kvinde har at gøre med at kroppen var det eneste der kunne influeres med i den patriarkalske tid vi har haft? Det har måske været lignende under matriarkaterne for mændene! Alt dette ændrer sig nu med afbalanceringen... det sidste Yeshua ofrede før realisation var den *patriarkalske* krop! □ □

Dengang kunne den ny modus kun tilgås med gammeldaws død. I dag kan det foregå levende, jeg har været noget længere død end Y, men først nu ofrer jeg det sidste kropstyranni. Er det så svært, vi af og til føler os modne til indlæggelse på den her vej? (Kh: "føler?") □ □ Hov, retur til 7. december... Graviditetstid. ??? Jo, noget afgørende går op for os = undfangelse, derpå går der ca. 9 mdr. før det er søsat. SB døde slut april Påske '11, men havde adviseret mig flere gange om sin/min snarlige levendedød, jeg begreb bare ikke. Påske => Jul = 9 mdr. Da blev jeg adviseret 11. hellignat før Jul om *min* "død" (DgK). Desuden om at nov '12 slap jeg xx og indledte xy. Jeg følte mig døende i årene op til '11, blev trukket væk, ind fra alt hvad jeg havde id med... ja, "døde" da, fremtid/Eva først, juni '12. Også hun havde været døende længe, det så vi bare ikke, vel ikke så svært. Som inkarnation af vor fælles sjæl kan man godt sige hun døde for mig. Jeg *færdigdøde* så i 5 år med xy til sep '17 hvor også mor døde. 24. marts '18 fik Kristus så jf bl.a. igennem mig "ifm. fødsel af en stor, smuk kat", og nov blev jeg genforenet med en ren fremtid (Eva) i Kroatien.

Min katte-avlerveninde lader til at have større betydning end som så for mig og vice versa. Hun har flere kuld på vej, jeg har drømt om det nys, og jeg er under åndelig genfødsel... ->GYS<- **20. december**, og efter eksperimenteren 18.-19. med vægt det rette sted og ikke mindst områdeplacering mere i overensstemmelse med *mig* fik jeg en helt vidunderlig, bekræftende drøm. Jeg har lige overflødiggjort sjælen, men skal her være meget vågen for ikke at falde tilbage i gamle uvaner. Kommandovejen oppefra i den teosofiske model er: Monade-Atma-Buddhi-sjæl/mentalitet-personlighed-emotioner-instinkter, de sidste 3 med deres læs af programmer. Så lige nu er jeg ved at overgå til Buddhi-styring, mere Ma, faktisk, a la Maria, som viser sig som en kvinde af *format*. Egentlig Den store Moder. Det giver hektisk aktivitet også i min ydre sfære, temaer som jeg skal tage mig af. Mine sønner er typisk overbringerne, og samtidig hjælper jeg min katteveninde med at bekræfte hende i hendes egne fornemmelser af hvad der sker, så hun ikke kommer til at lave for mange tangenter i det liv *hendes* Ånd har valgt. *Ikke* lige *min* kop the.

Illustration: hun havde besøgt en hundekennel og var blevet mødt i entréen af 3 eksemplarer og refererede: "Der er ikke noget jeg elsker som at komme ind i et hus og blive væltet i entréen af 3 hunde der springer op ad mig." Mig, prompte: "Der er ikke noget jeg hader som at komme ind i et hus og blive væltet i entréen af 3 hunde der springer op ad mig!" Det grinede vi lidt ad. Jeg ved, det er hundepførsel, velkomst osv., men jeg ka'tte li'det. Så hellere en kat, og dog. Men endnu bedre ingen dyr, ikke engang undulater som jeg ellers nød at have indtil jeg opdagede hvor meget alle dyr må amputeres for at proppes ind i vore liv. Måske lige undtaget smånavere. Siden har jeg ikke haft dyr, det er også som at have små, egoistiske børn, og alt andet lige er EGO det mest betegnende ord. Indrøm! Det er ikke for deres skyld! De skal give os den jordiske kærlighed, vi aldrig kan få tilfredsstillet. Min venindes bedste årsag er at de også ønsker menneskehed og så er hun den ideelle kanal for overgangstilværelser. Måske er *jeg* så egentlig den reelle egoist!

Pludselig var der kontakt med xy efter lang tid. Kommunen skulle jo have en dato fra ham, men så gik der ged i alt med et nyt sted, bilen brød sammen, mulig smitte med fnat af en gammel kæreste... en veritabel fnat-epidemi er i gang i hele Europa, og lægerne har indrømmet at de ikke kan styre det. 4 ugers inkubation, og "intet kendt virker". (Hm, hvad med naturmetoder, svovl, Tea Tree oil?!) Så *hvis* han har det når han skal flytte, hjælper jeg ham ikke! Men han havde nu fundet et hus, manglede bare depositum. "Jamen, det har *jeg* da", sagde jeg... så nu skal "vækkelsen" bare dateres. Vi funderede lidt over fnat og enedes om at det er en fremragende hjælp til at holde sig isoleret og tage sig af sig selv, noget mange behøver, om de så ved det eller ej. Nu er det i al fald intet besvær at undskylde sig... og evt. hjemmefra i en uge i sommerhus er der smittefrit, når/hvis de kommer rensede hjem – også af div. snylteprogrammer fra matricen! Hm, Ægyptens 4. af 10 plager... katastrofemyte? Sikkert. Som det fremgår af ovf. behøver jeg ikke nyhedsmedier. Jeg glemmer at tænde, og hvad jeg skal vide kommer til mig, hvorfor besvære sig?

De fleste nyheder duer ikke til mig, jeg færdes ad andre korridorer. Forleden anbefalede en søn et youtube-klip. 3 timer, og måske for fantasifuldt, men inspireret. "New **Michael T**ellingner – some of the strangest discoveries ever made on Ancient Origins". Udviklingen siden Eden kogt ned, alt det jeg selv har været om, værdig status (*igen*) og forslag til mere valid fremtid: Ubuntu-bevægelsen, 0 pengemagt. **22. dec** sad jeg og læste i Hancock's "Underworld" - støn, 677 sider - om vor worldwide undersøiske fortid og Vedaernes ufattelige alder, hvem ved hvor langt over 12.000 år... og så fortalte én mig at forskere nu har fundet det meteor-nedslag på NV-Grønland for 12.900 år siden der udløste den voldsomste katastrofe siden dinoerne blev udryddet... mine egne gamle minder dalrer forbi i spredt uorden nat... **23. december** og en sær opvågning – fredfyldt som ikke helt i kroppen – en ting jeg ikke kunne bevæge. Jeg var i den og dog ikke, ikke bange, bare let undrende. En jernvilje bagom pressede sig så igennem, bed mig rent faktisk beslutsomt i ve. hånd som føltes meget lille, viljen meget stor, og straks var jeg til stede, normale proportioner, motorik.

Let chokeret vejtrækning fulgte, og jeg besluttede at snue lidt længere... og vågnede på helt normal vis senere. Når sjælen, en slags mindelag for div. liv til de slutrenses har opfyldt sin mission, tømmes og inkorporeres den i Antahkaranaen (regnbuebroen!), imens kan forbindelsen til kroppen vel være lidt usikker. 1.att. bliver en bevidst beslutning, uden tilgang til noget beslutsomt over sjælen dør vi; men noget bag Ma VIL opleve verdensskiftet – gennem Lissen. Der er squ lidt split personality over det. - Hancock er grundigt informativ, understreger indirekte at ALT må blive nyt fra nu af med alle de invalide gamle tilhæftninger i verden. Det *er* for let at vildlede på en centraliseret Åndløs styring, hvad nytter demokrati uden Ånd og lokalkendskab? Ingen styreform dur uden Ånd – og alle *med* dur. Den eneste måde at have ægte, naturlig jf på er gennem hvad vi *oplever* som ubesværet fungerende for os. Alt andet er én stor hypnose, helt ned i detaljen – især detaljen. Mine sønner har ikke spildt tiden ved at forlade det cirkus, tværtom. Indenfor alle områder har der været løjet, intrigeret og holdt nede i stivfrossen efter-istid for enhver pris.

Kun udvalgte inderkredse har været indviede. **24. december**, og nattenyt lægger vægt på at arbejde bevidst mht. at være her, manifestere kroppen, for den vil nemt blive udmattet ellers af energitab i denne lidt spinkle kontaktsituation. OK, så. Bevidst id med krop og stof. Og Glædelig Jul! Det blev en hyggelig aften hvor det halve selskab var sart eller træt. Jeg havde det udmærket. Men for 3. Jul i træk har anden været stigende utilfredsstillende, denne gang totalt. Vi blev enige om at det var slut. Endnu en dum tradition der afskaffes i den stille og rolige strøm af det sidste der takker af? Nattenyt sagde: "Døren kan ikke lukkes endeligt før de sidste rester er paraderet forbi, og vær ikke ked af tempoet, for de sidste sårskorper kan pilles af i ro og mag og småsår (fra operation gamle vaner) få barmhjertigt tid til at hele." Tja, jeg kunne godt lide and, *veltillavet*, men *ikke* sandelig godt undvære det. Hvilket ænderne givet også kan! Jeg mindes Shu-bi-du-ahs "Rap Jul". Hidr, hidr. "Bare ned med svesken og op på disken..." Julen har været begyndelsen på et helt nyt og samtidig endegyldigt bevidst liv i år. Langt interessantere end de forslidte gamle traditioner.

Den 26. december, og Hancock's Indien-beretning fra steder hvor jeg selv var i '98 og '99, blot uvidende modsat ham, bragte hele ånden dér tilbage til mig. Og der kom en AHA. I DK kender vi overhovedet ikke den kraftige oplevelse af spirituel energi som er til stede næsten overalt dér, især i Puttaparthi og hvor SB nylig har færdes, trods sygdom og usselhed (ofte et valg!). Med mit kendskab til de former den får, filtreret gennem religioner, har jeg kun oplevet dens *lavere* frekvente udgaver alle andre steder. Det har fået mig til meget at holde mig i den esoterisk nøgterne ende. Hvem vil være en hypnotiseret idiot? Til morgen gik det op for mig at denne energi, slået i hartkorn med pladderhypnose fordi dens ærlige godtro har været så nem at hægte løgn på, nu er OK for mig at overgive sig til omsider, fordi *jeg* er befriet af tingeltangel. Der er intet falsk ved at den er skøn at flyde med i. Åh, du godeste, hvor har jeg savnet den energi, Helligånden, Maria, der lige kommer og fylder mig op. Når jeg tænker på alle de mennesker som jeg har været nødt til at kalde til nøgternhed; men det var fint nok, de manglede at få siet skidt fra, som jeg. Dog – hårdt. Lungerne blev lige dobbelt så store... nej, ikke *dem!* □ □Nattenyt er eneste valide nyheder... og der bliver igen forberedt noget festligt i de indre gemakker som har med dette at gøre. For første gang længe har jeg på sidsten bare været glad. Der loves turbulens forude – ingen nyhed... men tænk hvis det igen bliver Ånden der sidder i toppen allevegne, blot endnu bedre, *indeni*. En styreform der virker! Sandt nyt! **29. december** og efter flere natte-opfordringer til at slippe Hancock ræsedes jeg igennem den til morgen. Jeg *ville* altså læse færdig, om så gamle uvaner (20.) jeg skulle passe på ikke at falde i! Egentlig pjat, alt jordisk er så flygtigt, sandhed den ene dag er latterlig uvidenhed næste; men jeg kunne lide hans intelligens og åbenhed. Privatpersonen er tydeligvis endnu mere åben, Ayahuasca osv... det mindede om mit eget liv, blot orkede *jeg* ikke at færdes i de forstokkede korridorer så længe som den dér stædige skotte. Jeg valgte ”sindssygdom” for længe siden. Ånderum. Hans foliant kan passende blive endnu en dør jeg lukker til fortiden. Før-istids civilisationer er for mig pure realitet, de var også DJ's aller-ur-ældste troldm/ks. Berøvet hvad de oprindeligt fik, eller havde haft med silk, måtte de selv møjsommeligt udforske Jordens sfære på den spirituelle vej retur, koste hvad det ville, og det kostede, men intet varer evigt. De yngre fandt *vejen*. Så hvor står *jeg* nu, ”Syndfloden revisited” på så mange måder? Med den 23. og 26.'s eksistentielle oplevelser af energier, identiske med de 2 første teosofiske ”stråler”, kraft/vilje og kærlighed/visdom, føler jeg mig nu konfronteret med DJ's ”intent”, ”hensigt”. Jeg ser den som den neutralere energi bag der vil opleve, allerede er i færd med det og ikke har noget specifikt at tilføje – og derfor må påkaldes, hvis den skal det – gennem Buddhi/Ma. En *højnet* AlMa. Jeg har faktisk ikke andet end en velfungerende robot (som jo bare er en opfattelse) og do liv at påkalde for, og begge synes at nærme sig i håndterlig hast. **Natnyt 30.-31. melder for første gang: roden i kerneenergiens strøm!** Salig silk! Hellignætterne spår om... juli? Hensigt = kærlighed = ultimativ integration, monaden, og frihed, for på oktavens øverste kendte plan kan vi alt i den. Det *vides* nu. Festen annonceret 26. vinker – i næste kapitel! Digt? Atlantis, da klart...

18.12.0588

GENSYN MED ATLANTIS

Hvad nu hvis Syndefaldet er sandt – vi virkelig forvistes fra Eden
Noget smuttet' og vi blev for kloge til at ase i en
have hos 'n dovenlars i Lilleasien
Bagude ildsværd, for traumer i Østen
minder om vidundere, lysende ved kysten
Skyld og forbandelse landed' på kvinden
Slave eller ej – alt var nemmere forinden

Hvad nu hvis Syndflodsmysten er sand og alt blev til intet i slammet
fordi meteorer lyn-tøede bræerne
fejede faunaen væk, sletted' træerne
Kværnende dyndhvirvler, sodslud fra oven
hvor strømmen flød nynnende langs vejen i skoven
Kunne vi gøre andet end glemme
Store som småfolk kom alle i klemme

Atlantis! En fabel, et modvilligt levn af minder fra gudernes æra
Lissom da er du nu Afrikas Øje
Gemini fanged' din ring fra det høje
Myter og sagn kommer op til bedømmelse
Tiden er til opgør med dom og forsømmelse
Modig er den der la'r være at fortrænge
men alt kan nok bæres nu, efter så længe

10. I

Rük, zug – **2. januar 2019**, og i kølvandet på '18 er der stadig syndflod. Nytårs ædegilde lettere aflyste al fornuftig disciplin, kun lige ved at retableres; men fint – jeg fik set ”The Principle”, udfordringen til videnskabens hidtidige paradigmer anbefalet af MT, og alt gik op i en højere enhed... selv mens jeg så den mærkede jeg distance, og min indre stemme kommenterende ”hvad spilder du dog tiden med det for? Det er jo bare jordisk bla-bla, kun til 1.att. skønt du af og til må hoppe tilbage fordi du ikke er skarp nok til at følge med.” Matematik er blot opfattelsens mentale byggesten, de ”beviser” den, men forandrer sig med den og ”beviser” så den ny opfattelse. Så begrænset, så opretholdende. Godt til en solid 1.att. til de der endnu har brug for den her på positionen, gid den var mere flexibel... filmen *betegner* dog endnu et skridt mod reintegreret Ånd, og skal jeg leve i den ny tid – en tid – er *det* da et must. Det var forresten lidt problematisk at få fat i den. *Skulle* jeg ikke spille tid med det? Tjah, skønt den var så ny, fra '14, var den sværere at få tilgang til end de dumme andre og ældre film = flertallet ønsker ikke at se den slags.

Jeg selv var kun lige skarp nok til at forstå den, og før vi går ad Åndens vej skal vi være... ikke nødvendigvis *så* skarpe, det kan være en slem ulempe, men nok. Et stærkt redskab til at kunne samle en opfattelse med i alle dette plans mulige dimensioner hvor denne 1.att. kun er den vi kollektivt har besluttet er ”eneste sunde”. Træningsbane – og pauseknop for de der er vokset fra den. Jeg vender hele tiden tilbage til DJ. De ny seere så alt det her for længe siden, lavede et sofistikeret og tidsreguleret system til at forlade det for de der var færdige, beskrev hvad videnskaben – den der ikke vil tolerere skygklapper – kun lige er ved at få færten af. Og dog er deres metode uddateret. Der er ikke brug for at forstærke positioner i 2.att. mere, fuldmodne højere selv kan selv finde dem når tid er via personlighedsbroen. De beskrev dog grænsen til 3. i forsøget på at definere hvad der var muligt/umuligt for mennesker at kende til: ved enhver kontakt med den følte de sig drænede, forvirrede (ufokus), frygtelig nedtrykte (egen lavfrekvens). Kroppen mistede spændstighed, evnen til nøgternt ræsonnement forlod dem og vandrede formålsløs væk.

3.att. (Kristus/krytalenergien) har 0 brugbar energi modsat 2. hvor de var eventyrere, opløftede, selv frygt for ukendt dimension gav energi... hvad er det nu lige, så mange (udbrændte) føler i dag? At definere grænsen til det højere plan er én ting, passere den en ganske anden, uanset metode. Det må vi blive klar til gradvis. 3. har altid banket på hos disciple, sensitive, i dag **HAMRER** den på hos *mange*. 3. nedlægger dem jævnlige, sjælen tømmes for de mange gamle livs power i passiv istf. aktiv villen, uddateret med broen... logisk: vi går *hjemad* i ellipsen. Højere selv sørger for os på uventet vis. DJ siger selv at der faktisk ikke kræves nogen lærer, **ØÅ** gør det, nagonal'en(/mesteren) letter kun forståelsen og bakker op, indtil vi kan selv. Depressioner skyldes i bund og grund højere selvs frihedsønske, for folk kan være i håbløse situationer uden at være deprimerede. På en eller anden måde nyder de stadig spændingen. Når de en dag har fået nok og højere selv vågner kommer dykket, der er jo ingen ende på begrænsningerne... uden forståelse er *jeg* fortabt, kan klare alt, bare jeg forstår, der er 0 grund til angst i denne proces (søn 1 er nået videre, behøver ikke forstå!)

Når vi er nået hertil kommer hjælpen, men vi skal kunne se det så vi kan tage imod den. Jeg er færdig med angst og nedtrykthed. Utålmodig, træt, sorg, lidt håbløs aot., men jeg ved hvordan jeg skal følge med og *gør* det. Hvor ville det dog også være idiotisk andet. 1) Hvad der sker er hurra, 2) **ØÅ** er stærkest, 3) jeg gider ikke at have det skidt, og mht. at følge med, her **3. januar 2019** gik noget i 24. marts-drømmen fra Ssp 12 igen op for mig ifm. nattenyt. Den drøm var squ lige så profetisk som DgK. Kik på afsnittet lige før 20.ds. – min venindes racekatte prutter lige killinger i læssevis, det blev altså spået i marts. Mens jeg sad og nussede den – nyfødte kæmpe kat i skødet (lige efter K!), tjattede den legesygt efter 3 tamme, hvide rotter oppe på køkkenbordet. Øhhh? Mig ikke forstå da, men min venindes katte er ”½menneskelige” og *alm.* rotter = ødelæggere, tidens tand i jf. Mit tidløs-projekt kunne være aktuelt – et højforædlet æterlegeme, hvorfor skulle det behøve

(eller gide!) bekæmpe lige så højet ”tidens tand”? Så + nattenyt meldes: fødselen af den bedre æterforsyning sket *lades* alt gammelt agter. Silk og rat har kontakt, det i sig selv bevarer.

AlMa sørger for (og råder om) din totale opretholdelse. Skål og Godt Nytår! Jeg lagde en hel del kortoplæg på '19 nytårssaften og dagene efter. De viste ikke overraskende et hussalg, omsorg for min spirituelle proces, samarbejde med en yngre mand (xy, søn(ner) også udholdenhed). Omkring efterår, *tidligst*, begyndende kreativt røre, muligvis samarbejde med en modpart. Mit skriveri *kan* blive aktuelt senere... jeg er stadig træt efter nytårssaften. Jeg følger rådene om at slappe af, spille, lade ske... SÅ kom tilbudet fra Lolland kommune. Huset overtages 1. feb til nedrivning, xy har rigelig tid til at sortere i ro og mag – med basis i ny bolig. Og jeg behøver ikke engang dukke op til noget af det, skal faktisk helst blive væk! Tak. **Natnyt 3. januar:** højere uddannelsessted. Ser ud gennem panoramavindue på for-areale, stor sø/sump, midt i på en ø står en urgammel, sort, hul, enorm eg med krogede tentakel-grene, om den står nogle sorte jernsøjler, måske 3. I mere diffus baggrund flere. Ser væk. Næste gang jeg ser har egen tabt grenene og fader ud, og den sidste nære, sorte, falliske powersøjle dratter om i søen... Hmmm, det var da et barsk varsel?

Nu-intuition: viser sig overfladisk i USA, *evt.* Kina-relateret, varigt nyt i politik, moden kvinde vigtig. Følelserne forgiftes nogen tid til sumpen er rensset op. Sønneke sagde at det da var Trump og den tåbelige mur – han er dumstædig, *vil* ha' den, ingen andre vil, og ingen får løn i det offentlige før konflikten er løst. Nancy Pelosi er nok kvinden... nej, det er noget dybere. Det værker om hypofyse og under isse, og de sidste 2 hellignætter har jeg tågedrømt og ikke orket notere eller ret meget andet – dog haft dyb ro ellers. Jeg ”sejlede nøgtern ud på havet efter lang tids indespærring i elendige kår” derpå i nat, frigørelse af urg! Bestemt. Hele eventyret stod på etiketten på en flaske fin rødvin... købt i K... (OK, okt kommer ”slutkrig”, fred ca. '20)... så fik jeg alligevel skrevet natnyt □ □ her ved ugler i mosen: MT synes meget til konspirationer, og min vej går ad en højere korridor hvor det er noget jeg ikke vil syltes for meget ind i, men hvad han laver interesserer, jeg har bestilt 3 bøger: 2 af Zecharia Sitchin som MT bygger på og som skulle være forsker i Sumererne, før-bibelske skrifter, og 1 af ham. Så får vi se – i roligt tempo, ikke intens Hancock.

Det her handler både om hvad der var og hvad der vil komme: højteknologi uden forurening, uanede mængder af energi via **lyd og krystaller**. Fantasteri? Tiden har været så begrænset, om den ny tids forskere ligner fantaster, hvad så? Vi brugte frekvenser og krystaller på helsemesserne. Med al den modstand vi ”fantaster” oplever fra det etablerede er vi da på rette spor. Det ender med anerkendelse, hele s' korthus falder jo nu. Nyheder jeg gider... og mens jeg skriver, løber dominobrikkerne fra inden jeg bestilte bøgerne... jeg gik en tur i går i det gode vejr, og en drøm dukkede op fra '07: jeg så bedrøvet ud på SB der gik rundt i den sollyse gade fra et dunkelt lager, hylde op og ned med syltetøjsglas... men jeg *ville* dem godt. Jeg åbnede et... mere husker jeg ikke... men de var ikke, som troet da, kun dette livs temaer, de var *alle* mine *livs*, og SB viste mig at det var arbejdet med dem som stod for. Dengang vidste jeg intet om ascension. Finurligt, hvorfor kom den drøm op? Jeg har ikke tænkt på den siden '07? Hilsen fra SB! Altid dejligt, **men også varsel...** vi er i nær kontakt. Med forløsningen af 3. øje stærkere end nogensinde.

Jeg var altid en kanal, intetanende styret oppefra og bestilte de bøger i aftes uden tanker på syltetøjsglas. SB: de ”glas”/bøger er ikke ligegyldige/opspind, men reelle minder... hvilket jeg var lidt i tvivl om, ergo tøjlede min begejstring lidt. Nu vil jeg rigtig glæde mig til de bøger. **8. januar**, og natnyt gav mig endnu flere hvide hår i hovedet. Hvad pokker var nu *det?*... *det tog 2 timer*, så, klask! faldt tjæreklatten. Det var såmænd den ældgamle slave-remse jeg blev oplært med, en **rekyl** der spøjte: ”Du er ikke noget” kom halsende i hælene på Telling, bestilling af de bøger om slavefortid og ny viden som sætter Jordan i centrum i universet. ”Jeg er Gud” er skrap lud for s' ur-program. Og altså, jeg *elsker* AlMas nattehumor. På en opslagstavle hang en gråtone-tegning af en *SÆDGÅS*. Hovedet var som *omtåget* med et gråsort, tjæreagtigt lag jeg kradsede af. En skitse nedenfor lignede et cymatisk mønster... at manifestere egen frekvens, ikke andres, ja tak! De

urgamle s ”guder” havde skam egen agenda. Den prentedes dybt i os ifa. bl.a. sex-slaveri som har præget mit liv til en vis grad, og lige nu sidder jeg hos xx og skal ikke ”betale” for det... det er sært for mig at dele lejlighed uden at være par, være værdsat bare fordi jeg ER. Vi har lavet en del fis med det. Tak for at få det smidt ud! Men stadigvæk var det en sær drøm. Den ”s-omtågede” gås lignede en struds, en ikke alt for klog fugl – var det noget med MT (sydafrikaner)? Nå, info fra SB om søjlen der faldt: den sidste af de største s-ledere fik hjertestop. Se, det giver jo mening med 3. øje og fredfølelse og løftet – befrielse af sex-slaveri. Det har præget mit liv *lidt* ift. manges, men jo. Det fylder en del i kh. USA p.t. giver også god mening på den basis – Trump, totalt kullet, en dum mur, Pelosi med jf... det var ikke kun rekyl jeg mærkede, men også forsøg på re-installering af en messende app. Det fejlede, nu er det **9. januar**, i aften skal jeg spille til hulemøde VVGlostrup, det vil gå fint. Natnyt var vidunderlig: løft sket, kærlighedens strøm mellem mine højere planer og mig som uhæmmet... ”Can't Help Falling in Love”, en af mine favoritter, kørte i hele drømmen. Sku' man oversætte den? Næsten helligbrøde... panik-opkald både fra xy og søn 2 – xy var sikker på at salget af Torrig var en fejl, sønneke følte sig under angreb... jo, kraftige frustrationer fra s side i kh, de søger at retablere det tabte med arme og ben. Godt at kunne berolige – og forberede på det næste som både drøm og intuition sagde var lige op over, og også datoernes tal. 2019 giver 12 i tværsom, og 10, 11, 12... 19, 20, 21, 22... 28, 29, det lover en heftig 01, og 1. februar er s højtid. Hulemødet: modne, humoristiske mennesker. Ikke som jeg, men hvem er det – det gik ret godt, trods en led, gammel kending: efter de første få akkorder steg en lammende nervøsitet op så jeg dårligt kunne bu eller bæ... jeg klarede den lige; men jeg troede den var færdig med mig. Snydt igen – den følte værre end nogensinde, nok fordi det var et chok – som et næsten lukket blodkar pludselig blev fyldt igen med varm syre, *YYYddrck*. Før natten til **10. januar** forlangte jeg at den skulle aflives, simpelthen. I drømme oplevede jeg et mormor-program godte sig. Jeg skulle føle mig lille og lammet, som hun, lade min livsenergi være til rådighed for hendes – alles – grådige snabler. Drømmekommentar: ”Praktisér konstant centrering, så distribuerer du ikke. Sporene fra gamle programmer falmer ikke før de ny er lavet og bruges.” Øv. Vi får da heller intet forærende, men så er der heller ingen at takke. Jeg oversatte favoritten og synes det blev helt heldigt. Hvis George Weiss & Co./Elvis vender sig i gravene bliver det ikke over *den*. Jeg spiller den til næste møde sammen med nogle mine. Ingen bliver aktiv før efter 3 hulemøder med optræden. Så kan jeg øve centrering! Søn 2s system er blevet overbragt til gennemgang. Jeg skulle tage mig sammen, men fik snart en vis forståelse af oversigterne. Tog en lille snak med SB om det. Jeg skulle ikke bruge systemet selv, men projektet var godt. Jeg udbad mig AlMas kommentar også. Halvsøvne morgen med vision af hovedplanchen og en urdyb stemme inde fra mig selv der intonerede: ”*JEG VAR DER FØR BEGYNDELSEN...*” Honnør og ”Zu befehl, Herr Kommandant!” Ang. 3. søjle der faldt: afvisning af reablering af app'en ”du er ikke noget” befriede sidste Maria-energi i denne omgang: en hel pose liv – pust, pust, jeg kan dårligt følge med... i dag tog jeg en snak med søn 2, havde jeg forstået systemet korrekt? Nnnn... dog havde jeg fanget princippet. Jeg skriver hans forklaring af side 1 i *morgen* – strømmen gik lige... **17. januar**, og jeg fik AHA om hans system, det er jo en torrus! Men jeg fik ikke skrevet, for der kom dage med hypofyse-hovedpine og drømmeadvarsler om reablering af sund m energi under snarlig manifestation, Maria ville være mere tilstedeværende, og ja. Hun førte to giga-torrushalvdele *hen til* hinanden i kh (ikke helt sammen). Stærk modstand fra kh, forsøg på at reinstallere app'en ”overaktiv” og nærmest onde energier, dæmoniske visioner. Jeg sendte advarsler til hele den spirituelle omgangskreds som selvfølgelig selv mærkede det, men fint nok. Den 15. gik varmen i et døgn, lige som der havde været frost, naturligvis, bare for at understrege. Men samtidig opgraderes hardwaren, alt, hos os. Det ny vil til nu, de gamle s spørgsmål kan tude lige så tosset de vil. Og jeg mærkede at også jeg havde været for aktiv. Fik nat-advarsler... havde allerede fået dem med ”Can't Help...”: ”only fools *rush in...*” *den* overså jeg. Sønneke og jeg enedes om at udsætte alle projekter

foreløbig, dårlig 3D brændes af indefra lige nu, og det betaler sig ikke at søge at springe over i køen. Billede fra en drøm, naturligvis. Søn 1 kom på bordet, afskafning af noget der bandt... og så ringede han dybt nedbøjet til mig efter et besøg på en mulig praktikplads der umiddelbart så ud som ville han dø der. Ikke så sært, grå dag, syge medarbejdere, underbemanding stresset, ingen anede han skulle komme... Jeg tilbød at se nærmere på det – Hallo! Det lod til at hans gamle nitte-spøgelse havde været på færde. Det her er det som nytårs-kortoplægget antydede ville vise sig at være fint på langt sigt, selvom det lignede døden fra Lübeck. Hvad kan man regne med andet i en verden hvor alt lige nu er døende? Han reagerede bare præcis som jeg, da jeg søgte efter viseforening 7. december. Hans humoristiske kommentar var at når nu alt det der havde set så godt ud havde været nitter, så måtte det her, der så så trist og gråt ud, være en pletter! Døden er ikke så tosset...nyt liv kommer efter. **18. januar**, de næste dage er 19-22-energi, det kunne blive stærkt igen... C! - Når vi taler om vores hø. og ve. side er der en lighed med DJs boble, for er folk helt overfladiske har de kun do oplevelser tv og th på boblen; men folk med kun tilgang til deres hø. *hjernehalvdel* oplever klart deres dybere lag, mod midten af ”menneskets skive” i boblen. (ikke tv, det er optisk bedrag når man ser ind i boblen udefra) Jo dybere, jo større udnyttelse af skiven. Skiven fylder måske 1/10 af boblen, og vi udnytter generelt kun en brøkdel af vor kapacitet. Det er nær en vis grænse indad at mystikerne så bl.a. himmel, helvede og hvad de tolkede som Gud som dog kun er hvor vi ”støbes”/typiseres. Da de fortrinsvis var mænd, var Gud for dem – en *mand*. □ □Lige på den anden side den grænse var ur-sortheden og stop for al *menneskelighed*. DJ et al kunne nok se det vi kan lettere og mere direkte. Hvor de trak 1.att. op i 2., fri af brostrukturen vi har skabt med kh, trækker vi 2.att. ind i 1.s brostruktur, det intellektuelle ”afstandsstykke”, og ser igennem det. Men facit vil ende med at blive det samme.

19.01.0591

ET FINT PROGRAM

**Det sker at tiden flyver – hvis den ikke er en snegl
men af og til så går den støt helt uden taktik og fejl
og når vi dømmes om dens skiveskæren af vort liv
så er det godt at huske at den blot er relativ**

**som når mit maleri sæt's til en femtinhundred-kron'
bedre end Picassos til 1½ million
og kæresten uden blink bru'r femtetusind på sin bil -
½ års mad – så synes jeg at relativ har stil**

**for hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm
fra alt vort skaberi, inde fra Åndens vindueskarm
så bli'r det klart hvor meget lidt af alt det stads og kram
der egentlig er andet end en app, et fint program**

**Når Castaneda skrev om uorganisk vishedsliv
og Wiki si'r han var fantast...isk fiktivt kreativ
en astronaut nær drukner – i et tomrum? – hva'r så sandt
Jeg ved bestemt at sandheden er relativt forband't**

**Vi tror vore børn skal lære af os men det går lige op
for de ved mer 'm hvorfra vi kom end bisp, imam og pop
Min datter drog en etage eller syv op i sit liv
men hun var aldrig min og døden – den er relativ**

**for hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm
fra alt vort skaberi, inde fra Åndens vindueskarm
så bli'r det klart hvor meget lidt af alt det stads og kram
der egentlig er andet end en app, et fint program**

11. DENNE

Jeg var til Viseaften i går. Hm. Jeg kunne ikke sove hjemme i seng igen, selvom jeg ikke var nedtrykt, ligefrem, bare lidt træt af clou'et, 8 mennesker der sang flerstemmigt – falsk – i 1 time. Som barn ville jeg have grædt. Nu bar jeg det med ynde, som alle andre. En oplevelse som min ældste søns med praktikpladsen: ”Skal jeg dø her?” - nok derfor var jeg ikke så overrasket. Der er meget der skal dø, og det er smart at starte roligt et ydmygere sted i en flok der har set lidt af hvert = klar til noget nyt og ikke i en skudlinje. Stor tolerance og erfaring. For jeg vil nu altså gerne ud med mit, måske ikke så vigtigt som bare væren i verden med min energi, men sjovt for *mig*. Forresten er jeg begyndt at kunne styre min varme! Jeg ville ikke skrive noget før jeg var sikker. Jeg er altid nemt forblevet kold meget længe, m/u dyne, endda blevet kold under en, men hvis jeg *nu* giver ordre til at få gang i varmen til Korpa og så i øvrigt ikke blander mig, kommer den i løbet af få minutter. Det har jeg aldrig kunnet før... det må bare godt blive automatik-tak! Aften 19. januar så jeg Adamus' nytårs-shoud. Den lignede mit kortoplæg særdeles godt – men:

'19 ville blive vildere end '18 og '20... men godt for de der *er* døde. Puha. Jeg håber jeg er død nok. Vi har **23. januar**, og jeg har fået varslar: ”Et ”quest”-spil i lerbrune farver møver sig viralt ind over mine kongebåle projekter på den bærbare ligegyldigt hvor meget jeg klikker det væk, slip den og handl”. Lerbrun er jord, hvad er undervejs? Og ”der står stikflammer ud af min centrale masseovn” som fænger i (transmuterer) tæpper, polstring – jeg henter et vådt flyttetæppe (gråt, blok) at smide over, men jeg er lovlige sen til at gå i gang? Hm. Masseovn, flyttetæpper antyder begge *xy*, *det* hint sev først ind lige nu; men jeg handlede nu korrekt uanset, for tæppetippet fik mig til at lyde en ”brændende trang” til at ringe til *xy*. ALT var ad H til, for koldt, for småt det ny sted. Jeg blev ked og smed et par kort – alt OK, ville løse sig henover året, tålmod. Han nævnte noget om måske lige at tage et job... *det* blev ved at ringe i mine ører – han skal squ da bare i gang selv! Jeg ringede op dagen efter med et forslag og for at høre om desperadoen var helt pip. Henover året? Ha! Alt havde ordnet sig, væltede ind! Jordisk spirituel = Terrestrial.

Han er snart i hug, helt bestemt gang i flyttetæpper... Hurra! Men hvad med mig selv? Det handler vist om at jeg skal hjælpe mig gennem *ham*... foreløbig har jeg kun mærket at ovnen holdt mig vågen, pust, støn (!), jeg sov først ud på de små timer, vågnede alt for tidligt og døjede igen. Let øget puls. Er der noget så surt som at lægge sig søvrig og ubønhørligt blive vågen? Måske viser mit sig i en repareret tand og i at *xx*'s køleskab, ovn og emhætte udskiftes i disse dage på min foranledning... *xx* er evt. stærkere forbundet med min fremtid end *xy*, jeg opgraderer hans køkken! Hans eller mit er irrelevant. Vi følger alle helt andre regler. **24. januar**, og jeg havde bestilt 3 bøger som nævnt, men MT's kom der så meget told på at jeg lod den gå retur... hint 2? Nå, jeg vurderer de to Sitchin's først, de er hans basis, og han er på youtube... nu har jeg læst den første, ”12th Planet”. 1. udg. '76! ”Er De bagud?” (nja, sidste her på bordet i serien var fra '02)... klog kombi af von Däniken ”Var guderne Astronauter?” fra jeg var teen, Thor Heyerdahls ”Aku-Aku”/”Ra”, ”Bibelen har alligevel Ret” og ”Forbiddne Archaeology”. Frit tænkende – omvendt syndflod.

Eller, nu er vi *før*. ”De(t) første skal blive de(t) sidste”. Jeg har ofte undret mig over hvad jeg skulle med GT. Kirken tillod kun *lidt* nøgternhed, ellers mæææh. Men meget GT er sand, og kendskab letter vurdering. Med mit finaleforløb har jeg skullet have alt-i-ét – unordisk historisk? Nj-ej, kun udskiftning af ase/vanenavne, + NT, en ret afgørende ting trods alt. Det ægte ur-link genindsættes i 1.att. – såvel som det der nu skabes i 2. mellem den indre mester og personligheden. Opdatering. Sitchin's interessante fremstilling af de gamle skrifter ændrer intet ved den esoteriske baggrund. Hvad de tilfører er logik i 1.att. 2. arbejder jo ikke logisk... se bare hvordan ens egen Ånd ”snyder” en så det driver, bare dens mål nås, og SB fra Shirdi helbredte engang en mand ved at gå op ad en stige til et hustag, over på et andet og ned ad en stige igen... Sitchin melder om højt udviklede væsener der tydeligvis nærmende sig egen realisering kom og koloniserede Jorden for at

hente mineralet guld til deres døende planet: 2 fluer, 1 smæk kosmisk: praktisk forlængelse /initiering på faldereb, hvis sandt intuit'et. Her *er* jo de højere sjæle fra start i esoterikken!

Jeg refererer Sitchin: "de skabte os som slaver, blandede deres og jordiske hominiders gener og levede sammen med os" i... ca. 295.000 år? Grundighed. Vi er *ved* at have deres udviklingsgrad da de kom. Ankomsten var fint timet, hominiderne var klar, var de ikke kommet var der gået ulige længere... spekulation. De blev klart dirigeret hertil for at fremskynde os, og vi var af samme stof som de, evt. afsmit fra deres planet under nærkontakt i en ur-passage (Stillehavsafgrunden?)? Intet kødeligt har kunnet leve gudeligt = selvmodsigelse – til *nu* da. De var højt udviklet kød... ikke udødelige. Deres mest geniale tænker blev kirkens Satan. Enki, "førstefødte gudssøn", "Slangen", symbol Månen... faktisk alles *datidige forfar* (moderen sået i ur), han hjalp, skærmede os mod udryddelse indtil de andre omsider *selv* så, de ikke kunne undvære os her og sluttelig at de havde været redskaber for Ånden til *os*, deres evt. planet-problem var kun guleroden – Enkis bror Enlil, lederen, var... fair, men lige lovlig firkantet. Så – var YHVH en af dem? (se 8.-10. okt) Ægyptiske prins Moses var tydeligvis på realisationsvejen, kanal og altså ideel til en "Adamus".

Var "*Jeg er den, Jeg er,*" ikke snarere hans egen Ånds stemme? Udfaldet var nok blevet samme. Lidt indviklet kan både Torah og Talmud betegne Mose Pentateuch eller hele den samling skrifter m.fl. vi generelt kalder GT, til dels også et kodeskrift der skal tydes, assisteret af rabbinerskrifter og *den jødiske Qabalah*, Tarot og stjernekundskab, ærkeengel- og gudsnavne... multiniveaueult. Yeshua priste lederpræsten Moses fremfor mere overfladiske kong David. Jeg har Sitchin's sidste bog, resten er bestilt på biblioteket. På nettet har der de sidste 20 år været masser om kolonisering og/eller seeding fra Venus, inkarnation fra Mars foruden fra Orion, Plejaderne... Blavatsky-Bailey-Leadbeaterisk? Voksende intuition helt bestemt. Endda om at Jorden er befolket *indeni* også. Masser af spændende rabbit-holes, også useriøse. Men hvad skal *jeg* med det hele? Skønt godkendt i nattenyt piller det jo ikke ved valid esotrik? "Hvis du ikke blot vil realiseres, men **leve her** skæbneløs efter må du have *hele* linket ud af formørkelsen så "sædgås" ikke gentager sig." OK, jeg læser nu "Lost book of Enki", Sitchin's rekonstruerede "Enkis liv" fra her og der.

Ikke heeelt Se og Hor. Hvor meget er Sitchin? Bevægende bog, gryende visdom om hvor lidt lille persona kan bestemme i det åndelige uendelige underlige – hvad er rette valg? Disse interdimensionelle astronauter såede frø i os. På grund af dem har vi "kun" brugt tusinder af år til at rense dyret ud, så Ånden kan skinne klart i syltetøjsglassene! Intet spild. **28. januar**, og efter det her synes der så meget at gabe over, sortere. Først og fremmest mærkes Enki tydeligt bag, vist uanset Sitchin, så det jeg skal gabe over er tilkoblinger. Jeg afsvor familie-dna og -programmer, al tilknytning til Jordens falske gamle tid, skal retablere forbindelsen til en mere reel fortid bag (som Ø/V i K), fundament til den uafhængige fremtid jeg har arbejdet på at forberede sammen med realiseringen. Det giver mening, intet kredsløb starter ud af ingenting, og på denne måde er fortiden *her* blevet forhindret i at gentage sig. De mange løse ender vil jo bare komme drattende. Påstand: Enki, ½broderen Enlil m.flg. drog kun til Jorden for at hente guld til Nibiru. Troede de. Typisk guddommeligt! Planen bag var det jordiske eksperiment, og de var ideelle agenter. Hvorfor?

De var klar til et kvantespring og fik en stor chance, men hvem forestiller sig en chance i at skulle dybere ned i møget? Der var temaer hvor de kom fra i universet/Nibiru: ulighed mellem køn, magtbrynde, ubalance. Ting de ikke kunne blive færdige med dér – velkommen til planeten Lorten! Lort renser! De var universets mest velegnede stof til lige netop næste step i eksperimentet. Kosmisk miljøbevidsthed. Enki gjorde os på rekordtid mennesker i "deres billede". Vi fortsatte naturligvis deres dumheder, en tur mere i karusellen, længere ud, ned... mens de så til, mere og mere tilbagetrukne, til sidst usynlige. Først nu er vi klar – også de, vel – til balance? Men de fleste skulle være rejst 555 f.Kr. For de få tilbageblevne blev dagene støt afkortede, men har Jorden dræbt alle efterkommere på 2.400 år, 2/3 af 1 af deres planets ("100år = 1 dag"... blodlinjer bliver logik)? Visse sære historier tyder på nej. Alt får en extra facet. Far out? Drømmerne skaber det ny. **I.**

februar, s højtid. Jeg stillede ind i går, der var ritualer i gang, brummetone, men slet ikke så stærk som før. Med de annullerende energier vi har opløses ritualerne nærmest pr. omgående.

Måske slår der lidt igennem de nærmeste dage – der kommer stærke astrologiske aspekter i weekenden oveni varslerne om at acceptere træthed o.a. Jeg har fået næsten-Herpes på overlæben og fryser let igen. Mere forlader mig. I går aftes bad jeg om 2 svar: 1) hvorfor har jeg ikke kunnet blive bevidst om at jeg drømmer imens jeg gør, og 2) hvorfor lader manifestation af tidløshed ikke til at virke (se også start "AT")? Dag-spørgen-ind sagde til 2 at der var a) højere prioriteter, gammelt skal ud og b) at første reaktion vil ligne aldrig. Javel. Nattenyt gav et fantastisk svar på 1 *foruden* vished om at jeg drømte. Hvor det i DJ's tid var om at få visheden over i drømmene, 2.att., er det i dag omvendt – over i 1.att. Nåhja. Og det var lige det der skete i nat. En søvn nær 1.att., ½-vågen. Svaret på 2 var at det ER i gang, ordren er videregivet, men der er endnu gamle rest-uvaner... styring, kontrol, ikke dårlig eller slem... ifa. Uffe Ellemann Jensen og Mogens Lykketoft! Pensionerede, minderige *politikere!* Lidt sammenbidte... det eneste jeg kan gøre er at være legebarn. Det piller dem helt ned. Og i øvrigt holde mig "hjemme", uforpligtet.

Bare tillade forandringerne på vej derinde at ske, ikke komme i vejen. Hygge mig. Hvad vil det sige at leve? Jeg synes ikke jeg prøver at være noget jeg ikke er, vil bare ud, dele mit. Det er da også livet. Det var selvfølgelig heller ikke oppe på bordet i drømmen, bortset fra måske Uffe. Han var jo noget af en smart-ass. Jaja, ud med ham, jeg styrer... kun *mig*. Og ups, der er noget jeg lige er kommet på... 2. **februar** drømte jeg om firben i en pose lækkert instant suppe-pulver: æd! Det kunne godt bare være min fortid, "reptile brain", men det kunne også...vent lige lidt... det er interessant OG barsk at låne den afrikanske shaman Credo Mutwa youtubeøre. Efter tvivler jeg *slet* ikke på at nogle "guder, anunnakier", men vist s, har siddet/sidder **godt** på Afrika. S blodlinjer ender altid på magtposterne, som i næsten hele resten af verden: USA's *folkevalgte* præsidenter skulle alle være beslægtede! Så er der Nazcas sære UFOs... og Afrikas, o.a. Credo – som øjensvidne – siger de er reptiler, mange andres beretninger do. I alle deres myter optræder, hhv. æres reptiler, men "guderne" var da menneskelige? Iflg. Adamus er den humane robot *mest* avanceret...

meeen reptilet følger tæt, det stemmer med palæontologien, visse reptiler var meget intelligente... evt. Blodtuds bossen? DJ's ældste troldmænd: sært look, jordbundne, fornødret bevidsthed... smuttet til andre dimensioner for ikke at føje døden, reptil-gener eller ej. Er her flere typer aliens? Fra flere omgange? Jorden har flere livstyper... Credos **urmyter** siger "guderne" var reptiler for længe siden. "Jorden var i konstant regndis, vi var androgyn, åndskontakt uden sprog, de skilte os i 2 køn..." Det er mere end 445.000 år siden! Lemurisk tid iflg."Atlantis og Lemurien", Scott-Elliott (kanaliseret). Mytisk frihed? Mix af ældre/nyere myter? Mundtlige overleveringer kan være ét ufatteligt rod, men også være ufatteligt sande. Rester af reptiltilbedelse er måske Asklepios-stav/Qabalah? (Mose **slangesymbol** minder en del om Enki+Ningishziddas. Ki = Jord. Var Enki også N-Jord?) Men "guderne" levede jo længe da de kom? Det ændrede sig, og efterhånden kom ofringerne for livsenergi. Credo ved meget om ofring, det er tydeligt, han havde *sine* tanker om Dianas død f.x., de minder en del om Brice Taylor's beretninger om bl.a. George Bush...

de der lever "nedad", primitivt (ikke *nødvendigvis* "ondt", reptiler var ikke alle onde), ender med at *ligne* (Star Wars-)reptiler, for modsat for ægte ælder det, er *umenneskeligt*. Hvordan forklare det videnskabeligt? DJ's "**opfattelse = potentialer i samlepunktet**" kan. - Magtsyge slog ud i lys lue med tiden hos de med tendensen. "Øgleyngel!" Yeshuas kommentar til korrupte præster. Steiner sagde, Månen har "formgivende/stivnende/tyngende" effekt = nedad... koloniplaneter kan huse snigende nemesis'r! - Sitchin mener der foregik noget a la et atomangreb guderne imellem for 4.000 år siden. Er dommedag (nu) evt. afspejling af denne (med Yeshua som midtpunkt)? Det ku' godt være, alt gentager sig jo. Dog synes vi at have transcenderet risikoen. Nibiru er her (evt.) først igen om ca. 900 år selvom det er lidt problematisk at regne med af div. årsager (nævnt lidt senere) så kaos har ikke med den at gøre, med mindre dens beboere ønsker at "tilvænne os forud" til at aliens

har været her i umindelige tider som *bosses*, evt. via robotter (jo som os selv). ”Vi laver en stribe film og sørger for at vise os, hhv. dem periferisk... mens vi faktisk styrer alt” – eller prøver... mens det støt glider fra dem, de er få, vi mange. Jeg forstår dem skam: ”anderledes, skal kanøfles!” Men så de os i stedet som deres lige og ikke slaver, delte jeg da gerne Jorden med dem. Ånden er den samme. De er selv ude om at mange er uenige med mig – Credo f.x... øhh... noget undrer. Nok har han både *Afrikas* og *deres* tortur at se tilbage på, men traumer kan gøre utroligt stærk – og åbne. Hans blev et kvantesprings gave, og hvorfor skjulte de sig ikke for ham eller for andre berettere? Sikre i sadlen? Dommedags-forberedelse? Credo blev et stort symbol for Afrikas genfødsel. Kærlighed er langsigtet. ”Lort renses”, og lort er hvad alle har gennemgået fra start. Er Credo mere intellektuel end spirituel? Ikke helt færdig med offer-rollen? Jeg kan sagtens sidde her i mit smørhul og sige det, det ved jeg godt, men jeg *har* haft liv som har været lige så traumatiske, skønt det er ubevelseligt. Før vi kan gå ind i lyset skal vi have været ude i alle mørke kroge. Enki og Enlil indså måske dette efter at de havde søgt at stoppe Marduk med atomer 2024 f.Kr. iflg. Sitchin fordi de forstod at han havde den guddommelige vind med sig, i al fald en tid. Vinden har været meget i det hjørne lige siden men skifter nu, og vi er her for at opleve miraklet. Arbejdede de reptiler der kidnappede Credo rent faktisk *med* processen?! Evt. udstationerede bio-robotter? De kunne let have dræbt ham og øvrige. Hvad er ondskab? At *ville* skade er altid formørket. Skades nogen, har de dog selv tiltrukket det, skæbne, karmisk udvikling. Så...? Men ubegrænset går det i selvsving. Jeg tror ikke der findes ægte, ubodelig ondskab, kun midlertidig. **5. februar**, og mine spørgsmål om reptiler eller ej blev forbigået i nat med at nu er der renses op, 3 gange = de 3 verdener og før, nu, siden. Jeg har kendt påstanden om reptiler længe og udbedt mig be/afkræftelse direkte, men *endnu* ikke fået nogen, og so what? Løsningen er den samme: højere frekvens. Alt skal løses fra planet over, og dér sidder jeg. Åh, og det med tolden på MT's bog... han er lidt *for* fantasifuldt åben for min smag, men mange tak for det jeg har fået. Jeg mailede ham om hans Ubuntu-præsentation: glimrende idé, ”rædselsfuld muzak, og scenerne ligner glansbilleder fra en vis religiøs sekt – hvor er de sorte mennesker? Du lever i Sydafrika, mand!”

Nå, kommer der reptiler ud i det åbne er jeg forberedt. I den nyhentede opsamlingsbog fra **15** skriver Sitchin's niece at vaticanet er *meget* interesseret i aliens... klart. Er dommedag på trapperne vil vaticanet have en rolle! Det er spændende at være synsk, se hvad reptiler i instant suppe-pulver kan føre til... at jeg *stadig* ser mig forud. Sitchin er agteroprydning, betingelse for en ren fremtid her, en omhyggelig fra 1976-'10 inspirator... i ”End of Days” var der flere udregninger udfra div. kalendere og profetier ang. dommedag, alt med rod enten i Puranaer eller intuition. Nibiru evt. genkomst har sin 1.att. rolle, men væsener kan komme derfra, fra andre dimensioner eller Mars, hvor der *ku'* være (overskrifter '89) en base, NU. Hvor *er* alt her i Jordskolen dog en midlertidig tilstand... Nattenyt **8. februar** melder velfortjent, tiltrængt ølpause, for bålet til næste måltid er allerede forberedt! Fuglene sang for våren første gang allerede for 14 dage siden og de første erantis pippede frem. Jeg har overvejet gåture, mest af pligt, det føles for råt. Ind imellem er det bare sært nærmest kun at leve indeni, men det er så min proces, vidne bagerst i salen.

Så bliver jeg da ikke tromlet ned af de hujende horder, no offense. Der kommer stadig mange kølvandstanker der alle ender ens: så mange løse ender. Jeg mindes at en dansk Hare Krishna munk opsøgte mig udenfor KH i '90'erne og ”ville give mig en gave”, ”Bhagavad Ghita”, og spurgte om jeg til gengæld ville give ham nogle penge... jeg er ikke så kvik, jeg gav ham nogle, kunne bare ikke få mig til at læse bogen så (gave?!), den endte i genbrug. I '93 kom en fyr hen til mig i KB-hallen med nyudgivne Michael Cremona/Richard Thompson's ”Forbidden Archaeology”. Jeg købte, læste, husker kun at ”invalide” fund viser at nutidsmennesket har været på Jorden i mio. af år, lissom længere end *godkendt* efter Darwin fra 1870'erne og frem. Støn! Hvad *ved* vi? Al den manipulation! I '98 promoverede SB Ramayana og Bhagavad Ghita. Jeg læste dem og fik ikke noget ud af det. Hvad skulle jeg forstå? Jeg vil tro at jeg hele tiden fik at vide at jeg skulle se

dybere ned i Jordens fortid og div. beretninger om de høje ånder der havde været her og formet starten af vor historie. Det endte altså med Sitchin's beslægtet fantasintuitive udgave.

Nå, **11. februar**, og hvorvidt resten af anunnakierne døde af indavl (24 fingre/tæer, 2 tandrækker) eller epidemier, skjulte sig som yetier eller reptilerne er robotter på Mars som får lov at bryde karantænen fordi jordiske styrende organer inviterer dem, natnyt mener at nu har jeg *næsten* rensset mig nok i *det* lort og skal retur på sporet, så dagen brugte jeg på Michael Cremo, den ene forfatter til "Forbiddene Archaeology". Dens opfølger bringer **hans** bud på menneskets oprindelse, der lå interviews på youtube om hans nylig udgivne "The **D**evolution of Man", titlen siger alt. Cremos orientering er ret interessant, fuldender lige sidste afsnit. Bhagavad Ghita er indisk, SB var indisk avatar, udsending fra det absolutte, Cremo følger Bhagavad Purana, og Puranaerne beskæftiger sig med filosofi og udviklingshistorie. Der er flere veje, hans siger at alle har en individualitet som ikke opløses, skønt alle er *i* den guddommelige bevidsthed. Helt enig, jeg fik lodret ordre om at følge min egen i drømmen med SB slut '10 (Ssp)! Cremo genopfriskede lige noget for mig. Sitchin's/vores show foregår jo bare i de mindste, laveste cykler af jordtider, sådan, kort sagt.

Fund af mennesker i nutidig type fra 1, 2, 3, 4 – et enkelt for 50 mio år siden stikker ud – vækker jo tanker, når de ikke er "godkendte". Der er megen magt og status i at "have ret". Jeg behøvede ikke købe bogen, den fikkes via biblioteket... så mindedes jeg lige... fandt Eskild og Birgit Tjalves "Når ånd og stof Mødes" frem. I den var alle jordcyklerne optegnet, blot ikke tidsrummene. De er også så enorme at de næsten er løgn. Vi taler mia af år i Brahmas dag, nat, åndedrag. Igennem årene har jeg været forbi det hele, men det har aldrig villet sidde, *være* mig, kun bog, og det skal der passes på... nu sidder jeg midt i påstandene, de har fået realitet. Intuitivt ved jeg, de passer. Detaljerne vil rette sig ind, og det er forbløffende så godt det kanaliserede har ramt. Mit fundament er mere solidt og bevidst end nogensinde, til...? **14. februar**, og nattenyt siger stadig "lukket derude, tag dig af dig selv, helbredelse du kun kan gennemleve, dybderenselse..." dagene går. **16. februar**, og jo mere vi ved, jo mindre ved vi, men jeg vil nu vide lidt om det jeg udtaler mig om, og andres domme er ikke mine. En dom jeg godt vil rode lidt i er Darwins udnævnelse til en af nazismens orkestratorer.

Jeg mener at kunne huske noget andet fra anden bedømmelse, så jeg vil skimme hans hovedværker. Racisme ses hos alle racer, tidligere generationer i DK var meget nøje med deres "kaste" og art, vel af nød. Jeg havde faktisk glemt det, men mindes nu snævre bemærkninger fra bedsteforældre. Der er meget baggrund at tage hensyn til, personlig, tid, og døde hovedpersoner er nemme syndebukke. Praktisk afledning – som Macchiavelli har ord for at være første *skriftlige* kyniske vejleder i for politikere m.fl. siden renæssancen. Så jeg læser lige nu "Fyrsten". Uanset – de dybere energier er i vildt røre. Jeg får nattepåbud om ikke at søge ud, realisation planlægges. Der foregår et frekvensløft som mange ikke kan takle. Det føles som 4-doblet kapacitet, labil, ikke stresset, blot hypersensitiv. På overfladen er der ro. Sært. Er der et digt klar til at runde af? Ikke lige...

19.02.0592

FREMSKYNDELSER

**Der er dybder i os som ingen kan måle
da de er uden begyndelse
De'r faktisk ikk'engang dybder, men én
som kun behøved' forkyndelse**

**fordi den hernede glemte sig selv
en ret forståelig forsyndelse
så al forkyndelse slutter dér
hvor vi sletter den falske begyndelse**

**renser os op fra nu til ur
og forynges ved baglæns fremskyndelse
af enheden med vort evige dyb
hvor andres blot var formyndelse**

12. BOG?

Digtet kom på ½ time **20. februar** efter at oprensningen bagud var færdig i *denne* omgang. Der vil altid være spor, men... og ellers – alt har medvirket i at skabe ens karakter. Hvad der får mig til at tænke på Macchiavelli. Jeg har kun hørt ham beskrevet som et uhyre, men uhyret *her* forstod ham fint. Hans oplevelser havde desillusioneret ham, ikke sjovt, men sundt. Yderst nøgtern beskrev han derfor hvordan ledere var nødt til at styre med velovervejede dele ekstrem s/h. Læs: realistisk balance. Sentimental idealisme dur ikke. Sand, langsigtet, overordnet kærlighed er meget misforstået. Macchiavelli var forud for sin tid og de forkælede, korrupte blodlinjer der naturligvis ikke skattede den sære mellemlider – og sentimental mht. sit land, manglende det overblik der ville have vist ham at *det* behøvede samme kyniske oprensning fra et højere plan end hans for at opnå sund jordisk balance. Der var da vist også lidt personligt arbejde forude: ”Skæbnen er en kvinde, den skal stødes til, slås på for at beherskes.” (!) Kommentatoren skrev at Rousseau mente, Mac havde givet opskriften på en republik. Ja, for han satte ord på de faktiske mekanismer, uha – klart at eliten ikke kunne have ham, han trak deres bukser ned uanset. Mac var republikaner men havde indset at folkedyret var umodent, div. idealstyrer dur kun hvis alles agenda er ens + balanceret, Utopia da. Skuffet idealist med huller – manglende Ånd/jf-forståelse. Det være ham tilgivet. - Jeg har lige hentet 4 bøger på bib – Darwin, som sagt, Sitchin og Cremo... og så kom der lige en genudsendelse om agenda med mine talenter. Den går ikke! Ambitioner er lineær vilje, benspænd for Åndens ulineære legebarn, og jeg skal være barn påny. Hvorfor/dan havde jeg igen tænkt lidt sådan? Mor ville karriere men måtte opgive pga. krig, mand og børn. Det sved, men... *jeg* skal ikke karriere. I USA viste en undersøgelse for vel 15 år siden at pengepræmier kun virkede på håndværkertyper. Kreativt legende blokerede af det... når det nu *er* sådan en lettelse at være legebarn og der kan ske de mest uventede ting når vi lige netop er det er det altså træls med sådan et amputerende program... *al* manifestation forpestes jo, gøremål, foryngelse, helbred – nattenyt sagde ganske enkelt at skulle ”tidløs” virke skulle jeg holde op at spille energi på det.

Sic. Det er dog bundfældet grundigere denne gang vel, mere eksistentielt, en mellem-distance-forhindring til er lige forceret og har styrket fundamentet. Dermed blev det **22. februar**, noget af en dato, hold da op. Jeg måtte gå i seng kl. 18 i går, sad bare og små-introvertede og strikkede til jeg var soveklar nok... jeg strikker et par unikke kunstnerislændere til sønnerne p.t., skønne farver – urolig nat til 4-5. Men alt ordnes uden min mellemkomst. Drømmene siger at jeg afreagerer følelser som jeg ikke helt mærker i dagligdagen. Det er da rester. De største konflikter i mig ligger nu mest i at vi traditionelt på mit stadium realiserer os og trækker os ud, men vi/de ny mestre vil jo blive her efter, en tid, og det hedder sig **aldrig** sket før. Det giver uforudsigelige reaktioner og hurdler, ny for den åndelige side. En sanering af basalviden om tilværelsen må foretages for at optimere 1.att. til fortsættelsen, og Sitchin og vedaerne er mig bekendt sand medicin dertil. De tidsrum og cykler de arbejder med er bindeled mellem myter og videnskab, her mødes de uden slagsmål, tværtimod underbygger Sitchin's intuitivt tolkede skrifter generelt alle videnskaber – jeg har lyst til bare at nævne den for mig (bønder og agurkesalat) meget plausible beskrivelse af vort solsystems opståen iflg. ham fra sumeriske/vediske kilder – fra Nibiru. Sandhed så vidt muligt – en forudsætning for rene kanaler til krystalfloden fra 2. til 1.att... journalisten Sitchin skrev bøgerne fra '70'rne og frem. I samme tidsrum har nyere, uafhængig videnskab afsløret ting der dels har underbygget, men også svækket visse af hans påstande. Vi er præget af vor tid. **27. februar**, og styrkelse og nyopbygning af fundamentet fortsætter hos alle. Reaktionen er individuelle over hele fronten. Jeg har en del fysiske knirkerier, og motion både lindrer og forværrer... nattenyt siger tag den med ro, når fundamentet er klart kommer det finmotoriske og finish'en – overflade, sanser og instinkter. Er der et meget spædt spirende indre forår – det har vi hørt før, hvorfor vælte sig i

gentagelser – **søndag, 3. marts**. Der var viseaften fredag, og den dag følte som om jeg hele tiden fik provokeret en latterlig selvhøjtidelighed og hver gang hævdede mig over den. Verden ændrer sig konstant, lidt irriterende men kræver bare et ”nå”, tilpasning og videre, tit ikke andet.

Det er hele matricens problem at den søger at kontrollere forud... vi skal blot skelne mellem de knaster der bør have opmærksomhed og de der ikke bør – hvilket kræver selvhøjtidelighed. Nå, men det gik let, og så er det skuldret! Lettelse. Xy fortalte mig i dag at alle valide esoterikere melder om at det kosmiske forår har taget et gevaldigt hop fremad. Dem følger jeg jo ikke særlig da jeg har mine drømme, men han selv havde også mærket det, og bekræftelse er altid rart. Marts-Adamus var også rar, bl.a. fordi han endelig kom ind på noget jeg har tænkt længe over. Oppe i ”Ascended Masters' Club” har de haft disputer om de skal lade os helt være eller hjælpe os at finde en passion/mission = massion til livet efter realisationen. Han bad om forsamlingens mening. Alle sagde selvfølgelig begge: frihed og ny passion, hvis de ingen havde. Jeg har, er desuden forlængst imødekommet af SB/Kristus mht. direkte arbejde for, som jeg ville. Frihed af slaveri er da kun frihed med ikke karriere, men flow for noget eget uden sure benspænd og fri når jeg vil – det skal kunne droppes i morgen, ikke være ”vigtigere”... men slet intet, bare være her? Gaaab!

Omsider blev jeg færdig med alle detaljerne på forsidemaleriet til Ssp. Det var aldrig faldet mig ind at det ville tage så længe, længst af alle jeg har lavet, med brækpauser over alle de detaljer, men det tegner bogen godt. Nu mangler der kun det glimtende spor – malingen skal være tør først. Om det vil blive en bogforside vil vise sig. Nyt lærred op, skitse til et nyt billede har længe ligget klar. Samme dag læste jeg også op på min digitale recorder i skuffen. Jeg vil optage mine viser når jeg alligevel øver dem op til optræden – 2 fluer, 1 smæk. Altså kontaktede jeg igen xy, for skal de redigeres bliver det af ham... god kontakt, han gik skam selv i hug – tir/onsdag, og jeg fik rigget den op på bagsiden af mit staffeli i rette højde og ridset billedet op på lærredet, gjort alt helt klar, og... gik død. Dødræt, ingen drive... hvad havde nogen ud af mine viser og billeder – hvad pokker skete der? Nymåne, men Merkur retrograd torsdag...hm...? **Lørdag 9. marts** er der sket nogle så dybe ryk så det er svært at registrere på overfladen andet end som besvær med at holde trit – og overlæbe-herpes'en der har været undervejs fra 1. feb brød omsider ud i fuldt flor. Øv.

Jeg øgede Åndings-kadencen tors aften og de sidste trætte dage også ifm. et eftermiddagshvil. Nattenyt kom med skønne metaforer som ”installeret et muldjordstoilet i 1.att.”, = mit ”hus” er nu nul-energihus, ”tidløs” lige om hjørnet, men lidt grim lugt at luften ud – at de sidste, dybe, grimme bange anelser fra så mange skuffede liv kan gå nedenunder, at alle udsendte ”fjerbolde” har *vinger*, men jeg skal køre mig rundt – i min vippe-lænestol! I halvsøvn oplevede jeg at blive flyttet indad i min bevidsthedskugle mod højere position. Det sker nemt i drømme for børn og barnlige sjæle og var vidunderligt – til jeg begyndte at vågne, flyttede udad, uff, umuligt at hindre. Oplevelsen var én ting, metaforen jeg fik med en anden... som vi vender tilbage til om lidt, for den havde rod i noget af det læsning jeg har givet en skalle med på sidsten. Sitchin er én, Darwin en anden, tung dreng, men nu er han læst (og skimmet, ellers var jeg aldrig blevet færdig). Han var som ventet, klog analytiker for sin grænse-materielle tid, med dens kvindesyn (og dog) og generelt stereotype åndelig(løs)hed + en vis barnlig idealisme – høj etik. Darwin benægter ikke direkte en skaber (tydbart begge veje).

Han påpeger bare at naturlovene er komplekse og placerer mennesket i dem i stedet for over dem, alt for lineært for dengang, en bombe i orgelet. Men alle f.x. hvirveldyr er bygget over samme principper – menneske ville være udmærket inkarnation før menneske som sjælen så kunne hente fysiske træk med over fra. Gener, ukendte da, har ikke det afgørende ord, det har Ånden = naturlovene! Big D var interessant. Mit Darwin-flip kom af at jeg så ”Expelled – No Intelligence Allowed” på utube om videnskabens ”Darwinisme-diktatur”. Extremt sekteriske typer i USA kører trips videnskaben parerer lignende, Ben Steins film viser det fint; men *behøvede* han selv ty til sekterisk manipulation og lade Darwin stå som ”nazismens fader”? *Det* ses i hvert fald ikke af D's bøger. Han så bevidst udvælgelse i naturlove og avl, derfor så han lange evolutionstidsrum til

grundfæstelse, men så også bruddene. Han udtalte sig ikke om startskuddet og påpegede for få fossiler. Han vovede en teori – og blev ret overfortolket, vel også af sig selv siden, nu havde han jo noget at forsvare. Tiden var til opgør med kirkens kvælertag... som også før ellipsesvinget...

JEG aner en giga-bevidsthed med hvil- og våg-tider og samkørende kredsløb dag til dag i alle størrelser som ender/fortsætter, evigt i forandring fra ny impulser, lovbelagte ja, men med albuerum. Dens alder ses i blade, fjer, fosterudvikling – hver lille celle-fabrik, kompleks som bare pokker. Alt er energi, underlagt vilje, hvor den sidder er spørgsmålet, og svaret er: i alle led indeni hinanden, uendelighedens princip. I hvert led rummes planets viden fra de fysiske vækstperioder, sættes blot i aktivitet i en ny til potentielt nye retninger ud fra påvirkninger derfra. Dinoer trues, ”ønsker” de kunne flyve, er uden separat sjæl men har stærk gruppesjælsforbindelse til de højere lag der *ved* – intro mutation, evt. ny art – fugl. Planter/dyr er vore søskende i underskolen, mange af os har været dem, vi er i bevidst skaberlære, så vi *kan* gribe ind i naturlige forløb på forskellig vis. Beviser? Ved en vis grænse er der intet konkret mere, ”kun” subjektiv viden. DJs troldmænd *så* verden var de bevidsthedstråde fokus samlede. Jorden handler om udfrielse af mørke, tvivl. Eneste forskel på SB og DJ og os var at *de vidste*, hvor vi endnu tænker, tror. Væk med tågen, tak.

Nu har jeg altså overført en *meget tydeligt husket* bobleoplevelse til 1.att. Det tegner godt, og det bliver endnu bedre! Det jeg *ville vende tilbage til* var at jeg vågnede med hovedet fuldt af Livingstone. Darwin triggede noget jeg havde glemt fra hans samtid men lige har genlært. David var skotsk læge/missionær, drog ind i det mørke Afrika efter Nilens kilder 1866, fandt dem, Victoria Faldene, søerne og ”blev væk” (fundet af Stanley 1871, der fulgte hans spor), døde 1876 (teosofi start 1875), 5 år efter ”Descent of Man” udkom. Han endte faktisk ca. hvor Enki havde boet og iflg. Sitchin skabt 1. slavehybrid-oldefar/mor. Læs lige dén metafor, ”her startede det”. Og ”Living stone”: åndelig jf, ja – vand er en krystal med et meget lavt smeltepunkt, ren flydende hukommelse, æterlegeme (se ndnf.), informationsholder, ”Krystalfloden”, is = stærknet. Min bobles medie var transparent, bølgede, som lysende bevidsthedsfibre eller vand... der er voksende mistanke om at alt er opstået af H₂O, det store mystiske mødrene element som NASA mere og mere melder om på planeter, i rummet. Det såkaldt *tomme!* Det må de da snart holde op at fremture med...

så jeg er en opdagelsesrejsende som skaber infospor til Stanleyer ved at gå ind i min egen kugle og fortælle derom, afmystificere. For de der ikke er klar sikkert rædselsfuldt, men på mit stadium en *skøn* oplevelse, total tryghed i at tillade min højere bevidsthed at trække mig ind imod min ultimative og en sand modvilje mod at køre retur. Ånding! Og nu sidder jeg og skæver til Michael Cremo's ”Human Devolution”, hvor han samler 1.att. med parapsykologi og vedaer. Tyk bog, thhøør mand. Men nok en god afslutning på hele det show... 1/3 inde, **12. marts**, forbi beviser for at Darwinisme ikke duer i dybden og forbi co-forfatteren på 1. bog, ”Origin of Species” i 1859, Alfred Russell Wallace, som startede Parapsykologisk Forening – med lidt anden ”succes”. *Jeg var mindre* ringeagtet. Jeg kom til at undres over hvorfor jeg let har kunnet clairvoyance, kanalisering og energihealing, men aldrig telekinese eller manifestation, den mere fysiske del i det laveste lag. ”Æter” er et besværligt ord da dets existens er blevet ”modbevist”, så vi omdefinerer lige og bruger det alligevel til at betegne de 3 finstofflige øverste af de 7 fysiske planer i teosofien.

Den bygger på det indiske chakrasystem. Indien – igen! Parapsykologi beskæftiger sig kun med det mest jordnære spirituelle spektrum – eller Wallace gjorde, han så ingen grund til at gå højere op. Han havde jo fået bevis for styring fra højere intelligens bag ”lovene”. Har *du* hørt om ham? Han nævnes højst ifm. Darwinisme, hans yderst videnskabelige arbejde i parapsykologien ties ihjel. Nå, tilbage til hvorfor – jeg endte med at spørge SB. ”Hvad ville du bruge det til?” Øhh... manifestere mad når jeg var sulten, læ i storm...? Paradox. Havde jeg kunnet hvorfor så været her, eller hvorfor kunne når det ikke var del af en opgave som med ”John of God”? Spiritualitet har mange facetter, de spektakulære er ikke de vigtigste eller når ikke ud til alle for kødrand – som ofte er der for dramaet, ikke fordi de vil lære at takle klogt at der *er* mere mellem himmel og jord. Jeg endte med

at jeg egentlig blot ville kunne fordi det er min fødselsret, irriterende at være amputeret! Men SB havde fuldfrit spektrum til en bunden opgave og jeg er vel nok ved at frigøre mig til at få det.

Jeg er kun *let opdraget* til at tro på ånder, og nyskelige engle var kun salmesvir og juletræsdyt. Jeg har *fundet* at al form har Ånd, energi (uden, 0 form), har behersket den i healing/husrensning, véd at om ikke person, så Ånd rummer alle jorderigernes energier – minimum. Derfor skulle vi gradvis kunne beherske dem alle med afvikling af... nå, jeg har jo allerede besvaret □ □ med ordet **Ånd**. Den tjener mere end én her, der passes grundigt på med at slippe hujende energidioter løs. I retrospekt har den så'n set haft ret. Jeg har dog længe følt mig klar, tilladt alle energier. Nu gjorde jeg det beslutsomt igen – vis telekinese, hhv. manifestation er der! Og lagde mig til sovs. Endnu en dødræt dag i går blandt mange – i korsang med min katteveninde, piv, miv. Belært af insomnia har jeg henad brandmand arrangeret at jeg kan springe samlet i trusser/sutsko, hvis jeg må hurtigt ud af sengen. Det arrangement var det sidste jeg så på gulvet. Ornament 1. Til morgen var det væk. Der er *ingen* rationel forklaring. Jeg *ved*, de var der. Trusser, en bil – same shit. Jeg har givet besked på at dukke op igen, nå!, men AlMa vil vist, beskeden synker *ind*: svar på ovf. □ □ meget, tjah...

”kosmisk økonomisk”. **15. marts....** de fleste voksne medier kan kun i trance (2.att!), børn tit vågne, min dør lukkedes nok fast i som barn. Jeg ville vel kunne i trance = søvn, under healing, clairvoyance, husrensning er jeg i let trance og kan så til en vis grad. Når jeg skriver også. I starten skal jeg lige føle mig ind, så kører det, jeg skriver om dybere lag end bbc. (hidr hidr, citat fra Cremo: ”schizofrene hallucinationer er primært auditive, ikke visuelle...” rolig nu, SB!) Jeg er ved at forene 1./2.att., realisere mig, og så... AlMa var trussetyv hjulpet af fiberånd. Jeg er her for at opleve dørene åbnes, så jeg kan styre det. Ordvalget afslører døren. Manifestation, telekinese er 1.att. ord, tro på form, objekter, men ting er opfattelser, C-tro der ændres, forsvinder alt efter afstand mellem fokus og fibre – borde kan i seancer stå i luften, ”3D-billeder”, umulige at få ned på gulvet. DJ's forgænger havde TB til han flyttede fokus. ”Jf” = fokus på fælles-godkendte fibre. Alt hvad jeg opfatter er Ånd/mig. Er jeg med ligesindede kan vi dele fælles-Ånd, og har bare én stærkere kontakt åbnes evt. for usædvanlige hændelser i telekinese, manifestation eller fælleshealing.

Er den *for* høj, er flokken ikke disponeret, føles fra vantro til ubehag – uønsket Kundalinispark. Vi er nødt til at have *nok fælles forståelse*, for hvordan ellers dele i 1.att.? Tale, beskrive, dele det i en bog? Til vi ikke gider Jorden mer, altså. Jeg forsøger at beskrive afkørselen... Cremo skruer kistelåget i. Han serverer klogt monsteret fra total materialisme og gradvis over i Ånd, solidt underbygget – alle de mange år jeg ikke har læst kommer nu til mig her med resuméer af alt det jeg ikke gik glip af □ □ al respekt for de der behøvede det. Jeg anede døningerne og levede på messerne, velbeskyttet og dog aktiv deltager, uagtet at jeg i retrospekt synes at jeg sov, selv dér. **18. marts** og sære dage. Kun det nærmeste orkes, i går spiste jeg intet, ikke sulten, heller ej til morgen, men jeg fik lyst til lidt ristet brød... og lidt mere, mon det ville ændre min stemning? Næ. Jeg har så fuldstændig følelsen af at gå i en billedverden, intet objekter, alt bevidsthedsfibre – at gå ”i Gud”. Objektivitet på samfundsniveau har generelt været for tung for mig. For at kunne eksistere dér har jeg altid måttet spise *godt*, proppe dets billeder ind – selv mormor – støtte dets kraftigt...

undtagen med alle de billeder *jeg* kreerede! Hold kæft, hvor er jeg træt. At holde sit sande billede levende er hård mod-gøren. Jeg læste engang at Jordens indre konge beskæftiger sig med at fastholde den basale illusion. Jeg forstod det ikke rigtig. Nu gør jeg. Hvis alle kommer med hver deres ville der jo ikke være noget referencepunkt. Naturen fungerer så let og elegant ift. alt vort, og vi udsprang af den, vel derfor en tur i den er så helende, retablerende, om også jeg altid har følt min basale udslidthed fra bax med egne, altid inkompatible bidrag i vor overliggende kh. Vil kh en dag komme mig i møde? Eller vil jeg gå dagen før mødet? Snork. **Nattenyt 19.** svarer stadig at jeg fortsætter, denne pause er midlertid mens opløsning foregår derude. Havet er helt inde i byen, et helt nyt København, men jeg er stort set klar, ingen oprydning mangler, og med havet helt op til mig kan jeg trygt skabe eller tiltrække lige det jeg har brug for. Det minder mig om – her på falderebet i

kapitlet – noget jeg ikke før har omtalt. Jeg ville være sikker først. Det tørre område på overlæben er vistnok ved at normaliseres, men siden sensommeren '15 har der været en gevæxt på underlæben efter et herpes/solsår. Føj, jeg forsøgte at fjerne den – den kom igen. Jeg tænkte mig om.

Hård hud = tilpasning til belastning, med vold ville den altså forblive. Jeg lod den være, men den svandt ikke, og jeg faldt tilbage i at pille fortykkelsen af. Så, også omkring 1.febr, fokuserede jeg i stedet på følelsen af tidløshed og fornyelse med Ånding, som jo *er* manifestering – og inddrog den uden decideret at fokusere på eller hade den (hvilket også er fokus, bare negativ). Jeg hader intet der afmanifesteres for andet, nylig sagde jeg kærligt farvel til alt det uddaterede der har tjent mig... nu er den *næsten* ude af billedet. Så vil ”tidløs” også virke, det er bare om at være ferm nok i galleriet *og* huske at det her er ”siddhi”-kunnen på vej til realisation og kan aflede, skabe opblæsthed... nå, visse småting vil jeg altså selv bestemme. SLUT med at være *unødigt* objektiv, sat på spidsen med bogens liste over alle de objektiotiske mio.-forsøg, lad os bare kalde dem *dobbeltblinde*, alene i USA af evner der har eksisteret siden pip – jo, jo, jeg smører tykt på, anti-projektioner for et helt liv som ”skrupskør”-- foretaget mindst siden midti 19. århundrede – i 1988 blev parapsykologisk forskning for første gang officielt anerkendt på regeringsplan i USA.

Jeg mindes de berømte kinesiske fotos, vistnok fra en militær-videnskabelig film med mediet Zhang Baosheng fra '87 som verserede i slutningen af '90 overalt, af piller på vej *gennem* væggen i et glas... det er tid for fuldtroskab i 1.att. imod min subjektive punktsamler. Modsat den objektive kunne det jo gå hen at *virke* for mig... sagde hun med tungen løbende hen over den næsten normale underlæbe. Nattenyt: Alt er der, ny verden vinker, ingen temaer, ingen vej tilbage. Bare jeg ikke var så træt. Digt? Vi får se.

19.03.0595

SALEN

**Borte ta'r troer, konkreter bli'r luft
her for enden af al sund forduft
Hvad kan der formes når intet kan stå
lange ovaler er alt vi kan få**

**Lyd, form og farver løber nu ud
opløst til urstof i Guds skrappe lud
Host bli'r til hyl, hver prik bli'r en streg
synet selv sejler – en slimklat er jeg**

**Nu hvor min lille klat snart er en sal
sivende blank uden bølge og dal
aner jeg ét med Guds flydende lim
vistnok et sted hvor der spirer ny kim**

13. HM.....

Digtet kom, igen på no time, **29. marts**. Trætheden er ledsaget af fint nattenyt om at al Kristus-forbindelse indad er etableret, intet ydre redskab mangler, alt er klar, tøjret er kappet, kun småstøv at feje ud, men som digtet siger – verden er ikke klar, det afspejler jeg i æter- og fysisk legeme. Vi er på rekreation sammen, for jeg har budt ind med at være med til at løfte den. Så kan jeg jo ikke give den baghjul som i forne tider, ville stå med fletningerne i de snart sjældne postkasser. Energien er trukket om på den anden side til konstruktionen af den ny æt./fys. overflade, træthed dennesides, beslutsom fastholden i den indre strøm er ALT, og jeg har kun taget 1. bid af min manifesterede, lækre kage. Der kom et større influx 21./22. og kompensatoriske reaktioner fra de modsatrettede dybere kræfter 24./25., men al energi er jo nu bare energi for mig, propellerer mig fremad. Ssp-billedet er næsten færdigmalet, spor og det hele, et af proto-Fønix på vej til bålet kom fra start... jeg kan ikke bare sidde og glo hele tiden. Slut med Cremo's "Human Devolution". Vedaerne er basis for teo-/antropo-sofi, altså begrænset nyt; men det gør dem ikke mindre imponerende.

Supersjælen skaber 1. personifikation, **Maha Vishnu**, Krishna, flydende på årsagsocéanet i kosmisk drøm. Med hver udånding skabes et frø til et univers alt inkl. fra hver pore, belives med bevidsthed af MV med et blik, et gyldent lysglimt, Big Bang, og udviklingen startes med hver en stor Brahmasjæl der skaber alle former/energier til at huse bevidstheder fra supersjælen i ufattelige tidsrum, iflg. Cremo er et samlet MV-åndedrag = 311,40 bio. år... hm, jo lidt svært at bevise og helt umuligt at sammenføre med de jordiske cykler. Brahmas døgn-cykler (Maha Yugas) hævdes = 4.32mia år x 2 = 8.64mia år, hvert år sv.t. 1.000 af vore Yuga-cykler... **Krishna/Kristus** er den altgennemtrængende energi, og avatarer inkarnerer direkte fra MV, altså uden sjæl imellem (sammenlign Ssp 11). Hvorfor nævner Cremo ikke SB? Han var da full-blown, men "burde måske ikke efterlade en krop?" Det afhænger nu nok. Og *han* sidder bag i *min* bus ☐ ☐- Cremo beskrev Maria-miraklet i Medjugorje (K) indgående. Det startede 1981 og fortsætter stadig... jeg er ikke just lært op med Maria og mirakler, hvem er det i DK? Ej heller særlig indgående med Folkekirken.

Dog havde jeg intet problem med Jesus. Det var pga. ham jeg havde det OK med at opsøge SB i '98 i Indien, og først langt senere fik Moderen/Maria en betydning for mig. Sært som livet kan forme sig. Cremo nævnte for øvrigt også folk der lever uden mad og drikke samt en persons besøg pr. UFO i en verden hvor åndedrættet var fødekilden. Dette sidste er meget interessant, da jeg nylig i nattenyt fik at vide at åndedrættet var "nærende brød" for mig. Det siger sig selv at jeg nu har sat kadencen op. Men jeg er stadig lige træt og tør på overlæben, og højre ansigt er tydeligt mere slidt – det går over, at det ved det!... da jeg Åndede i går aftes, **30.marts**, lod jeg impulsivt drættet være 1 med krystalstrømmen helt ude fra auraen og ind gennem alle porer i AIMA direkte ind til kilden (lod *min* sol være id med MVs blik) = kraftig nattereaktion, faktisk en orgasme jeg vågnede af, nåda for energi igennem! Så, AIMA er i nærkontakt med solkilden nu gennem Brahma+MV, 1/1 fokus muligt... enkelhed, soleklart. De næste dage genfandt jeg hvad jeg hele tiden har troet på/vidst på skift – *alt er jo* Supers, også min let tonede "kikkert" som jeg lader Super opleve sig igennem.

I årevis har jeg ikke kunnet få yugaernes tidsramme til at stemme med at vi er i slutningen af Kali Yuga som startede for > 5000år siden med Krishna-avatarens bortgang. Omsider falder det nu i hak. Rækkefølgen af yugaerne er Sathya/Krita Yuga, hvid (guld), Threta Yuga (sølv), rød, Dwapara Yuga (bronze), gul og Kali Yuga (jern), sort. Jeg har før søgt og fundet noget indviklet, fortænkt noget, der ikke gik op og som jeg ikke gider gentage. **4. april** (ikke 1.!) fandt jeg helt "tilfældigt" på Graham Hancocks site en lang historie (naturligvis med ældgamle intriger) af Bibhu Dev Misra, bredspektret, uafhængig researcher. Forenklende. *Ham* ka' jeg li'... iflg. ham varer hver yuga ca. 2.700år + overgang 2 x 150år, i alt 3.000år, samlet yugacyklus startende fra *middag, oppe* til *midnat, nede* og op igen 12.000 x 2, 24.000år, pænt overens med stjerne-tegns-cyklen og årstidernes

kredsløb, alt naturligvis **ca.** I '25 skulle vi være igennem Kali Yuga. Dwapara Yuga er dog først helt startet i 2175... Krishna gik over 35år før Kali Yugas start... Hislop citerede engang SB for at vi er lidt over ½ gennem Kali. 3.000 + ?... exakte tidsangivelser i 1.att. er svært, men alle yugaer ender med opbrud som vi ser p.t... jeg tror SB mente ½ yuga-cyklus. Det stemmer bedre.

Vishnu Purana siger vi er lige over middag i Brahmas 51. år af i alt 100. Det traditionelle Brahmadøgn (8,6mia år) passer nok med ham, universelt, og det ku' passe med at Jorden er det nyetablerede □ □ Misras regnskab passer godt med videnskabens 6 globale katastrofer, hvert ca. 24-26,2mio år (1984, Raup, Sepkoski) Tidernes bevidsthedsniveauer 0-100-0% kan også forklares dermed, som DJs anelse i starten af "STÅ" med "silk og rat" og min lige efter, og Tobias'/Adamus' metafor om "Riget" m.v. i Ssp 11. Yugaernes hjerteslag til oplevelse helt ned i stoffet spores helt ud i livene, karma, indivieller... og Krishnas forudsigelser om vor tid refereret fra over 5.000 år siden passer på en prik. Hihi, den indiske regent Rama sidst i Threta (hvorefter Dwaparas start blev sat til 6676år f.Kr.) fik hjælp af abernes leder Hanuman i sin storkrig lige før (Mahabharata er om Dwapara) – sandsynligvis samme som Bacchus/Dionysos og hans satyrer, ledt af Pan! *Altså... de aber kan tolkes på så mange måder. Måske var de os! Hu-hu-hu... hvad kendetegnede yugaerne? Hanuman til prins Bhima: "Sat/Krit Yuga kaldtes "guldalderen", verdenssjælen var hvid...*

total id med Ånden verdensreligion, 0 ceremonier, sygdom, aldring, had, ondskab, forfængelighed, sorg, frygt, køb, salg, fattig, rig, hårdt arbejde, alt foregik ved viljekraft, alle kunne opnå det højeste (det har jeg jo altid vidst var sandheden!) – Threta, sølv, rød, så påbegyndelsen af ofringer, dyden mindsket med 1/4, folk søgte sandheden og indledte religiøse ceremonier, opnåede hvad de ville ved given og gøren, Dwapara, bronze, gul, så religiøsitet halveret, frafald i vedisk viden, intelligens og sanddruhed formindsket, begær, sygdom, ulykker, bodfærdighed – dekadence grundet synd." Andetsteds: "i Kali, jern, sort, svinder dyden fra 1/4 => 0, ondskab, sygdom, apati, vrede, angst, katastrofer og mangelfrygt. Alt degenererer, intet undgår forandringer. Bod, ofre, religiøsitet går af brug,. I de andre yugaer kan åndelig praksis virke udad, i Kali kun hårdt arbejde." Gudskelov den er i dødsgramper, og signifikant, støt at støde på mere specifikke resuméer fra bedre kilder. Jeg slog bare yugaer op... og fik tider, syndfloder og psykospirituelle sammenhænge i tilgift... farverne følger Qabalahs *id.* **7. april** – hvor var det svært at sove i går aftes, men 5 Tibetanere kl. 1...

så gik det. Jeg er lige startet med Sitchin's "The Lost Realms" om Mesoamerika og "guderne". Den er ved at gøre DJs urtroldmænd historiske. Alt sættes på plads i 1.att. Det MÅ simpelthen være influx fra 2. af krystalenergi der retter energierne ud, og det gør sandelig livet mere spændende og positivt. Åhja, og jeg debuterede til viseaften i forgårs. Det gik ikke perfekt i denne noget krøllede energi... muligvis aldrig til live optræden, men pænt. Jeg havde god kontakt til publikum. Der er næsten ingen kvinder der stiller op med guitar og egne viser, og da slet ikke med interessant guitar-akkompagnement. Hvorfor mon? Det er ikke nemt, selvfølgelig, men alligevel. Der er muligheder i VVG. De er OK, har ideer, og flere af dem er med i eller har forbindelse til bands, en af dem et rock-band, godt nok p.t. pludseligt udfordret, men alt rykker jo nu, så evt. bare et skift. Interessant, jeg meldte til xy at jeg snuser videre i det. Adamus kom med en metafor lørdag d. 6.: **"Dragen sprænger nu firmaet i luften..."** jaaa. **8. april**, med *gær* i. Nattenyt meldte at den gamle, døde overflade rådner væk nu, fint! Reaktionen...? Noget har altid siddet dybere end ventet.

Slippe visieret? Jeg kan, hvis det kræves, skønt jo min "farve" her til jords... **11. april** og nej, blot reaktioner, men nok af dem. Den sært tørre overlæbe er bulet op, sår indenfor, tankkød reagerer også, ømme seneknuder i begge håndflader pludselig, ben lidt wobbly, et hovede som lige før forkølelse eller influenza bryder ud, udkørt, sart og irriteret... og hint om at aflægge præstation. Jamen altså, et fikst guitar-akkompagnement hører til synes jeg, jeg ønsker at levere en ordentlig vare. Jeg forstår ikke rigtig. SÅ overdreven er jeg nu altså ikke. Det må være et råd om at sætte kadencen ned p.t. fordi kontoen er slunken og – som nattenyt melder – jeg rykker, ryster gammelt bevidstheds-spindelvæv af så min ravgule □ **Engl** kan komme fri af kokonen og flyve igen. DJ

sagde, reneste humane frekvens ”ses” ravgul og jada – men alt bliver bare tungere. Hvornår bliver det lettere!? Jeg svor overfor min ældste søn at nylig var sidste gang jeg havde sagt til ham at nu lettede det. Hvad nytter det at jeg ser de dybere energier stiger i frekvens, hvis det bare betyder at *han* får det værre ude i den fysiske fernis? Så er han da bedre tjent med at jeg holder kæft.

13. april kan jeg konstatere at jeg de sidste dage igen har været grebet af overfladiske spekulationer. ”Har jeg nu realistisk fat i overfladen” – bagstræberi – jeg skrev endda 2018! Når tøjret kappes forsvarer 1.att. sig med klamren. Jf mistes, må fornys, lille jeg søger at have planer men ved jo *intet* om fremtidig form og flipper ud! AlMa bliver nemt overdøvet – til trods for at 1.att. er så lille og dødræt. Færdig. I det mindste må s'erne også være det... nu er jeg også færdig med Sitchin's ”Lost Realms”, som ganske som ventet handlede om Amerika. Arkæylogien passer fint med den ”gamle verdens” som iflg. Sitchin (den ny's rykker!), og uagtet DJ fnøs af CCA's viden tror jeg at grunden til at de ældste troldmænd blev kaldt Toltecs var at de var fra Toltekernes periode, resterne fra Olmekernes, de første fra den gamle verden *efter* Kains stamme, der godt kunne tyde på at have været urbefolkningen. Og Sitchin bekræfter faktisk DJ mht. ”Atlantiderne” nær Mexico City. Der var en korrumpning af trospraksis, og kloge troldmænd begravede symboler med depraverede energier og forlod de forurenede templer. Måske var Blodtud en af de gamle troldmænd.

Nå, men i en tid hvor alt på alle måder graves op igen er de atter exhumerede – og fylder hullerne i *mit* puslespil. Er der snart flere af betydning i 1.att.? Jeg anede jo *intet* om disse, så er det mere læsning jeg behøver nu? Eller kan hygge med, mens jeg bare ER her for proces Jord? Sker der snart nyt? Vi trasker rundt i det samme... hold da op, jeg nåede kun lige at sige det. Vi har **16. april**, og **Notre Dame brændte i går aftes**. Min katteveninde rang i morges, helt oppe i det hvide felt, hun har lige drømt et besøg i den for få dage siden hvor en høj-åndelig præst holdt tjeneste. Forudsigelse? Givet. Hvis jeg sagde det højt ville jeg nok blive lynchet, men den skærsild var skidegodt. De store katolske ikoner rummer giftige energier udover sunde. S mister fodfæste, ubalance bliver balance – som i Kroatien/B-H genopbygger folk givet alt som det var, men til fremtiden – bygger harmoni ind. Også interessant læse-sammenfald med ”Atlantiderne”. Jord renser, men nok? Måske gør regn/luft/ildenergier resten, nu de står frit fremme. Mere sammenfald: ”proto-Fønix”, ild-drage-pegasus er næsten slutmalet... og som vanligt er mere end tilsigtet sket.

3 af de 4 elementer ”taler” tydeligt: flyver eller svømmer den? Jord er højst formen. Ild dragen kommende lige fra vor Moder til Notre Dame...? Åndens ild er i gang overalt. Frihed! Vild uro på Nørrebro. Flere jeg kender reagerer i ild-elementet i kroppen: hjertet, både området og selve hjertet – Notre Dame var Paris', hele Frankrigs hjerte. Et helt specielt sted, kunstnerisk, kulturelt, alle troer var velkomne. Herpes ”brænder” under udbrud, og jeg har lige haft et. Læben er helet, men området stadig sært tørt, så mer resterer. Men Dame'n! Man kan vide *noget* om hvad vil ske, men sjældent *hvad*... der arbejdes fortsat dybt, jeg har drømme der er svære at referere, men frihed er emnet. Fra VVG kom en mail om ”Syng Dansk”-konkurrence: ”Skriv en fælles-sang om frihed. DKs befrielse i '45 er 75 år siden i '20”. Da ikke lige mig? Men frihed... jeg fandt mig i gang, og det blev forbløffende godt, så jeg sender det ind. Man ved aldrig. Drømme, fortæl... ups, det *har* de vist, det var jo *det*, der mentes... tja, jeg fulgte opfordringen som altid – lidt svimmel og hovedværk, tegn på nøk opad i energi. **Hm, blev SB født ca. 8. april '19? Ret sandsynligt.**

Jeg var lige ved at sejle væk med sengen af svimmelhed morgen, **17. april**. Hver gang s har lavet tiltag for at trykke energien udvirker det nu ikke kun status quo, men boost kort efter. Den intuitive forståelse i ku af at al energi blot er energi er øget. Gad vide hvornår s fatter det... de var klogere i at lade være, skyder sig i foden. De er de helt store tjenere for os lige nu! Søn 2 spurgte mig om jeg mente at det var deres skyld, Dame'n brændte. Det kan man egentlig godt sige. De rettede ikke angreb *mod* den, men den lå lige i det kritiske område, skulle renses. Der skete nærmest det samme som med Rødkælk, såvidt jeg kan se. Ja, dragen (SB, Shakti) sprænger firmaet i luften, og det sker blot som virkning af at den ER... instant karma... **19. april**. Svimmel stadig i baggrunden, nattenyt

siger 1 dags tid. Dyb vished om at alle mine gamle undertrykkelser nu overhales indenom. NU! Jeg gider godt nok ikke mere træden-vande... er bare så oprørsk, jeg føler luft under de ~~h~~ gule vinger, fuglen er ved at lette. Meget apropos og i bedste visetradition (oprør) har jeg lige sat "Ikke en Fer" (Ssp, kap. 8) på sidst i mit indslag i Køge, passende fejring af det ny nøk.

Det er skægt, for der er samme følelse af individualitet, men samtidig er jeg lige så id med MV bag det hele. Enhed. Når jeg Ånder nu, trækker jeg bare Super ind og ud forbi min individualitet, vidnet, fuldt vidende om at det og Supers strøm er samme. Som nattenyt: den del jeg hidtil har ment min viseste, vist som min tidligere lærer i psykospirituel udvikling, har lige modtaget undervisning fra *mit* dybere lag. Det kan dårligt være bedre/tydeligere på vej til realisation, omend alt tager længere end ventet. Eufor-ild... og besked om stadig at følge mine drømme. Åhja, det skal jeg nok! Jeg har længe anet at Krystalfloden skal slutte her og en ny bog indledes. Mon ikke Fønix skal danne forside... når den er malet? Digt? Det kunne være konkurrence-indslaget "Danmarks Frihed", men nej, jeg føler mest for et jeg skrev da jeg overgav mig til vedaerne efter Cremo. Så det vil slutte Krystalfloden. Sjovt nok afslutter "DF" også et visedokument som nr. 600 og et nyt, 601-700, skal påbegyndes. Ny start over det hele under opsejling... "DF" kan jo indlede den ny bog der fører mod Fønix? Sådan!

19.04.0597

VEDAVISE

Der var engang – og den kommer igen
 Det er en sang – fra varme lande men
 lyder endnu – bag dis og gru
 for den er sandheden der skaber verdenen

Én religion – helt uden tyranni
 for den var jo - en visheds energi
 Ing'n fattig, rig, ing'n angst og krig
 ing'n køb og salg og ingen alderdomsforfald

Ingen blev syg – for ingen sled fra gry
 undtagen med valgt – og vilje skabte alt
 Få ord blev talt, langt mere malt
 og luft var mad så det var kun dessert vi gad

Hvornår var det – 10.000 år er gået
 så hvordan ved jeg mer end der er spået
 Det'r ikke håb – det'r ikke tåb-
 elige fantasmeskyer fra hovedet der ry'r

Det'r noget jeg ser – omend med hjertets syn
 Jeg ser det sker – som et forsinket lyn
 Alt passer ind – fra Ånd, fra sind
 fra livserfaring og fra verden vidt omkring

Vi taler sanskrit når vi siger vi ved
 og al vedantisk vid er dyb og bred
 Når man når bund'n så er den grund'n
 Jeg er vist færdig med at søge, jeg har fund'n

OM BOGEN:

Vi står i en tid helt uden sidestykke, ikke blot på Jorden, men i universerne. Det kan jeg da ikke tillade mig at udtale mig om... jo, for jeg ser det på alle mine etager... og hvad der sker i mikro sker også i makro. Desuden ser alle noget af det. Den videnskabeligt-teknologiske revolution vi allerede har taget hul på ses tydeligt i forgrunden. Den anden har mange hidtil foretrukket at lade ubemærket i baggrunden – så vidt de har *kunnet*.

Tidligere tider frembragte af og til enkeltpersoner, der dimitterede fra Jordens skole, men nu dimitterer en hel BATCH i *ultimativ realisation*. Hvordan er det at gå denne vej for en kvinde – af min støbning, altså?

OM FORFATTEREN:

Jeg, Lissen er 55'er – fantastisk årgang, hvilken krop, hvilken aroma – og er blevet moset igennem systemet, 2 ægteskaber og 3 børn samt alternative uddannelser og diverse til psykospirituel rådgiver (det sidste af *det* har strikket sig selv indefra, og multikunstner *er* jeg bare) for nu at give igen i nærværende bog. Det var ikke kedeligt, så der kommer mere. For hvor ender det?